

Flugfiske i Norden

Float trip fiske Krok i närbild
Gäddkrokodiler Tommarpsån Byggen vadarstav

Rätt utrustad halva nöjet!

*Sportag har rätt utrustning
för dig med krav. På bilden
Kingfisher Diamondback kolfiberspö,
Steelhead Airweight flugrulle,
Kingfisher fluglina och backing,
Wheatley flugask och -låda,
Metz tuppnackar, flugor
och Kingfisher fiskekorg.*

*Sportag har mycket, mycket mer...
Fråga efter katalogen och se
bela sortimentet hos din
fiskeredskapsbhandlare!*

Sportag HAB, Box 21016, 200 21 Malmö.

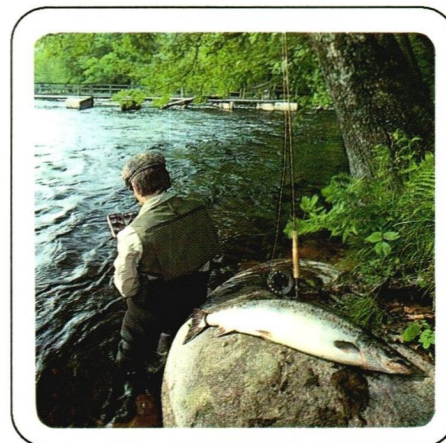
INNEHÅLL i detta nummer:

Sid

<i>Ledaren</i>	5
<i>Följ med på en float-trip</i>	6
<i>Krok i närbild</i>	12
<i>Flugfisket i litteraturen</i>	16
<i>Nyt fra Danmark</i>	19
<i>Min vadarstav</i>	20
<i>Storöring</i>	22
<i>Gäddkrokodiler</i>	24
<i>Sommarnatt vid en västnorsk laxälv</i>	28
<i>Östersjölaxen</i>	30
<i>Att vandra vid en spillra</i>	32
<i>Nytt fra Norge</i>	35
<i>Tommarpsån</i>	36
<i>FiN:s brevmärken</i>	40
<i>Nytt från Sverige</i>	42
<i>Turistflugor & fiskeflugor</i>	45
<i>Bokbiten</i>	48
<i>Köp, sälj och byt</i>	51
<i>Nytt på marknaden</i>	56
<i>Grouse and eagle</i>	60
<i>Tankar på strandkanten</i>	62

Omslagsbilden:

*Laxfiske i Mörrumsån.
Foto: Johnny
Albertsson/GreatShots*

Vad skulle du gilla att kasta och fiska med ett klass 6 spö som upplevs som ett klass 4 spö? Eller tänk ett klass 9 som upplevs som ett klass 7!

INTRODUCING SAGE GRAPHITE III

Sage Graphite III – Lättviktsflugspöserie

LOOP Tackle Design och Sage är stolta över att få introducera RPL, Reserve Power Lightweight, flugspöserie. En ny generation av flugspön som är lättare och starkare än GI och GII-serien.

Spöna är tillverkade av den helt nya GIII – Graphite Fibern. En fiber som ger Sage möjligheten att bygga flugspön med mindre diameter, som är lättare, och som tar upp och ger tillbaka insatt kastenergi snabbare och med mindre förluster.

De nya RPL spöna medger längre kast med högre precision och med bättre linkontroll.

Vid fiske med långa kast behövs det med RPL spöet mindre kraftinsats för att ladda det för full effekt. Resultatet blir färre blindkast och snabbare kast mot målet. Med RPL spöna ökar linkontrollen och ger en känsla av att hålla fisken i handen.

Den närkontakten med linan och synen av att se flugan dansa fjäderlätt ner på vattnet, och att det med stor finess går att påverka fluglinan ökar känslan för fisket.

GIII fibern och RPL spöna betyder ett genombrott för ett lättare och mer utvecklat flugfiske som kommer att ge mer nöje och rekreation vid både kast och fiske.

Sage Graphite flugspön finns i sex olika serier för olika behov. Nya GIII serien, GII, Lightline lightweight, Moderat Action, Black samt tvåhands (Ny -89 är 12'6" #9). Totalt 30 olika modeller. Det finns med all säkerhet något som motsvarar dina allra högst ställda förväntningar! (och krav!)

LOOP
TACKLE DESIGN

LOOP Tackle Design

Box 195, 184 22 Åkersberga.
Tel. 0764-68000

AUKTORISERADE SAGE ÅTERFÖRSÄLJARE

Sverige: Sportfiskehuset i Lund, Fly-Dressing Huskvarna, Kungsfiskaren Haparanda, Sportfiskaren Västerås, Olles Fiske Borlänge, Arvikajägaren Arvika, Strömvalls Göteborg, MM Sportfiske Göteborg, RR Sportfiske Göteborg, Östlunds Örebro, Lasses Boden, Christers Sportfiske Skövde, Scandinavian Sportsmen Helsingborg, Gävle Fiskeredskap Gävle, Björnsson Sportimport Sandviken, Alnö Sport & Fiske Alnö, Fiskebörsen Mörrum, PA Sport Trollhättan, Åre Fiskecenter Åre, Karpens Sthlm/Åkersberga.
Norge: Nor-Sport Trondheim, Strømmen Sport Strømmen, Toms Fritidsshop Tønsberg, Aktiv Fritid Lillestrøm.

"Kuperad" regnbåge...

Tidigare i år berörde jag på denna ledarsida den dåliga kvaliteten på sättfisk vid många av våra put and take vatten. Regnbågar utan bröstfenor och med en stjärt som mest liknar en köttklump är allt för vanligt förekommande.

Av läsarreaktionerna på min ledare tycks företeelsen med dålig utsättningsfisk vara legio. Det är skrämmande. Det är en ren oförskämdhet mot kortköparen att inte tillhandahålla en fullgod fisk. Dessutom kan man ifrågasätta om en odling, som tar fram fisk med de skador det här är fråga om, inte gör sig skyldig till djurplågeri. Vi reagerar mot att höns hålls i trånga burar, och djurvännerna ställer upp på bred front när kennelägarna vill kupera svansarna på nyfödda valpar. Men var finns reaktionerna när regnbågen från odlarna numera mer eller mindre regelmässigt levereras i "kuperat" skick?

Indirekt är vi medskyldiga till den dåliga kvaliteten på sättfisk – genom att vi accepterar den utan att klaga. Visst gnäller vi man och man emellan, men hur många protesterar hos kortförsäljarna? Får de tillräckligt många missnöjda kunder, så måste de ta itu med problemet och i sin tur kräva fullgoda leveranser från sina odlare – eller se sig om efter nya leverantörer.

Det är klart otillfredsställande att vi – trots allt dyrare fiskekort – tillhandahålls fisk av urusel kvalitet, samtidigt som det är rent skändligt att denna fisk odlas under betingelser, vilka ger kraftiga skador och missbildningar. Fisken har rätt till bättre villkor.

En stor del av regnbågen odlas för direkt konsumtion. Efter slakt hamnar den på ett rökeri, i varuhusets kyldisk eller i ett restaurangkök. Här bryr sig ingen om hur fiskens fenor ser ut. Det är bara vi sportfiskare som ser fisken i levande skick sedan den lämnat odlingen. Vi är de enda som kan tänkas reagera. Därför måste vi reagera – och reagera så att det hörs!

Åk tillbaka till kortförsäljaren med varje missbildad regnbåge och visa upp den, samtidigt som du talar om att du är missnöjd. Begär pengarna tillbaka och ifrågasätt också om fisken levtt ett fullvärdigt liv med sina skador.

Jag tror inte att det ger resultat om du ensam gör detta. Men om dina kompisar också gör det tillsammans med hundratals andra, vilka också löst fiskekort till samma vatten. De missbildade fiskarna är resultatet av hårt styrd ekonomi. Därför är ekonomiskt hot om minskande inkomster från kortförsäljningen på grund

av missnöjda kunder och "dåligt rykte" i sportfiskekretsar det enda språk man kommer att lyssna till.

Samtidigt måste vi förstå vattenägarens situation. Det är sällan han själv som odlat den fisk han har i sina vatten. Han är hänvisad att köpa från en marknad, där han många gånger är tvungen att ta vad som erbjuds – om han ska få någon fisk över huvud taget. Han är därför många gånger i samma situation som vi själva och vill säkert att den fisk han erbjuder sina kunder ska vara av bästa kvalitet. Men eftersom det är till honom du betalar ditt fiskekort, så är det också hos honom du ska klaga. Sedan är det hans sak att i sin tur gå vidare med klagomålen till sin odlare.

Det är av stor vikt att vi vänder utvecklingen, eftersom en allt större del av vårt flugfiske i framtiden kommer att riktas mot odlad fisk – antingen vi vill det eller inte. De naturliga vattnen finns inte där merparten av sportfiskarna befinner sig, och de få restaurerade strömvattnen nära tätorterna kan aldrig producera tillräckligt stora naturliga bestånd för att tillgodose behoven. Därför måste vi redan nu kräva en odlad fisk värd namnet – samtidigt som vi måste vara beredda att betala för det. För vår egen skull – och för regnbågens!

Medan vi väntar på att våra protester ska ge resultat, kan vi också inrikta vårt fiske efter icke laxartad fisk. I detta nummer av FiN berättar jag lite om flugfiske efter gädda. Men det finns fler alternativ. Sommarabborre på lätta grejor är till exempel inte fy skam.

På andra håll i världen har flugfiskare sedan länge upptäckt möjligheter av detta slag. I USA fiskar man gärna bass, bluegill och crappie vid sidan av regnbåge och cut-throat. Man gör ingen markerad skillnad mellan "ädla" och "oädla" fiskar så som vi gärna gör i Norden. Kanske är det dags för en omvärdering även hos oss?

Jag vet att en fisk som gäddan sedan gammalt ses med olika ögon på skilda håll i Norden. Det är skillnader, som beror på olika kulturell bakgrund sedan generationer tillbaka. På vissa håll anses gäddan vara en god matfisk – på andra platser soltorkar man den möjligen för att ge åt hunden...

Men allt är relativt, och du som rynkar på näsan åt tanken att fiska gädda, betänk att till exempel i Frankrike skattas den högre än den finaste atlantlax. Och själv föredrar jag definitivt att fiska en naturligt välformad gädda framför en sönderodlad regnbåge med "kuperad" stjärt.

Gunnar Johnson

Det gäller att placera flugan under de överhängande grenarna nära stranden och sedan få så långa, draggfria flyt som möjligt. (Foto: Janet Downey).

Följ med på en float-trip

Ett annorlunda fiske från båt – där kastare och roddare tillsammans fiskar flugan.

Av Gunnar Johnson

Och vad du gör så ligg alldeles still om du hör något utanför tältduken i natt – sa Marty, när det var dags att krypa ner i sovsäcken – det kan vara en skunk, och rör du på dig kan vi lika gärna bränna tältet efteråt. Det går nämligen ändå aldrig att få bort stan-ken...

Jag lovade att ligga still, och det löftet var inte svårt att uppfylla. En lång dags fiske kändes i hela kroppen, och jag sov i samma ögonblick jag la ner huvudet.

På morgonen vaknade jag och kröp på styva ben ut ur tältet. Jag hade träningsvärk både i lår- och vadmuskler efter att under hela gårdagen ha

stått i fören på McKenzie-båten. Och nu låg ytterligare en hel lång dags fiske framför mig...

Med på turen var fiskekompisen Leif från Piteå, och tillsammans med några amerikanska flugfiskevänner hade vi slagit läger vid The South Fork of The Boise River – eller The Rattlesnake Fork, som älven kallades på grund av den rikliga förekomsten av skallerormar. Men trots alla ormar, så var vi alltså väl så bekymrade över möjligheten att möta skunk.

Tidigt igår morse hade vi åkt uppströms med båtarna på trailers efter bilarna. Där hade vi lastat ur all per-

sonlig utrustning och sjösatt båtarna. Tältutrustningen låg kvar i bilarna, som kördes hit till nattlägret åtskilliga kilometer nedströms. Kvar var Leif och jag tillsammans med våra roddare och guider.

En av dem – Glenn Allen från Boise i Idaho – kunde tre eller fyra svenska ord. Han hade varit i Sverige i sin "vildaste" ungdom, och han minns ännu ord som "skål" och "sjuksköterskehem". Flickorna var fina i Sverige, mindes han, men tyckte att man hade gjort en stor miss när sjuksköterskornas elevhem byggdes. Där fanns ingen trappa, påstod han, utan han var tvungen att klättra in till tje-

The Rattlesnake Fork djupt nere i sin canyon. (Foto: Gunnar Johnson)

jerna genom fönstren vid de nattliga besöken han gjort...

Nå, även om Glenns uppfattning om svensk byggnadskonst var aningen begränsad, så var hans kunskap om float-trip fiske desto mer omfattande. Han var licensierad toppguide, och hans firma bjöd nu Leif och mig på en tvådagars flyt-tur med flugfiske efter The Rattlesnake's vackra regnbågar.

I Klippiga bergen

Älven vi fiskade var cirka 30 meter bred och flöt mestadels fram genom en djup canyon i en utlöpare av Idahos Rocky Mountains. Runt omkring hade vi "indianberg" med ökenkaraktär, och det var endast i flodens omedelbara närhet som det fanns någon växtlighet att tala om. Vattendraget var en verklig livsnerv genom landskapet, och hade varit så sedan urminnes tider. Det vittnade de målningar indianerna hade gjort på klippväggarna och i speciella grottor om. Här var gammal kulturbygd redan innan den vite mannen kom hit.

En bilväg slingrade sig längs älvkanten. Ibland nära vattnet, men

oftast långt uppe på canyonväggen varifrån det var helt omöjligt att ta sig ner till vattnet. Här fanns alltså milslånga områden, vilka var helt omöjliga att fiska från land. Helt jungfruliga vatten, som endast kunde nås med hjälp av båt, och som därmed hade ett mycket fint regnbågsbestånd och kunde bjuda på utmärkt fiske.

I det bländheta solljuset pendlade lufttemperaturen mellan 35 och 40 grader i skuggan och uppe på canyonssidorna var det förmodligen ännu varmare. Men i vattnet var det svalare – cirka 12 grader – och fisken var därmed vid gott humör. Något längre uppströms fanns en stor vattenreservoar, och genom att den var konstruerad så att man tappade bottenvattnet ur den, så höll floden nära nog samma temperatur hela säsongen. Här blev aldrig för varmt – trots det ökenliknande klimatet.

Leif och jag hade fått en del information om float-trip fiske tidigare. Vi hade sett bilder och hört våra amerikanska vänner berätta om fisket, och dessutom hade vi naturligtvis läst Åke Backmans artikel "Öringen i Jackson Hole" i FiN nr 4 1980 och Nore Sundins "En drömmresa till öringfiskarens Mecka" i december-

numret samma år, där flytfisket också beskrivs. Den här artikeln kan därför kanske synas onödig – FiN har ju berättat om det här speciella fisket tidigare. Men många nya läsare har tillkommit sedan dess, vilket kan motivera att vi tar upp flyt-fisket på nytt.

Gräshoppsfiske

När vi hämtades på morgonen blev vi närmast förskräckta. Den fisketur vi blivit inbjudna till, och som vi tacksammt tackat ja till, visade sig vara en mindre expedition. I flera bilar – varav några med trailers och båtar – satte karavanen sig i rörelse. Fiskekortet hade vi ordnat redan tidigare och Glenn skulle stå för flugorna. Vi behövde bara ha våra spön och linor med oss.

Idag blir det gräshoppsfiske, förklarade Glenn och knöt en Goddard's Caddis på min tafs samtidigt som han tryckte ner hullingen. Det är jag som är boss på den här båten, fortsatte han. Om du skulle glömma att trycka ner hullingen när fisken hugger som besatt, så är det min guide-licens som ryker. Vi har kraftig bevakning här i

forts på nästa uppslag

forts från föreg uppslag

Idaho, och tillsynsmännen går omkring med sexskjutare – så mycket du vet det... Men tack vare god bevakning och stränga regler för fisket, så har vi också ett av världens bästa flugfiske områden att bjuda på.

OK, svarade jag, det verkar bra. Men du snackade om gräshoppsfiske, och så binder du på en nattslända...?

Jo, fortsatte Glenn, men det är bara du och jag och John Goddard och några till som vet att det är en nattsländeimitation – regnbågen tror att det är en gräshoppa, och det är ju det som räknas, eller hur?

Jodå, regnbågen trodde klart att det var en gräshoppa, och jag ska inte trötta läsarna med beskrivning om krokade eller tappade fiskar. The Rattlesnake hade ett gott bestånd av vacker regnbåge, och de steg gärna från stort djup i det grönskimrande, ginklara vattnet – bara flugan flöt rätt. Och det är just om hur vi fick flugorna att flyta rätt som den här artikeln ska handla.

Roddaren gör halva jobbet

Reportage från fjärran drömvatten kan vara stimulerande läsning, men eftersom det krävs flera års intensiv matning av spargrisen för att resan ska kunna bli verklighet, så lär de fles-

ta av oss ha mycket små möjligheter att särskilt ofta få uppleva det fiske vi fick vara med om under två minnesvärda augustidagar.

Men kanske kan tekniken vid float-trip fisket översättas till skandinaviska förhållanden och praktiseras i åtminstone några av våra älvar, och på så sätt öppna möjligheterna att få uppleva det lite oftare. Idén är att man fiskar från en båt, vilken får flyta med strömmens naturliga hastighet, och där roddaren så skickligt som möjligt försöker parera med årorna, så att båten håller lämpligt avstånd från land – eller det för fisket intressantaste området.

Fiskaren står i fören, där båten är försedd med urtag – ett ben- och lårstöd – i vilket man tar stöd. Man står då aningen bredbent, vilket ger god balans. Samtidigt får man armar och händer fria för fiske.

Sedan försöker man placera flugan på uppströmskanten av ett område som verkar lovande – till exempel en strandkant med överhängande träd. Flugan tas då naturligtvis av vattnet och förs nedströms. Men det är nu roddarens skicklighet kommer att visa sig. Genom att bromsa båten med årorna, genom att öka farten eller genom att föra båten i sidled, så kan han få den att flyta med exakt samma hastighet som flugan inne vid stranden. Själv fiskade jag ofta bara 10–12 centimeter från land.

Första halvtimmen var jag ovan vid den nya tekniken, och trots Glenns ansträngningar fick jag sällan längre

flyt än 10–15 meter. Men övning ger färdighet, och efter lite träning kunde Glenn och jag få vår fluga att flyta draggfritt 50–70 meter i ett och samma kast, innan jag var tvungen att lyfta den ur vattnet på grund av att där låg en halvsjunken trästock eller något annat hinder – eller för att flytet avbröts av en regnbåge, som steg och tog flugan. Jag förstod snart hur en samspelt fiskare och roddare med den här tekniken kan få i princip hur långa draggfria flyt som helst.

Det var intressant att se hur Glenn med årnas hjälp kunde kompensera flugans flyt också i förhållandevis turbulent vatten. Det var först när vi närmade oss rent vitskummande forsar som han kommenderade in flugan och sa till mig att sitta ner och hålla i mig ordentligt.

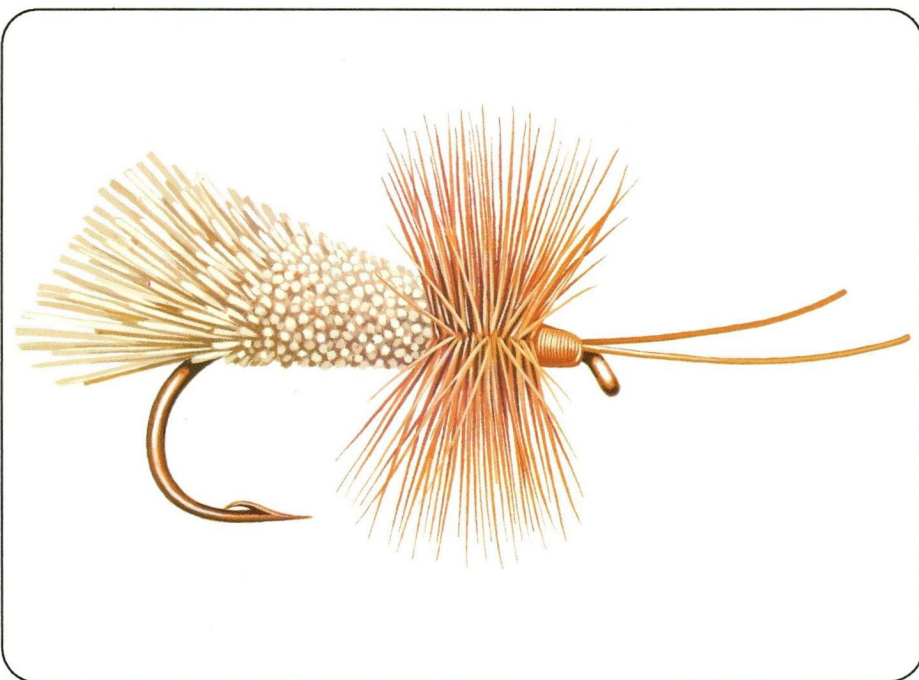
Och pissa inte på dig, fortsatte han. Även om du känner dig som i ett äggskal på väg nedför Niagara, så ska du veta att en McKenzie-båt är byggd för sådana här forsfärder. Det är inte farligt...

Jag låg på knä och höll mig i relingen. Runt omkring var mest vitt skum och dånande vattenmassor – och så plötslig tystnad. Vi var igenom den första forsen. Och byxorna var torra...

De speciella McKenzie-båtarna är verkligen säkra, och de kommande forsarna var riktigt skönt spännande att gå igenom. Andra dagen satte jag mig inte ens ner – något övermodigt, när jag ser det så här i efterhand. Vi kunde ju ha rammat ett stort stenblock, och det skulle varit lätt att tappa balansen. En annan amerikansk flugfiskekompis visade sig senare hoppa omkring på kryckor efter en vådlig färd utför en av The Rattlesnakes forsar sedan han kastats ur båten. Han fick gå gipsad hela den sommaren...

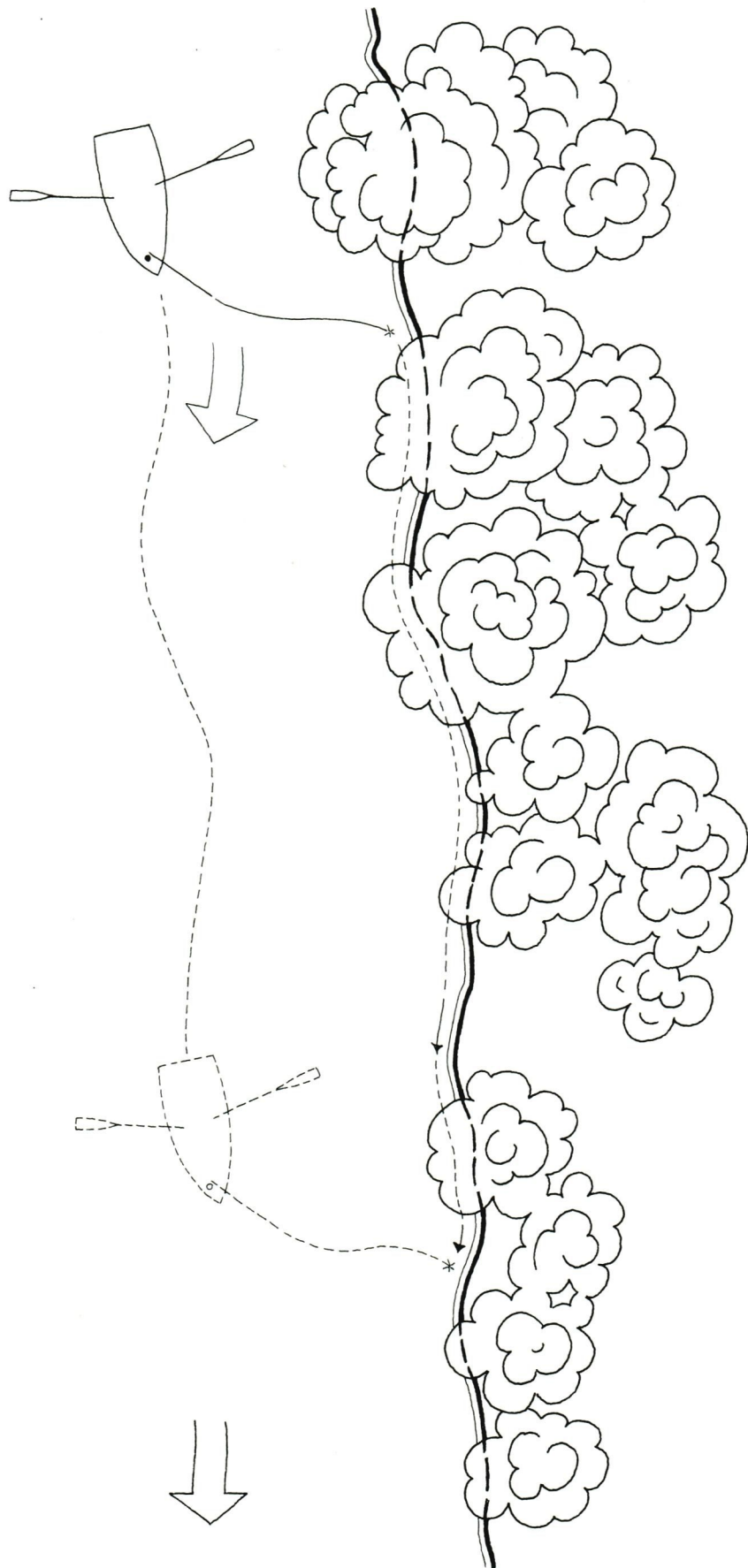
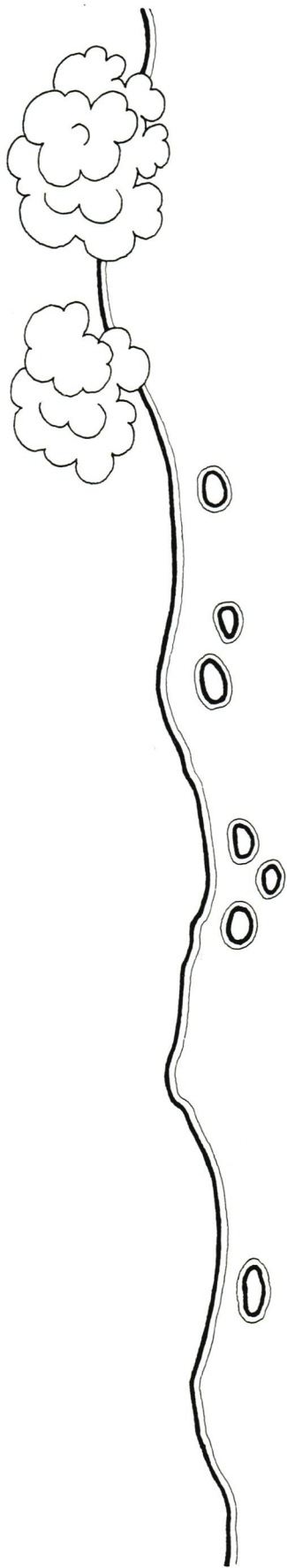
Flyt-fiske – enda tekniken

Flytfisket kan kanske uppfattas som ett "latmansfiske", där roddaren forts på nästa uppslag

Goddard's Caddis var en otroligt populär fluga. (Akwarell: Gunnar Johnson)

Under trädöverhängen står det fisk. En skicklig roddare kan manövrera båten i en linje som helt följer strandens konturer – samtidigt som han kompenserar för vattenströmmarna. Båt och fluga måste hela tiden flyta med exakt samma hastighet för att flugan inte ska börja dragga.

McKenzie-båtarnas för hade speciella stöd mot vilka man pressade låren för att stå stadigt. (Foto: Gunnar Johnson)

forts från föreg uppslag

får göra mesta jobbet. Men så är inte fallet. Istället handlar det om ett intimt samarbete mellan roddare och fiskare. Det var också först sedan jag började förstå Glenns intentioner – och han förstod mina – som vi började få fisk. Det blev ett slags ordlöst, intuitivt samspel mellan oss. Vi tänkte lika – och fiskade flugan tillsammans, även om det var jag som höll i spöet. Men varje fisk var lika mycket hans förtjänst som min.

Regnbågen ville ha absolut rena flyt. Så fort flugan draggade var det kört. Därför var det en njutning att se hur väl Glenn kompenserade flugans drift. Och då räckte det inte för honom att enbart koncentrera sig på själva flugan – nej, hela tiden måste han också se upp för strömvirvar, bakvatten eller annat mellan båten och flugan, som hotade att ta tag i fluglinan och få den att bromsa eller öka farten. Både lina och tafs måste ju flyta obehindrat för att flugan inte skulle börja dragga.

Vissa partier av The Snake kantades av träd eller ridåer av sagebrush, som är en videart. Längs andra delar av älven gick canyonsidorna lodrätt ner i vattnet. I båda fallen var fiske

från strand omöjligt. Det är därför naturligt att man vid en älv med denna karaktär utvecklar tekniken med flytfiske från båt. Det är nära nog enda möjligheten att fiska här. Vid vår två dagar långa float-trip gick vi endast iland någon enstaka gång för att fiska från stranden. På milslånga sträckor gick det helt enkelt inte.

Många av våra nordiska skogsälvar är ju på samma sätt kantade av oländig terräng. Ofta saknas det dessutom väg intill vattnet, vilket gör det närmast omöjligt att komma dit – utom sjövägen. Men finns det bara bilväg fram till älven långt uppströms och en lämplig landningsplats, där båten kan dras upp och hämtas med trailer längre nedströms, så kan den här tekniken praktiseras även hos oss. Flyt-turen kan naturligtvis sedan kombineras med strandhugg på platser lämpliga att fiska från land på traditionellt sätt. Flytfisket är alltså intressant även ur den synpunkten, att man med den här metoden öppnar nya älvavsnitt, vilka idag inte fiskas över huvud taget. Dels kan sådana sträckor säkert bjuda på speciellt gott fiske, men samtidigt kan flytfisket – genom spridning av antalet fiskare över ett större område – minska fis-

ketrycket på andra populära älvsträckor, till exempel en lättillgänglig fors nära en väg eller där en bro gör älvens båda sidor lätta att nå.

Att flyta nedför en älv är heller inte något nytt i Skandinavien. I till exempel Klarälven pågår redan nu flyt-turer med "turistflottar" nedför älven. Här kunde flotten tämligen enkelt bytas ut mot en mer lättmanövrerad båt med åror.

I USA förekommer också att man flyter nedför en flod i vanlig flytring, samtidigt som man fiskar direkt från ringen eller stannar till vid lämpliga partier och fiskar från land.

Två bilar

För att kunna flytfiska sig nedför en flod behövs två bilar. Den första bilen parkeras vid landstigningsplatsen, varefter man fortsätter uppströms med trailern och båten. Här parkeras den andra bilen. Efter avslutad flytfärd tar man bil nummer ett och åker med den för att hämta bil nummer två med trailern, varefter man åker ner och hämtar båten.

En float-trip behöver naturligtvis inte vara flera mil lång och pågå i två

Vid float-trip fiske behöver man två bilar. Här en schematisk karta över en tänkt några mil lång älvsträcka. Längst ner är följebilen parkerad. Efter avslutat fiske använder man denna för att åka upp och hämta bil nr 2 med trailern.

dagarna som vår tur i Idaho gjorde. Turen kan istället vara några kilometer, lagom att till exempel fiska en kväll. Men oavsett längden, så öppnar den här fiskemetoden vattenavsnitt, vilka annars inte är möjliga att fiska från land.

Flugorna och kastet

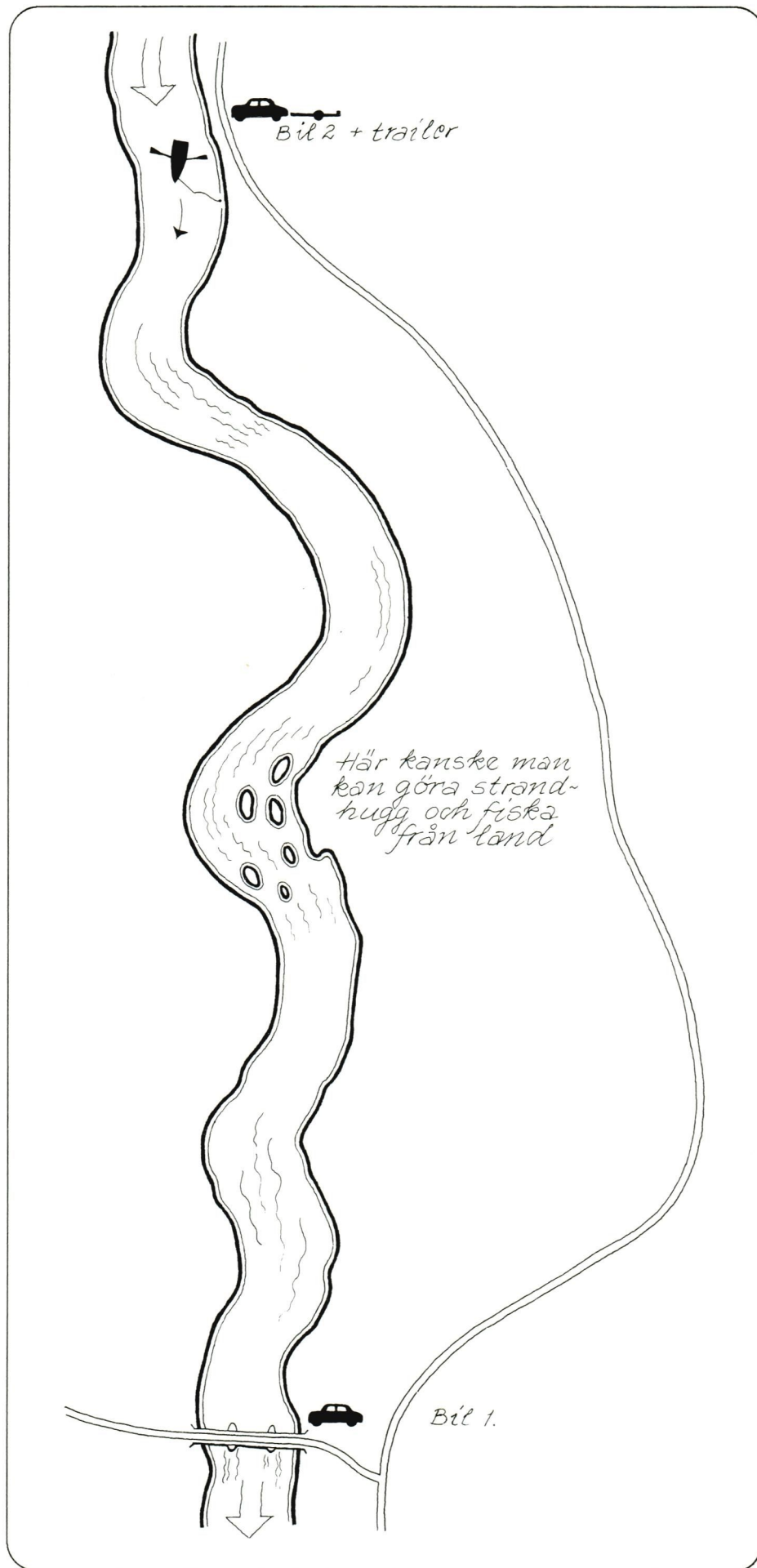
Vi fiskade enbart torrfluga – det ingår ju så att säga i själva tekniken. Våra amerikanska vänner rekommenderade gärna flugor med extra god flytförmåga. Den tidigare nämnda Goddard's Caddis var till exempel mycket populär, men även Kenneth Boströms Rackelhane fick klart godkänt.

En skicklig kastare och en skicklig roddare, som är väl samtränade, kan naturligtvis fiska med i princip vilken fluga som helst. Men innan man är samspelat, så riskerar man att dränka flugan – exempelvis när man mendar linan – och är den då lättdressad, så måste man förnya kastet. En Rackelhane eller en Goddard's Caddis "poppar" emellertid upp på ytan igen, och roddaren kan därmed få den att fiska ytterligare åtskilliga meter över ett intressant område.

Kasten läggs normalt snett nedströms/framåt och in mot land från båten räknat. Fiskaren står ju upp hela tiden och ser därför flugan bra. Men roddaren sitter ner. För att han ska kunna se och följa flugan – och samtidigt ha en framförhållning och kunna kompensera båtens drift i förhållande till flugans – så bör man inte kasta med mer än 10–12 meter lina. Undantagsvis fiskade jag med 15–17 meter lina, men redan då hade Glenn betydligt svårare att se flugan mot den glittrande vattenytan från sin lägre position på roddbrädan.

Vi fiskade alltså med "gräshoppor", eftersom det var rätt landskap och tid på året för dessa insekter. Att flugan sedan var en nattsländeimitation var en annan historia...

Här hemma kan jag gott tänka mig att flytfiska med en av Rolf Ahlqvists balsagetingar på sensommaren eller förhösten. Men varje älv, dess karaktär och fiskbestånd föder säkert sina egna favoritflugor – bara vi ger det här fisket en chans...

Krok i närbild

Kroken är den minsta detaljen i vår utrustning – och till synes oansenlig. Den är dessutom förhållandevis billig, vilket gör att vi kanske inte alltid ger krokvalet den uppmärksamhet det förtjänar.

Vi väljer krok av slentrian.

Men författaren till denna artikel tar sitt krokval på allvar. Han har därför studerat de nya kemiskt vässade krokarna och jämför dem med gamla beprövade fabrikat.

Text & foto: Anders Johansson

Vad tänker du på när du köper krok? Speciellt märke? Priset? Eller spetsen och hullingens utformning? Ja, en krok har säkert många detaljer som gör att vi väljer just den. Om inte annat så för att någon sagt att den kroken är bra, och så köper man den och bekymrar sig inte mer om det.

De senaste åren har det kommit krokar som mer och mer designats för att passa en viss bindmetod eller vissa mönster. Det är bara krokspetsen och hullingen som inte haft samma utveckling. För några år sedan kom så de kemiskt vässade krokarna. Principen för kemisk vässning är att kroken "tvättas" i ett kemiskt sammansatt bad så att slipsnå odyl försvinner.

Resultatet blir en vassare krok. Metoden har sina uppenbara fördelar, man slipper att finputsas spetsen innan fisket börjar. Även hullingen på dessa kemiskt vässade krokar är grundare huggen och lämpar sig utmärkt för att enkelt tryckas ned för hullinglöst fiske utan att den brister med besvärliga efterslipningar som följd.

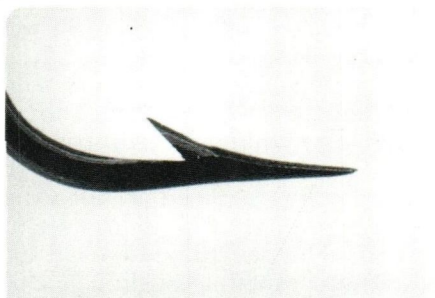
Det här kan ju låta bra, men hur mycket skiljer sig de kemiskt vässade krokarna egentligen från de traditionella krokarna av samma storlek? Och var går gränsen för den praktiska nyttan? Avsikten med den här artikeln är inte att i detalj beskriva alla befintliga krokar, utan jag har endast tittat på två sorter i olika storlekar.

Sedan kan det ju variera något i askarna. För att kunna se hur mycket/lite det skiljer har jag fotograferat krokspetsarna i närbild. Gränsen för den praktiska nyttan varierar nog lite beroende på de krav man själv ställer. Den som ofta fiskar hullinglöst tittar säkert lite extra just på hullingen vid sitt krokval.

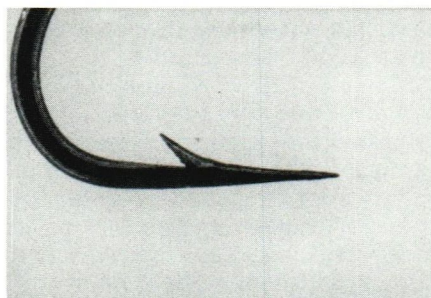
Fem olika fabrikat

Fem krokfabrikanter med var sina streamer- och torrfluggekrokar i storlekar 6, 8, 10 respektive 12, 14, 16 har valts ut. Två är fabrikstillverkade:

forts på nästa uppslag

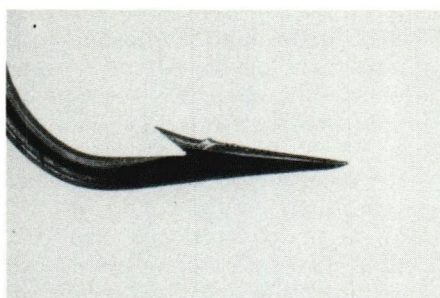
Mustad 94833, stl 12, torrfluga

Mustad 94833, stl 14, torrfluga

Mustad 94833, stl 16, torrfluga

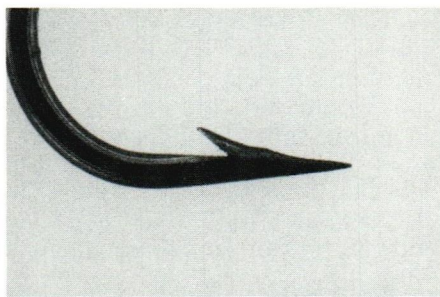
VMC 9288, stl 12, torrfluga

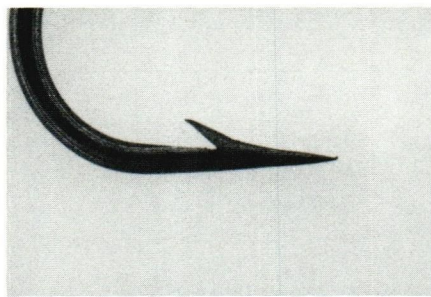
VMC 9288, stl 14, torrfluga

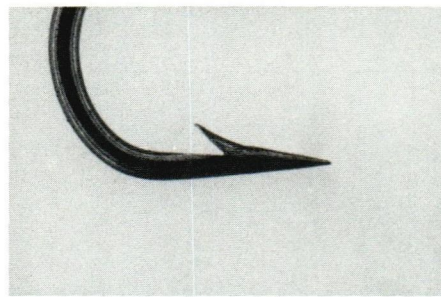
VMC 9288, stl 16, torrfluga

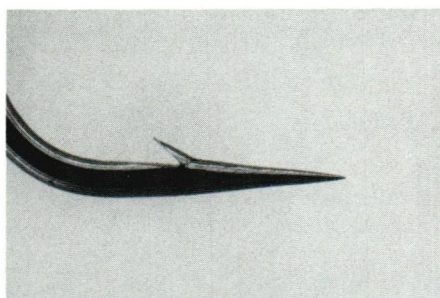
Partridge L3A, stl 12, torrfluga

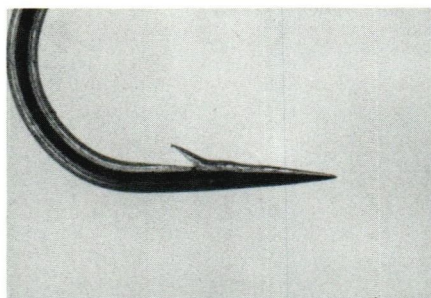
Partridge L3A, stl 14, torrfluga

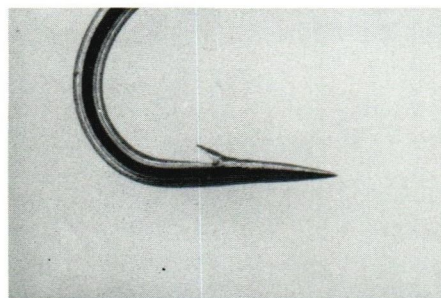
Partridge L3A, stl 16, torrfluga

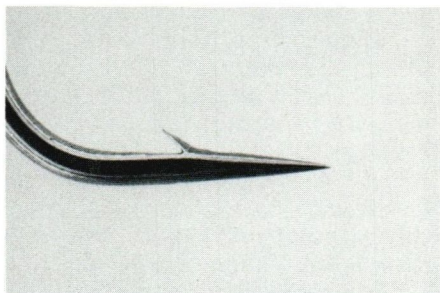
Kamasan B-440, stl 12, torrfluga

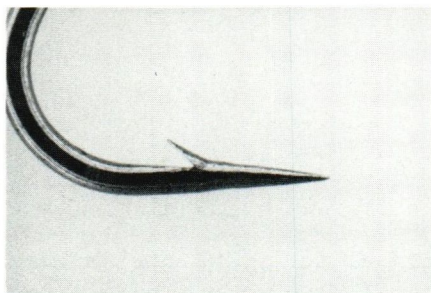
Kamasan B-440, stl 14, torrfluga

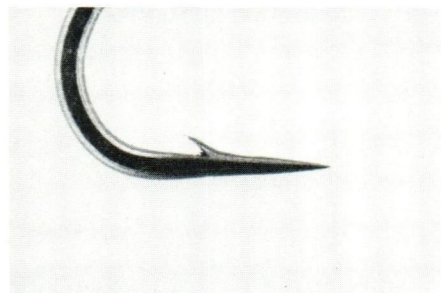
Kamasan B-440, stl 16, torrfluga

Daichi 600, stl 12, öringkrok

Daichi 600, stl 14, öringkrok

Daichi 600, stl 16, öringkrok

forts från föreg uppslag

Mustad och VMC. En är handgjord: Partridge. Slutligen har jag valt två kemiskt vassade: Kamasan och Daichi. Krokarna är fotograferade med samma förstöringsgrad. En jämförelse finns mellan en krok med nedklämd hel respektive brusten hulling. De fotograferade krokarna är valda slumpvis ur förpackningar med 25 stycken. Man kan se på bilderna att fabrikanterna slipat spetsen på olika sätt och att hullingen är olika djupt huggen. Läggs särskilt märke till storleken på hullingen i förhållande till krokstorleken.

Vad utmärker krokarna? Spetsen på Kamasan och Daichi är slipad som en vassad penna, dvs rund, och känns mycket vass. Hullingen är grunt huggen och står upp som ett litet tunt flak. De är båda nya märken, kemiskt vassade och kommer från Japan.

Partridge är en handgjord krok, som kommer från England och har gamla anor. Spetsen liknar Kamasan och Daichis, dvs rund. Hullingen är något djupare huggen. Den är inte

kemiskt vassad men känns ändå i de flesta fall vass. (Variationerna beror på att den är handgjord.)

Mustad och VMC kommer från Norge respektive Frankrike. Deras spetsar är inte nålslipade utan är mer kantiga och har inte riktigt samma bett som de kemvassade. Hullingarna är något djupare huggna än på de övriga krokarna. De har liksom Partridge funnits länge och är beprövade och välkända fabrikat.

Det man tydligt kan se är att skillnaden mellan krokmärkena blir större ju mindre krokstorleken blir. Främst skiljer sig hullingens storlek men även spetsens utformning och dess längd.

Hullinglöst fiske

Vad betyder spetsen och hullingens utformning för mitt fiske? Som tidigare nämnts är den som fiskar hullinglöst intresserad av krokar med grunt huggna hullingar som är lätta att trycka ned utan att de brister. Men även för den som vill behålla sin fisk

kan det vara till fördel med en liten hulling. Den tränger lättare in men håller ändå kroken kvar. Skillnaden mellan de kemvassade krokarna och de traditionella är liten men ändå ett steg i rätt riktning och en anpassning från fabrikanternas sida till moderna krav. Jämförelsen med hel respektive brusten hulling visar hur det ser ut i närbild. Hur påverkas fisken vid återutsättning med respektive krok? Själva spetsen får ej heller vara för lång och smal. Den kan då lätt knäckas och sedan blir det svårt att slipa upp en ny.

När nu krokfabrikanterna använder ny teknologi för att förse oss med krokar, vilka har annan form på hullingen och som är vassa redan från början (det är ju lätt att vassa kroken själv, men det skadar inte om den är så vass som möjligt redan från början), så är det ytterligare en förbättring för vårt fiske. Men de gamla krokarna har för den skull inte blivit sämre. De är lika bra som tidigare.

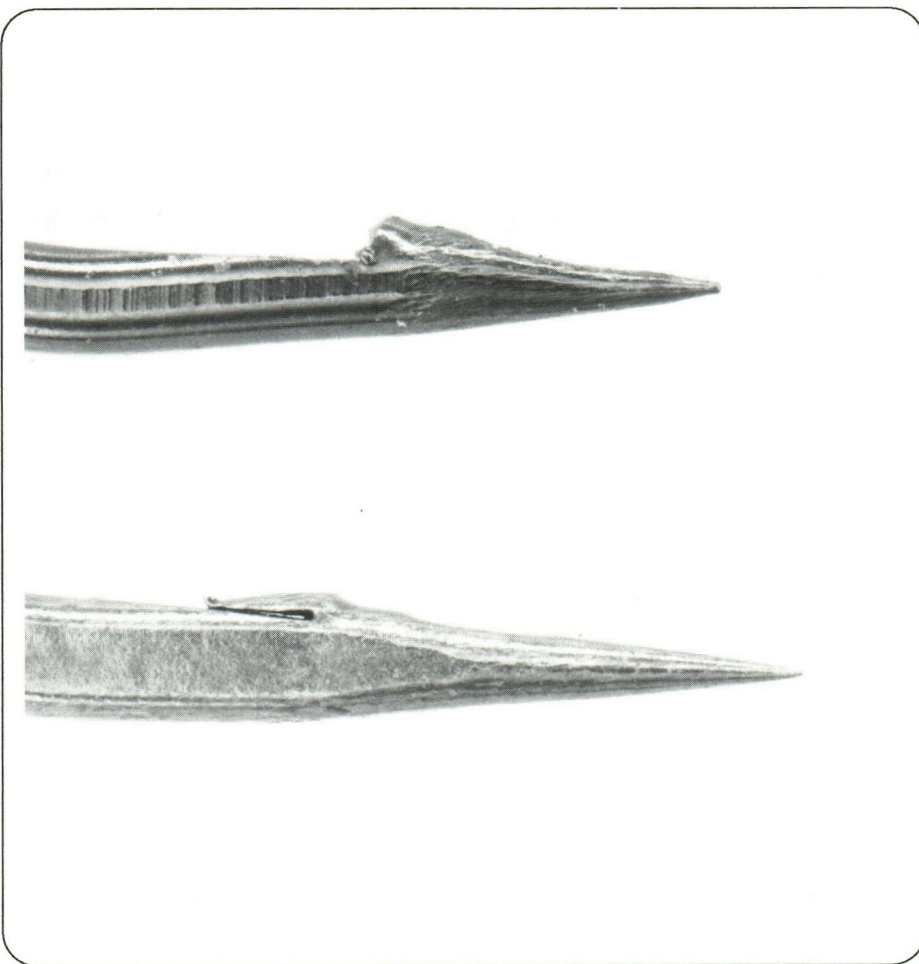
Anledningen till den här artikeln är närmast att påminna om krokens betydelse. Vi bör visa krokvalet större intresse än vi vanligen gör – och inte av slentrian välja den krok "vi alltid har bundit på". Kroken ser kanske liten och oansenlig ut. Men det är ju trots allt den som slutligen avgör om alla våra ansträngningar vid bindstället och allt vårt fiskekunnande ute vid vattnet kröns med framgång eller inte...

Samtliga beskrivna krokmärken finns att köpa i Sverige hos de flesta flugfiskefirmor. Daichikroken finns vad jag kommit fram till endast hos Fly-Dressing, Husqvarna.

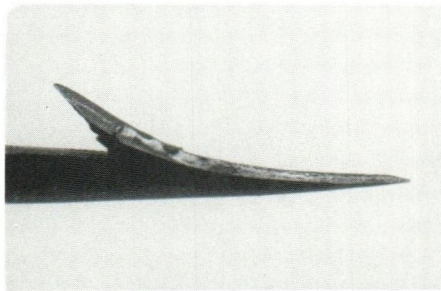
Ytterligare nya krokar

I skrivande stund har det tillkommit fler nyheter på kroksidan. Partridge kommer med Grey Shadow. En grå krok med något matt finish och vassa spetsar. Partridge säger att den är flashpointed och belagd med Niflorfinish, en metod som tidigare använts för keramiska material. Fly-Dressing i Sverige har tagit in dessa krokar.

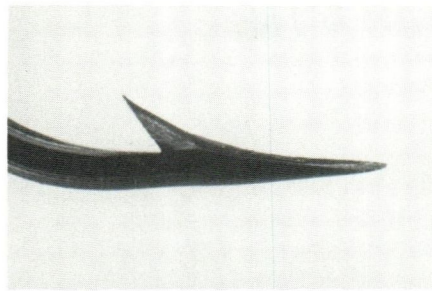
Tiemco heter en annan krok, en japansk, som funnits på USA-marknaden sedan 1984 och nu tas in för den nordiska marknaden. I skrivande stund finns den hos Karpens och Fly-Dressing. Tiemco kommer med ett delvis helt nydesignat krokprogram som tillsammans med de vanliga modellerna väl bör täcka in de flesta behov. Hullingarna är som på de andra kemvassade krokarna grunt huggna och spetsarna är cone-pointed. Kroken är kemvassad och känns mycket vass.

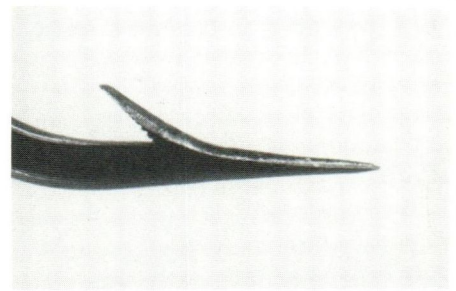
Hullinglöst fiske: den nedtryckta hullingen på Partridge streamerkrok D4A (överst) bryts av, medan hullingen på Kamasan B-800 streamer endast böjs ned. Båda krokarna är i storlek 8.

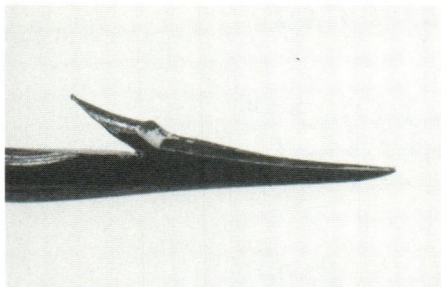
Mustad 79580, stl 6, streamer

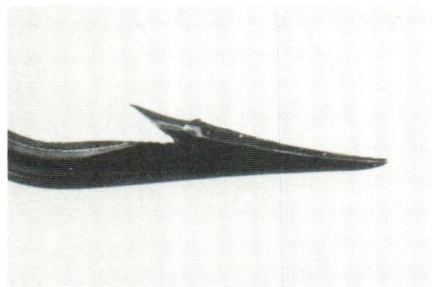
Mustad 79580, stl 8, streamer

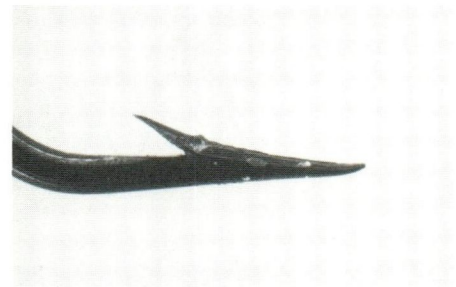
Mustad 79580, stl 10, streamer

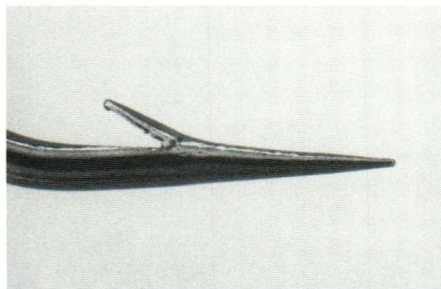
VMC 9283, stl 6, streamer

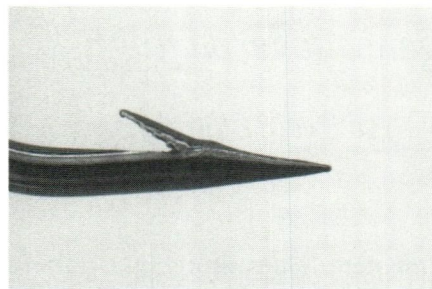
VMC 9283, stl 8, streamer

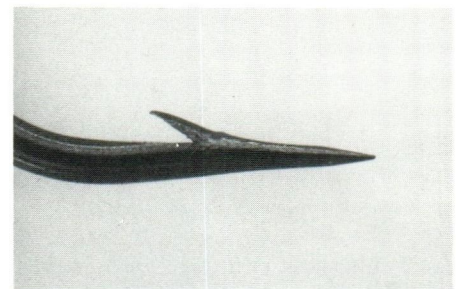
VMC 9283, stl 10, streamer

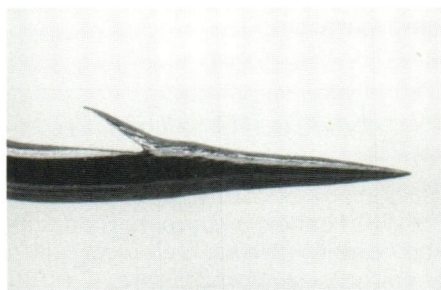
Partridge D4A, stl 6, streamer

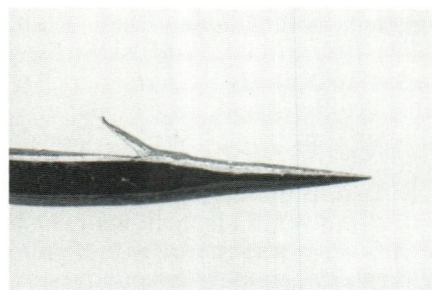
Partridge D4A, stl 8, streamer

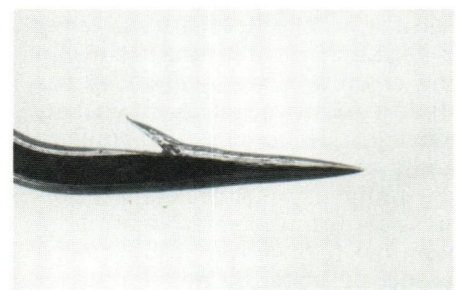
Partridge D4A, stl 10, streamer

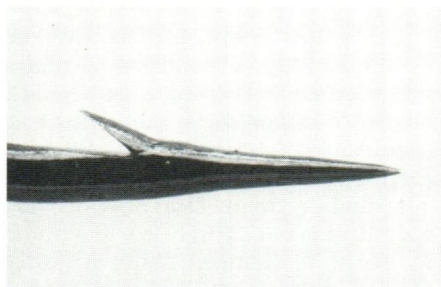
Kamasan B-800, stl 6, streamer

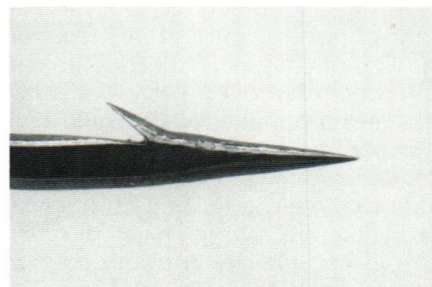
Kamasan B-800, stl 8, streamer

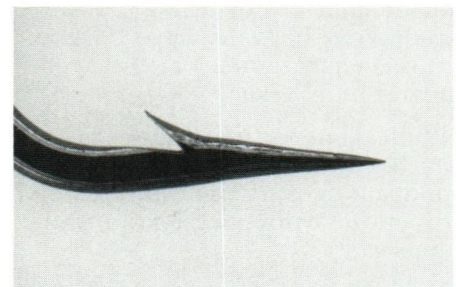
Kamasan B-800, stl 10, streamer

Daichi, stl 6, streamer

Daichi, stl 8, streamer

Daichi, stl 10, streamer

Lee Wulff och andra 1900-talsamerikaner

*Här fortsätter artikelserien från FiN nr 1/89 om de
flugfiskets giganter, som genom sina författarskap
starkt påverkat vår sport och därmed fört den fram mot
dagens moderna flugfiske.*

Av Svein Skjønberg

Lee Wulff, som er født i 1905 og som still is going very strong, kan ikke omtales bare ved gjennomgåelse av forfatterskapet. Mannen som begynte med å lystre laks i sin ungdom i Alaska og årtier senere sa at ørreten er for verdifull til å bli fanget bare en gang er en levende legende og har betydd enormt meget for fluefiskets utvikling. Historikeren Schullery fremhever med styrke at Wulffs faktiske innflytelse er større enn Th Gordon's antatte innflytelse. Nepe noen annen har hatt så stor innflytelse på metoder og utstyr og nepe noen er så alminnelig kjent. Wulff har lært bort på den beste måten – ved eksemplets makt. Han har også gått elegant utenom de forskjellige klikker som desverre har vokst opp i USA og som vel henger sammen med at sporten har blitt et yrke.

Wulff kommer fra Alaska. Han drev bla med lakseguiding i Newfoundland og reiste rundt med sjøfly før han dro sydover og tok kunstutdannelse...

Nøkkelordet for denne mann må være UTFORDRING og han synes å ha en nesten religiøs hang til å ekspe-

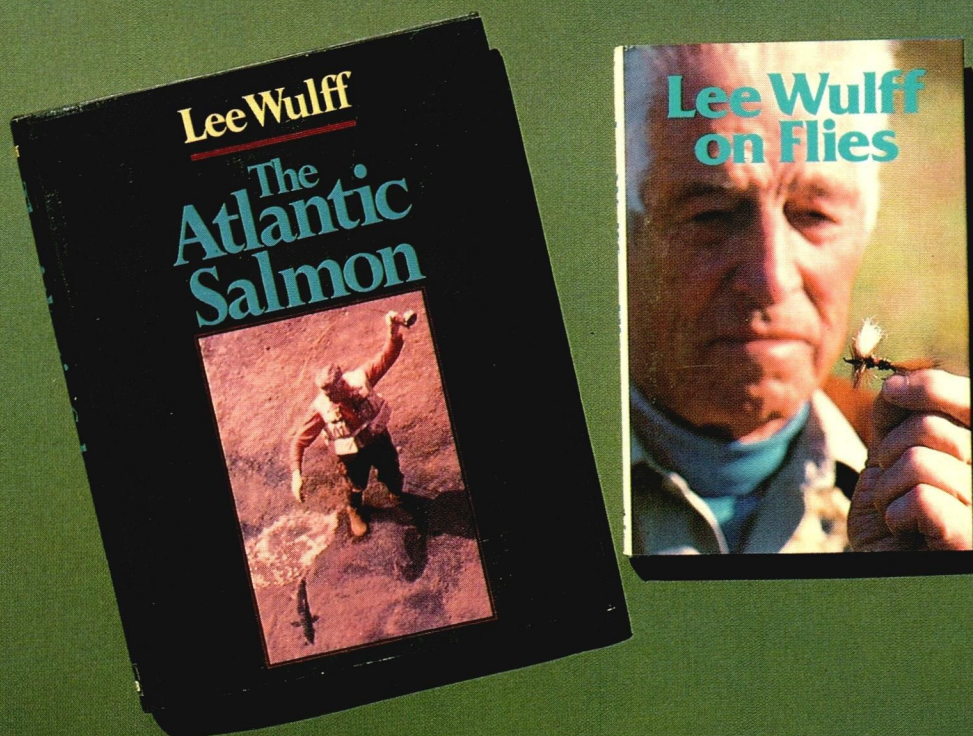
rimentere. Hans innflytelse startet i slutten av tyveårene og han ble "the answer man" fra 1939 da han utga "Handbook of Freshwater Fishing".

Lee Wulff er opphavsmann til de berømte Wulff-fluene. Gray Wulff kom i 1929, utviklet for fiske i New York's Ausable River (Den senere Ausable Wulff er koponert av F Betters.) Senere kom Royal Wulff, Grizzly Wulff, White Wulff og flere andre, delvis "oppfunnet" av vennen Dan Bailey som Wulff ble kjent med i Øst-Amerika og som senere dro til Montana og startet en kjent fiskeutstyrsforretning. Wulff-fluene er ikke de første tørrfluer med hårvinger og hårhale, men klart de viktigste for populariseringen av hårvinge-fluer som ble enormt populære, særlig i vest-Amerika. Og de buggy Wulff-fluene har slått an verden over. Gray Wulff ble feks meget populær på engelske Test som Mayfly-imitasjon i femtioårene! Det var i en versjon med vingen pekende fremover, angivelig imiterende en klekkende nymfe (nåja, det sier man jo om alle designs som ikke er utpregede imitasjoner...). Idag sier mange at Wulff-fluene skal ha vingen pekende fremover, men det har de

altså ikke fra opphavsmannen, som imidlertid ikke har noe imot at det forandres og eksperimenteres med hans mønstre. Lee Wulff binder fremdeles uten stikke fluer godt under nr 20 i størrelse.

Korta laxspön och fiskevästen

Wulff har også komponert en rekke laksefluer i utradisjonell form, gjerne nymfer, og populariserte "riffing hitch", den jobbende knuten. Og han fisket selvfølgelig laks på sine Wulff-fluer og brukte også mindre tørrfluer. Wulff var ikke førstemann med korte laksestenger, men også her var han den som ledet utviklingen – med 7 fots stang i 1940! For å bevise sine teorier demonstrerte han laksefiske uten stang – og fikk laks. Engelskmennene fnyste over denne gale amerikaner, men "Jock Scott" (Donald Rudd) var sporty nok til å invitere Wulff til demonstrasjonsfiske på Dee i Skotland i 1962. Rudd med 12 fots og Wulff med 6 fots stang. Forholdene var så dårlige at det ikke ble

Två av Lee Wulffs böcker – "Lee Wulff on Flies" och "The Atlantic Salmon".

noe representativt fiske og det var visstnok enighet om at ingen egentlig vant, men såvidt jeg vet var det bare Wulff som fikk en – liten – laks.

Fiskevesten stammer fra Wulff, han presenterte den første ca 1930. Han var også en pioner i å demonstrere hvordan man uten fare skulle opptre med vadere hvis man ble tatt av strømmen. Typisk nok hoppet han ut i elven fra en bro med vadebukser – og glemte at det var iskaldt vann.

Wulff var også helt i forgrunnen når det gjaldt å gjøre fluefisket i saltvann etter storfisk som tuna og tarpon kjent og populært. Hele tiden konkurrerer han med seg selv med å ta stadig større fisk på stadig lettere utstyr. Han tok diger sjøfisk på flue i 60-årsalderen på utstyr betydelig lettere enn 30 år tidligere. Hans trang til stadig å gjøre det vanskeligere for seg selv og konkurransedriften demonstreres også av de eksklusive "klubber" han startet – 20/20-klubben (20 tommeres ørret på flue nr 20) og 16/16-klubben (16 pundes laks på flue nr 16). Mange vil vel reservere seg for slike mania, men det er typiske karakterdrag hos Lee Wulff.

Det er meget viktig at en så viktig mann for fluefiskets utvikling også er en ivrig naturverner og miljøforkjemper.

Wulff som popularisator går således atskillig lenger enn hans forfatterskap, men han har også skrevet flere interessante bøker. "The Atlantic Salmon" fra 1958 anses som en av de ypperste laksebøker. Den har nå kommet i ny utgave (anmeldt i FiN nr 2/84). Mitt kjennskap til Wulffs forfatterskap begrenser seg ellers til hans to bøker i de senere år, "Lee Wulff on Flies" (1980), anmeldt i FiN nr 1/81 og "Trout on a Fly" (1986) anmeldt i nr 5–6/87. Flueboken viser sundt vett og er herlig iderik når det gjelder fluedesigns og sistnevnte bok har fine tips om ørretens standplasser m.m.

De fleste kjenner vel til Triangle Taper-snøret som Wulff har konstruert. Wulff har for noen år siden snakket inn en tape som virkelig anbefales – han får sagt atskillig på en lun og upretensjøs måte. Wulff driver nå en utstyreforretning og fluefiskerskole sammen med kona – katechampionen Joan – i Catskillsområdet.

Eugene V Connett

Eugene V Connett 3rd var en viktig personlighet i det amerikanske fluefiske fra tredveårene. Han drev forlaget Derrydale Press som utga flere viktige bøker, bla Jennings banebrytende verk. Og han var forfatter. Connett utga flere bøker over et ganske langt tidsrom. De er ganske vanskelig tilgjengelig og f.eks. "Random Casts" koster gjerne innpå tusenlappen når den en sjelden gang dukker opp i kataloger. Jeg har imidlertid fått tak i hans to andre mest kjente bøker, "Any Luck?" (1937) og "My Friend The Trout" (1961) til forholdsvis rimelig pris (fra am Anglers Art) og disse anbefales på det varmeste.

Mange bøker av lærebok-karakter blir unektelig noe overfladiske fordi man gjerne skal gjennom utstyr, kasteteknikk osv. Connetts bøker har mange tips å gi de fleste og han går atskillig dypere inn på de områder som interesserer ham og det er slike fundamentale spørsmål som hvorfor ørreten tar flua og hvordan fiskens sanse-apparat virker, noe vi aldrig
 forts på næsta sida

forts från föreg sida

kan lære for meget om. Connetts analyse av hva fisken ser er det beste jeg har lest i emnet (jeg gjør for ordens skyld oppmerksom på at jeg ikke har lest Ronalds og Harding). Særlig "My Friend" anbefales, det er en liten bok full av viktige ting. Her blir ørretens instinkter og sanser nøye analysert og stoffet er tidløst. "Any Luck?", som er en større bok, har endel stoff om utstyr som er datert, men også her studeres den tidløse ørret og boken har bla en interessant og fornøyetlig beskrivelse av fiske i England sammen med LaBranche som selvfølgelig brøt en rekke "regler" med suksess. Connett er en av flere som "forutsatte" Swisher & Richards' no-hackle-fluer.

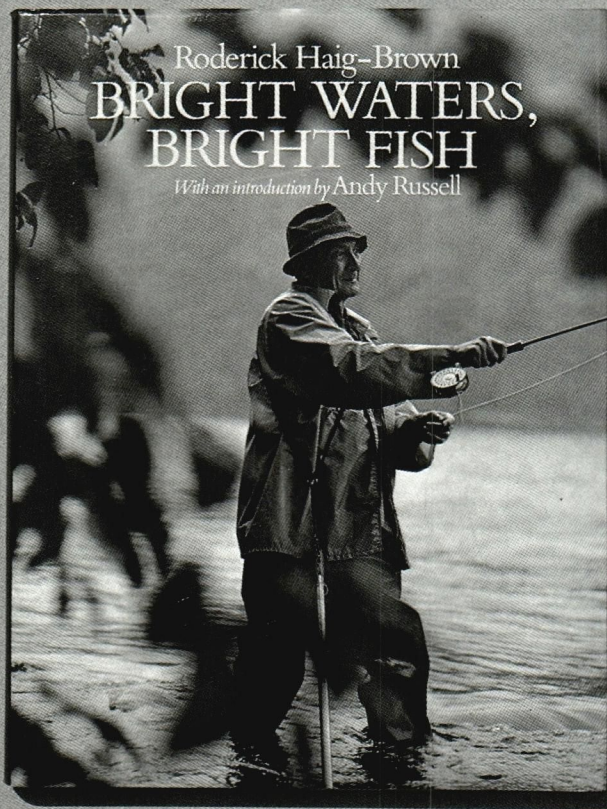
Roderick Haig-Brown

Roderick Haigh-Brown (1908–76) blir av amerikanere i de vestlige stater forgudet som deres store forfatter. Han ble født i England og rakk å bli fluefisker der før han emigrerte til Canada og gjorde Campbell River på Vancouver Island til et slags hjemmenvann for en trofast leserkrets. Haig-Brown skrev over 20 bøker, alle av høy kvalitet. Han er en mester i å formidle fluefiskets dypere verdier og naturopplevelser. Miljøet er særlig store, strie, vestamerikanske elver og den fabelaktige steelhead (regnbuesjørret), men også fluefiske i ungdomstiden i England blir mesterlig omtalt og selvfølgelig brunørreten mm.

Haig-Brown's bøker har en litterær kvalitet som er sjelden i fluefiskelitteraturen. Blant de mest kjente er "Return to the River" (1941) som er livshistorien til en stillehavslaks og som er oversatt til skandinaviske sprog og "A River Never Sleeps" (1946) som er anmeldt i FiN 84/2. Den siste boken, "Bright Waters, Bright Fish" ble utgitt posthumt i 1980 og ble anmeldt i FiN 81/5–6. Haigh-Brown var også en fremragende forkjemper for naturvern og laksefiskenes beskyttelse. Han hadde et inngående kjennskap til stoffet og argumenterte alltid saklig. Han ble da også hørt og fortjener vår respekt og beundring for å ha oppnådd meget på dette unektelig vanskelige område.

Odell Shepar

I 1984 gjenutga Nick Lyon's forlag

Roderick Haig-Brown var en sportfiskets föregångsman, eftersom han tidigt insåg fiske- och miljövårdens stora betydelse.

den lenge bortglemte "Thy Rod and Thy Creel" av Odell Shepard som første gang ble utgitt i 1930. Nyutgivelsen vakte atskillig oppmerksomhet og kritikker har vært glimrende. Og dette er virkelig en godbit. Shepard var en allsidig forfatter, "Rod/Creel" var hans 7. bok, alle om forskjellige og ganske eksklusive emner. Boken er fremragende litteratur. Shepard mediterer omkring fluefisket, hvorfor denne måte å leve på tiltrekker ham og hvilke mennesketyper som blir fanget av mysteriet. Lavmælt og charmerende. Det turde illustrere bokens kvalitet at den varmt anbefa-

les av skjønnere som Gingrich, W Humphrey, Schullery og Walden.

Ja, hvem var Walden? La meg kort anbefale "The Last Pool" (1972) av Howard T Walden 2d. Dette er egentlig to tidligere bøker, "Upstream and Down" (1938) og "Big Stony" (1940) og inneholder noen av de beste fiskefortellinger som jeg har lest.

Tilslutt vil jeg nevne bestselleren "Going Fishing" (1942) av Negley Farson som vel er godt kjent, den har kommet i stadig nye opplag og er oversatt til nordiske sprog. Farson var journalist og boken inneholder fiskefortellinger fra hele verden.

NYT FRA DANMARK

Redaktør Steen Ulnits

Vi lystfiskere har i mange år måttet leve med, at love og bestemmelser bestemt ikke var til gavn for miljøet. Vi fik ganske vist "verdens bedste miljølov" allerede i 1973, men den var og er en rammelov uden reel magt. I praksis har den helt vist sig at mangle gennemslagskraft.

For godt et par år siden fik vi så langt om længe en ny vandløbslov, der gjorde op med den gamles indhold om, at "afledning af vand har fortrinsret frem for al anden udnyttelse af vandløbet". Ifølge den nye vandløbslov skulle og skal fremtidig vandløbsvedligeholdelse ske under "skyldig hensyntagen til miljøet". Hermed fik man fjernet den uheldige uoverensstemmelse mellem den gamle vandløbslov og den nyere miljølov.

Vi har tidligere i "Nyt fra Danmark" omtalt, at en ny dambrugsbekendtgørelse var på vej. Nu er den trådt i kraft – med tiltag, som vil gavnede danske vandløb og dermed også os fluefiskere ganske meget. Nu er det definitivt slut med at tørlægge hele åstrækninger i de tørre sommermåneder, og mængden af kvælstof og fosfor, som udledes vil ligeledes falde. Alt i alt en god bekendtgørelse for miljøet – og en dårlig for dambrugerne, der naturligvis klager, det bedste de kan...

Også fra den sønderjyske Gelså, hvis øvre løb er behageligt fri for dambrug, lyder der godt nyt. Gelså, som jo er et af tilløbene til den store Ribe Å, fik i 60'erne sit øvre løb reguleret og blev rettet ud – til stor skade for den fornemme bækørredbestand og det rige insektliv, som åen indtil da husede.

Nu forlyder det fra såvel lokalt som officielt hold, at man vil retablere en

lang strækning af dette førhen så fine vandløb. Det er Bevtoft Borgerforening, der har taget initiativet til dette spændende projekt, der gennemføres med økonomisk støtte fra henholdsvis Miljøstyrelsen, Skov- og Naturstyrelsen samt et par mindre sponsorer. Omkostningerne beløber sig til et sted mellem 1½ og 2 millioner kroner.

Strækningen, der ønskes reableret og ført tilbage til sin oprindelige tilstand før reguleringen, er beliggende nær byen Bevtoft. Ifølge planerne skal det nuværende åløb på 1.340 m kanal ændres til hele 1.720 m "rigtig" å med sving og høller, stryg og sten. Altså skal næsten 400 m "ny" å se dagens lys i dette projekt. Folk og fiskere, som er vant til at færdes i dette område, har utvivlsomt lagt mærke til de gamle og afskårne åslynger fra reguleringen. Disse skal nu igen forbindes med hinanden. To skridt frem og to tilbage, men alligevel et kæmpemæssigt fremkridt for det danske miljø – et sikkert tegn på, at der nu blæser andre og mildere vinde end førhen, hvor landbruget altid fik sin vilje...

Går alt vel, starter anlægsarbejdet i skrivende stund – altså i juni måned. Her på FiN vil vi med spænding følge og berette om sagens forløb. Dette projekt kan meget vel blive begyndelsen på en helt ny æra i dansk miljøpolitik og planlægning!

Endelig forlyder det fra Randers Fjord, der i de seneste år har haft status af "forsøgsvand" med deraf følgende specielle bestemmelser for fiskeriet, at forbuddet mod lystfiskeri med

stang i forårsmånederne nu er ophævet.

Denne besynderlige bestemmelse var resultatet af en politisk studehandel mellem lovgiverne og erhvervsfiskernes organisationer. Skulle erhvervsfiskerne indstille deres garnfiskeri, så de udtrækkende ungfisk af laks og ørreder kunne slippe helskindet gennem den lange fjord og ud i Kattegats spisekammer, da skulle det så sandelig også gå ud over sportsfiskerne, som jo oprindelig var skyldige i hele projektet. Ingen saglige argumenter, altså – blot effektiv lobbyisme fra erhvervsfiskerside...

De ansvarlige myndigheder har dog hele tiden kunnet se det tåbelige i denne bestemmelse, der forbød fiskeri med stang i perioden 1 april til 15 juni – præcis højsæsonen for kystfiskeri efter havørred. I en ny bekendtgørelse om fiskeriet på Randers Fjord står der nu, at "lystfiskeri med stang" er undtaget fra fiskeriforbuddet. Bestemmelsen gælder hele fjorden ud til vinkelfyret ved Udbyhøj – fjordens udmunding i Kattegat.

Ophævelsen af dette forbud vil især glæde de fiskere – heriblandt efterhånden rigtig mange med fluestang – der gæster lokaliteter såsom Stenrevet og Sælhundepollerne på begge sider af sejlrenden fra Udbyhøj og udefter. Herude er fiskeriet godt sommeren igennem, når blot man tager tidevandet i ed. Strømmen er stærk, når det ferske Gudenåvand skal ud i havet ved lavvande. Ligeledes, når højvandet presser det salte Kattegatsvand ind i den smalle fjord. Da kaster man blot ud og lader linen svinge i strømmen – indtil en sølvblank havørred hugger med brask og bram!

Längst upp på vadarstavens mässingsknopp har jag sänkt in ett 10 pence laxmynt från Irland.

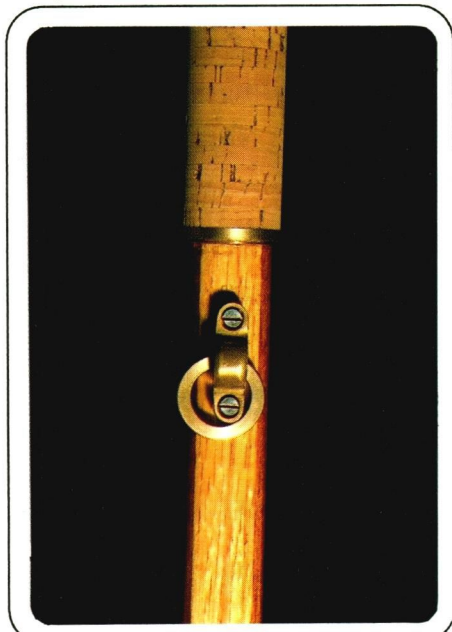
Min vadarstav

Vintern är lång och som gjord för oss som gillar att tillverka vår flugfiskeutrustning. Idag bygger många sina egna spön i splitcane – vad är då naturligare än att också tillverka sig en personlig och vacker vadarstav...

Text: Bernd Streubel Foto: Horst Euteneuer

Vadning på hala stenar i en strid ström kan lätt bli en otrevligt våt angelägenhet. Av den anledningen har alltid den försiktige laxfiskaren tre ben – ett av dem är vadarstaven.

Nytan av en sådan betvivlas knap-

Fästansordningen för stavens läderrem.

past av de fiskare som har några års erfarenhet på nacken. Trots det tycks just denna del av utrustningen stå ganska långt ner på listan, när vi skaffar oss nya grejor. Varför vet jag inte, men kanske beror det på att utbudet av bra och samtidigt vackra vadarstavar är så dåligt.

Visst klarar man sig i värsta fall med en träkäpp bruten i skogen eller någon av de vadarstavar som förekommer i handeln. Men studerar man redskapskatalogerna, så får man intryck av att vadarstavar har konstruerats av människor, som endast haft deras avlånga form i tankarna.

Av detta skäl, och därför att jag inte tycker att ett järnrör som lindats med isoleringsband är något vackert alternativ, har jag tagit saken i egna händer. Idén till min nya vadarstav fick jag från min fiskevän Jürgen Fischer en dag vid Mörrumsån.

Jag har gjort min vadarstav 180 centimeter lång, men du tillverkar naturligtvis din i den längd du finner lämplig. Av materialbeskrivningen framgår vilka material jag använt, och arbetsgången finner du här intill. Av teckningen framgår också hur min va-

darstav är tillverkad, och på fotografierna ser du några detaljer.

Materiallista

- 1 st fyrkantsaluminium 10×10 mm, 1800 mm långt
- 4 st kvartsstavar 1700 mm långa, 2 st i ek, 2 st i mahogny
- 1 st mässingsbit diameter 45 mm, 50 mm lång
- 1 st mässingsbit diameter 25 mm, 150 mm lång
- 1 st nylonbit diameter 20 mm, 40 mm lång
- 2 st cylinderskruvar DIN 84, form A, M4×20 mm
- Korkskivor till ett 300 mm långt handtag
- 2-komponents epoxilim
- 1 st läderrem diameter 10 mm, 2000 mm lång(tex från en gammal symaskin)
- 1 st fästake för läderremmen
- 1 st 10 pence laxmynt från Irland
- Fernissa/båtlack

Så här går du till väga

Gänga först det 1800 mm långa fyr-

kantsröret av aluminium cirka 50 mm i båda ändarna med en M 10 gänga.

Kapa därefter de fyra kvartsstavarna (2 i ek och 2 i mahogny) till 1700 mm och hyvla innerkanterna så att de passar ovanpå sidorna av den fyrkantiga aluminiumstaven.

Stryk så tvåkomponentslimmet på insidorna av trästavarna och på själva aluminiumstaven, vänta några ögonblick och pressa därefter samman delarna. Fixera det hela genom att krysslinda utanpå staven med ett starkt snöre.

När limmet har härdat färdigt spänns staven i en svarv och svarvas cylindriskt till en diameter av cirka 20 mm. Handtagsdelen svarvar man ner till en diameter av cirka 18 mm. Handtagslängden görs lämpligen 300 mm lång.

Samtliga korkskivor borras upp till en innerdiameter på 18 mm.

Av mässingbiten med diametern 45 mm svarvar man så en knopp, borrar ett invändigt hål och gängar detta med M 10 gänga. Med ett skärstål tar man ut en fördjupning för laxmyntet uppe på knoppen.

Nedre delen av vadarstaven, cirka 100 mm, svarvas ner till en diameter på 10 mm. Borra därefter ett lika djupt hål med samma diameter i den andra mässingbiten och gänga även detta till M 10.

Svarva så en slutsko av nylonbiten varvid den förses med en 20 mm lång gängtapp – även den med M 10 gänga.

Nu är det dags att skruva fast samtliga delar på den blivande vadarstaven och samtidigt säkra dem med tvåkomponentslimmet.

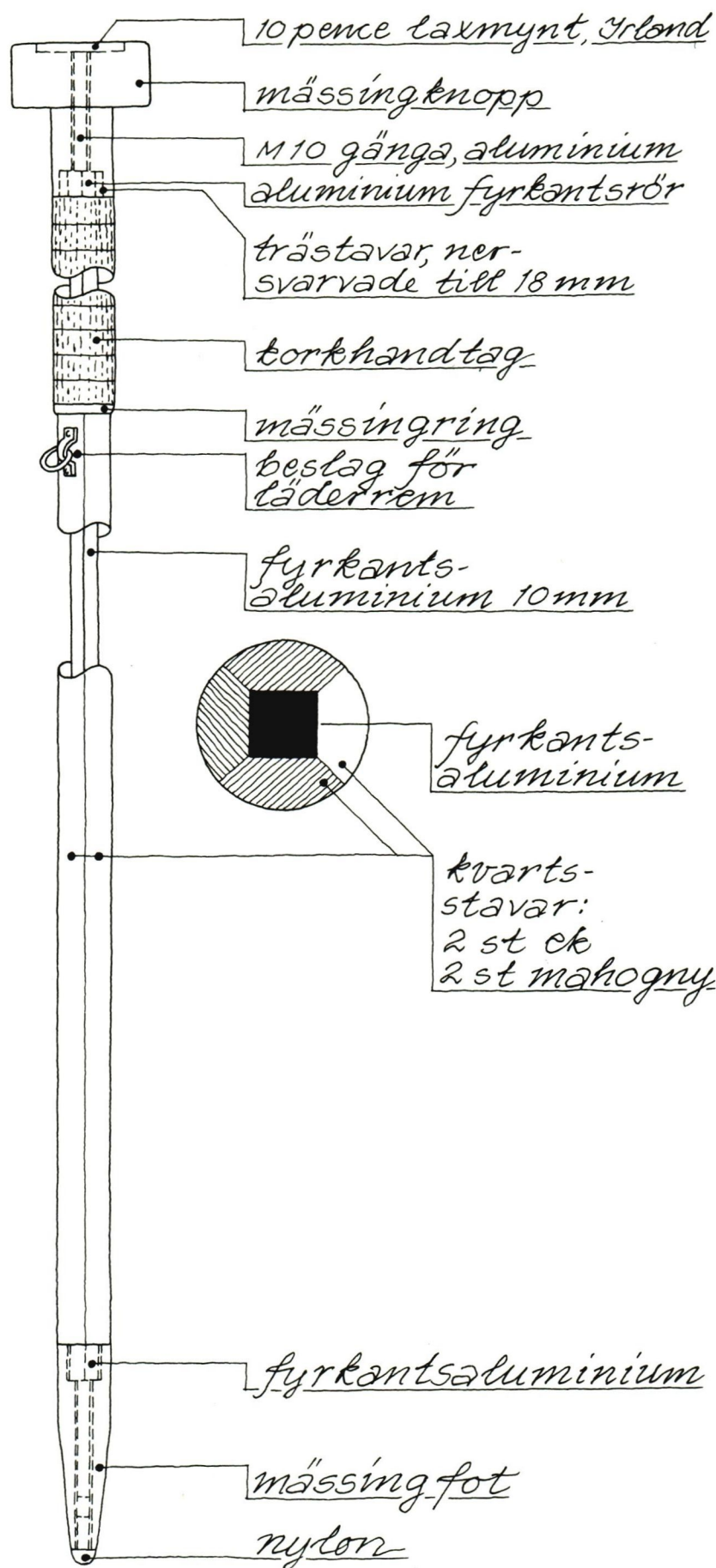
Tillverka en ring av mässing och limma denna som avslutning just under korkhandtagets nedersta ring.

Efter härdningen slipas korkhandtag liksom trädetaljerna, så att ytan blir vacker och så att alla skarvar blir så fina som möjligt.

Nu är det dags att tillverka fästans ordningen för läderremmen. Hur den ser ut framgår av fotografiet. Två hål borras i beslaget och i vadarstaven – ända in till mitten av aluminiumstaven – och beslaget med sin ring fästs med de två M 4 skruvarna.

Det irländska 10 pencemyntet – laxmyntet – limmas fast i fördjupningen på vadarstavens knopp, och din vadarstav är nu färdig att lackas med ett vattenskyddande lack, tex båtlack. Slipa mellan varje lager lack och fortsätt tills ytan är absolut jämn och fin.

Så återstår bara att förse den nya vadarstaven med en vacker läderrem som fästs i mässingsringen.

Storöring

Det är motsägelsefullt vårt flugfiske. Vi älskar vaket, den nervösa spänningen före kastet, flugans väg på strömvirvlarna och den ovissa kampen med öringen. Men så ligger fisken där på stranden, och med en blandad känsla av glädje och vemod ser vi hur den djupa glansen och de klara färgerna försvinner med livet...

*Av Gard-Erik Sandbakken
Foto: Bengt 'Bobo' Olson*

Vindkastene jager hverandre ut-over dammen. Ikke på rekke med små, rolige speil imellom, det er ingen militær presisjon, men lynraske finter til høyre og venstre, kjappe uventede kast, en plutselig avventende holdning for så å prøve å blåse småkrusete vann opp på land.

Men for landtorva er dette bare en lek. Småsteinene helt nede i vannkanten ordner opp med svartvindens småkrus. Gresstråene på torvkanten ser ut til å sette pris på å bli klødd og rusket litt i håret, de vipper og vibrerer i takt med blåsten.

Lenger inn, på gressbakken, ligger fiskeren med overkroppen hvilende på høyre albue. I motlys og motvind kniper han øynene sammen og ser utover den regulerte delen av elva. Kanskje går det en luring av en ørret og sipvaker innunder land. En sværing som forsiktig koser seg med insekter som vinden har blåst utover vannflaten. Hjelpeløse småkryp som med kavende bein ikke kommer noen

vei ved egen hjelp. De følger dovent den stille strømmen.

Små, kravlende bevegelser på vannets overflatehinne kommer inn i øretens synsfelt. Den stiger sakte i full balanse. Med et lite sug er insektet borte. Ørsmå ringer sprer seg, renner sakte bort og blir til ingenting.

Fiskeren har sett denslags vak før. Det kan være storfisk. Med målbevisste skritt går turen rundt dammen. Vakert var ved den motsatte bredden, og dammen er for stor til å kaste over. Da han nærmer seg stedet går turen innover land, godt innover land. Her skal ingen mulig fangst ploge raskt over grunna og ut på dypt vann.

Kastet blir vanskelig. Fiskeren står ganske langt og rett bak den vakende fisken. Flua må lande foran fisken, for så å flyte rolig og usjenert over den. Lina må i avslutningsfasen, lett dalende mot vannflaten, avslutte seg selv med en fin bue mot venstre. På

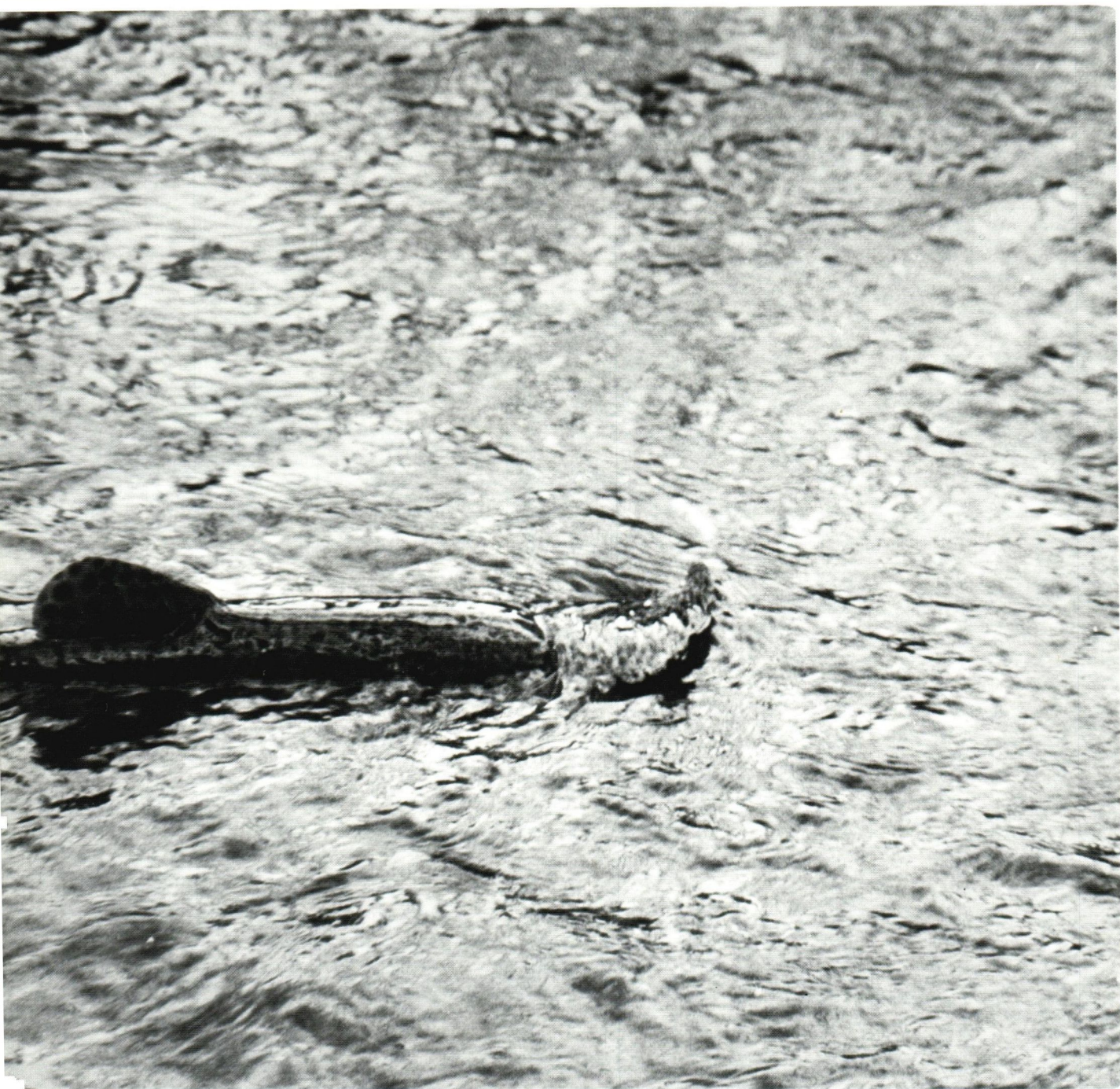

Öringen bråvänder, kraftig och rödprickad.

denne måten vil fortommen ikke være synlig for fisken. Flua vil gli med strømmen, og lina vil flyte til venstre som en halvsirkel, og ramme inn vannbildet over den store.

Blindkastene går lett, og før lina går får stanga den lille bevegelsen som skal til for å legge flue og line riktig.

Dunlett landing, de rødbrune fjærstrålene trykker forsiktig på vannets hinne og presser små buler ned i vannspeilet. De rører seg ikke, og det

En brun underton. Bilden av fiskkroppen som bryter vattenytan ristas in på näthinnan.

tilsynelatende døde insektet føres inn i fiskens synsfelt.

Med allverdens ro og rutine stiger den store mot det som hviler på overflaten, ett lite sug, en snute såvidt over vannflaten, så synker det hele ned igjen i stille, strømmende vann.

Stanga, nå i venstre hånd, svinges besluttosomt mot venstre, ikke opp, men horisontalt ut og bakover. Lina svarer øyeblikkelig og følger den svingende bevegelsen. I et tiendels sekund vet ikke fiskeren svaret, noe fast og tungt eller... ingenting.

Den store vil spytte. Gjellelokkene begynner å åpne seg for å skylle vann ut gjennom munnen. Da festes kroppen i fiskekjeven. Smerten slår momentant ut i aksjon. Kroppen bøyes og hodet rykkes mot høyre, vekk fra stikket. Den stikkende smerten følger med og det vokser til noe mer. Hodet henger fast i noe, noe usynlig som drar og vil tvinge den bakover til venstre. Vekk, ut på dypet, vekk fra dette farlige, livstruende.

Stanga i bue, snella som knitrer. Knitringen når faretruende høyder og

nærmer seg et hyl. Lina raser utover og ned i dyphølen bak den store steinen litt til venstre for hovedstrømmen.

Her blir den store stående litt før den begynner å gå sakte mot strømmen. Den første skrekken er borte, det voldsomme utraset fjernet ikke draget i munnviken.

Mannen følger fisken mot strømmen. Han gir hardt press. Fisken nærmer seg sakte land igjen, snella får igjen det snøret den har gitt fra seg.

forts på sidan 47

Gäddkrokodiler

*Visst är gäddan en fisk – och fisk kan tas på fluga – eller hur?
Men oftast inriktar vi vårt fiske så helt på laxartade fiskar, att vi
går blinda för flugfiskets alla övriga möjligheter och stora bredd.*

Text & akvarell: Gunnar Johnson

Det suger till ordentligt där ute och spöet bugar så djupt att jag för ett ögonblick känner rädsla att det ska brista. Men det känns bara tungt – fisken rusar inte. Istället får jag inrikta mig på att med spöets hjälp pressa ut fisken från ett näckrosbestånd. Jag pumpar så mycket jag vågar, och tum för tum lyckas jag få ut fisken på säkrare vatten. Näckrosstjälkarna är star-

ka och sega, och går fisken runt dem kan utgången bara bli en...

Så går det fem minuter, och det går tio. Fisken gör några sega utdrag, men allt går förhållandevis lugnt till. Fisken måste vara trött nu, och jag blir lite djärvare och sätter större press på den. Två gånger har den varit uppe och visat sig i form av en tung virvel i ytan, men ännu har jag inte sett själva

fisken. Att det är en gädda är jag emellertid helt övertygad om vid det här laget.

På tafsén har jag en stor och färgglad streamer. Men tafsspetsen är oroväckande tunn, eftersom jag är ute efter regnbåge och därför egentligen inte är rustad för en fisk i den här storleken.

Men med den tur vi flugfiskare så

Gunnar J:son '88

gärna benämner skicklighet får jag så småningom in gäddan till stranden och lyckas på något sätt också få upp den på land. Då lossnar flugan...

Båt och flytring

Det här fiskafänget utspelade sig för ett femtontal år sedan och vågen

visade, om jag minns rätt, att gäddan vägde runt fem kilo. Fångsten blev inledningen till ett mer riktat fiske efter gäddkrokodiler – på flugspö känns de verkligen som just krokodiler – och det visade sig snart att stora gäddor gärna tog på en stor och buskig fluga, bara man fiskade den mitt framför nosen på dem.

Under någon säsong i slutet av

70-talet fiskade jag faktiskt mer gädda än öring på fluga – allt från stora gäddmadamer i de småländska sjöarna till små strömgäddor i Emån. På tafsens satt oftast stora och buskiga kreationer, men jag minns också en liten strömgädda som tog torrt, och som jag slutligen lyckades kroka och landa på en liten Light Cahill nr 16.

forts på nästa uppslag

forts från föreg uppslag

Men det bästa flugfisket efter gädda får man från båt eller flytring. In-sjögäddan står sommartid ofta inne i vass- eller näckrosbestånd. Det ger dem kamouflage och näckrosbladen ger skydd över huvudet. Sådana parter är nära nog omöjliga att fiska av från land. Ofta är det skog inne på stranden, vilket försvårar kastet, och skulle man ändå lyckas få ut flugan, så fastnar man ändå ohjälpligt i vattenvegetationen i vart och varannat kast.

Sittande i båt eller flytring kan man däremot fiska utifrån sjön och in mot stranden. Det ger fria bakkast och möjlighet att placera flugan i glipor i vassen eller på friytorna mellan de stora näckrosbladen. Man kan också inta en sådan position att man fiskar av områden med växtlighet genom att kasta parallellt med strandlinjen.

Flytlinefiske

Jag fiskar nästan enbart med flytlinan sommartid. Visserligen skulle en sjunklina många gånger vara effektivare – men tråkigare – enligt mitt högst personliga sätt att se. Och eftersom jag inte fiskar med fluga för att ha tråkigt, så må ett sådant irrationellt linval vara mig förlåtet...

Tafsen är kort – sällan över två meter lång – och så kraftig att jag kan slita loss flugan ur växtligheten, om jag skulle fastna. Och det gör jag ofta. Därför förser jag gärna mina gäddflugor med vass-skydd av kraftig nylonlina i form av en båge under krokspetsen. Det hjälper ibland – men inte alltid – och jag tycker mig inte ha märkt att arrangemanget försämrar flugornas krokningsförmåga när det verkligen gäller.

Mina flesta gäddor har jag alltså tagit på stora streamers. Men förutom

den lilla strömgäddan, som tog en Light Cahill, så har också andra gäddor tagit torrt. Men det har då varit "torrflugor" av en helt annan typ och dimension.

Jag har bland annat lurat emågäddor på överdimensionerade och mycket buskiga "Streaking Caddis" i kromosomformat. Det vill säga i en storlek som mer liknar de nykläckta knipungar, som regelbundet försvinner ur kullen vid den damm i Emån, där jag försökt decimera gäddbeståndet. Lika stora som en knipunge har nu inte mina flugor varit – men väl 7–8 centimeter långa.

Men sådana flugor är svårkastade. Det samma gäller de musimitationer, som jag också provat. Eftersom jag ofta fiskar bland näckrosor och andra vattenväxter, så har också precisionen i kastet varit viktig för mig. Det gäller att hamna i de små öppna vattenytorna – och inte inne i spenaten. Det kan vara svårt med en stor och buskig fluga, som allt för lätt fångas upp av vinden – eller i sig själv bjuder stort luftmotstånd.

Våtflugor av streamermodell är betydligt lättare att kasta. De ger inte samma luftmotstånd och kan på ett helt annat sätt pressas mot vinden. Det är naturligtvis också streamerfisket som ger största chans till kontakt med gädda – men fisket på ytan som är mest spännande. Det är en utmaning.

Torrflugefisket efter gädda fordrar emellertid att man har upptäckt en gädda att kasta på. En som man vet precis var den står, och som befinner sig på tämligen grunt vatten. Själva kastet får gärna placera flugan lite "klumpigt" på vattnet, så att man "väcker" gäddan, eller alternativt hasar flugan så att den plogar i ytan. Min erfarenhet är att gäddan inte följder sitt byte eller aktivt simmar runt i sin jakt. Det gäller därför att istället

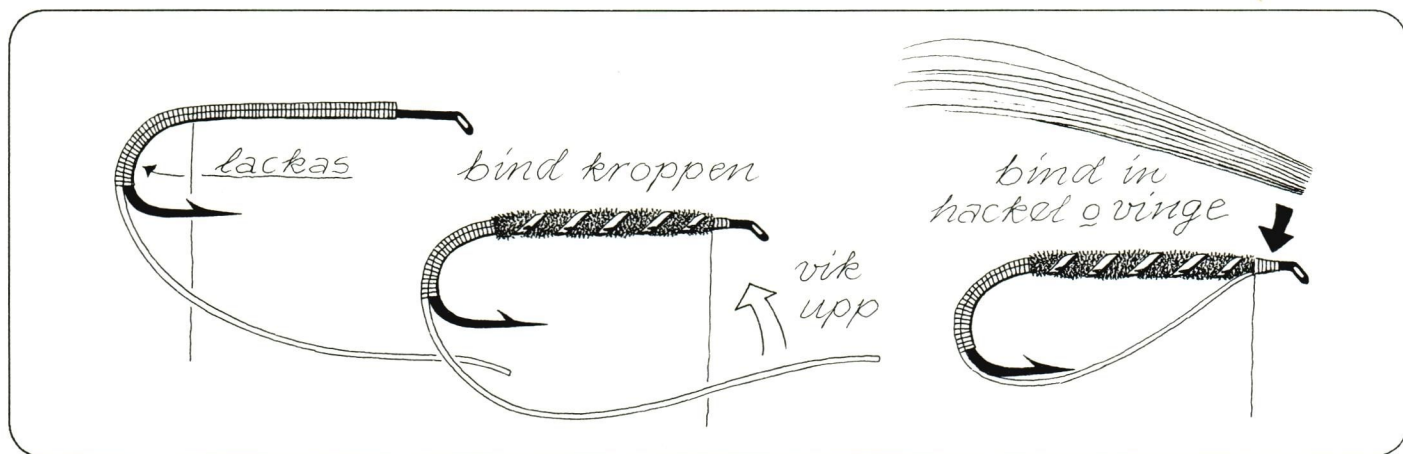
hamna med flugan där gäddan befinner sig – och då helst inom en halv meter framför den.

Med streamern kan man lättare fiska blint och söka av troliga ståndplatser. Man vet ju oftast av tidigare erfarenheter – eller genom att studera vattnet – var man troligast finner sitt byte. Här kan också sjunklinan komma till användning i kombination med den stora gäddstreamern, även om jag även vid dessa tillfällen personligen hellre väljer att fiska med flytlinan. Men det handlar alltså mer om personlig smak än en beprövad vetenskap...

Förhållandevis lätt utrustning

Man behöver inte särskilt kraftig utrustning för att drilla och landa ens stora gäddor. Ett mjukt spö tycks istället trötta dem snabbare. Däremot kan ett kraftigare spö, som bär en tyngre lina, göra det lättare att kasta de förhållandevis stora flugorna. Men då är det främst den större magasinerade kraften i den tyngre linan som är avgörande – och av den följer det tyngre spöet. För att ta gäddan och för att drilla den räcker det med en lättare utrustning. En grov uppskattning säger mig, att jag tagit de flesta av mina gäddor på upp till 6 kilo på utrustning i klass 6 – det vill säga en tämligen ordinär öringutrustning.

Det finns mängder av teorier om hur man ska kroka fisk. Faktum är emellertid att jag inte vet hur jag gör det – jag bara gör det. Eller också gör jag det inte... Ibland kan gäddan följa efter flugan utan att ta. Ibland verkar den enbart ointresserad – eller till och med irriterad – och glider då djupare in i vassen och ignorerar fullständigt flugan. Men ibland hugger den sko-

Principen för inbindning av vass-skydd på en fluga.

ningslöst vilt. Ofta krokas den då sig själv!

Men man kan ge den en god hjälp på vägen genom att alltid fiska med välslipade krokar, och genom att alltid försöka placera flugan så nära framför nosen på fisken man kan. Ibland har jag utnyttjat det "flyende betets princip" på svårflirtade gäddor. Visar de endast ett svagt intresse för min fluga, så kan jag vid ett förnyat kast väcka jaktinstinkten genom att ta in flugan lite snabbare just då den passerar framför fisken. Det verkar som om det förhållandet att flugan "flyr undan" får gäddan att reagera reflexmässigt. Det fungerar ibland – men inte alltid. Man säger ju ofta om gäddan "att den är i hugget". Den regeln tycks gälla även vid flugfiske. Men det finns alltså metoder att komma till tals med gäddor – bara de visar någon form av intresse för flugan. Det är inte säkert att de tar i första försöket, men kanske i det andra – eller det femte...

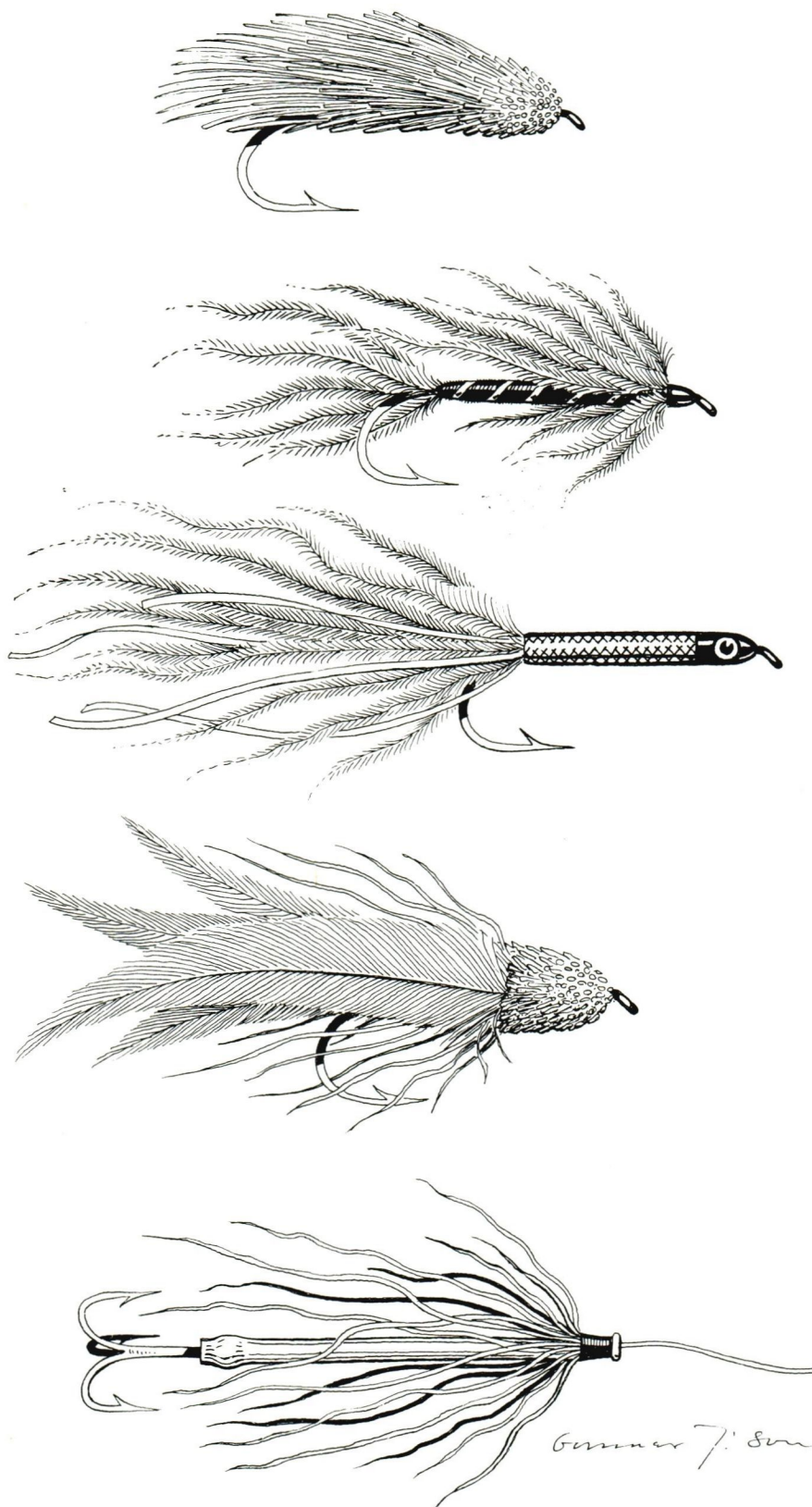
Flugorna

Gäddflugor ska i princip vara stora och fladdriga. Det betyder att många av mina gäddflugor innehåller maraboufjädrar – och på senare år även en del Flash-a-bou. Traditionellt inbundna vingar vill gärna fastna i krokbojen. En vasskyddad krok motverkar i viss mån detta, men ett annat och bättre alternativ är att helt resolut binda in hela vingen som stjärt. Det ger dessutom en tämligen lång fluga till förhållandevis låg vikt, vilket gör den lättare att kasta.

Till "torrflugorna" har jag i stort sett enbart använt rådjurshår – för buskigheten och den goda flytförmågan. Rent generellt har jag också valt att binda på streamerkrok, även om det ibland varit frestande att välja laxkrok. Men laxkroken har grövre gods, och den kräver mer kraft för att drivas in och få fäste i den förhållandevis beniga gäddkäften. Dessutom blir en stor fluga bunden på laxkrok nära nog omöjlig att kasta med ordinar flugfiskeutrustning.

Vid sidan av de ovan nämnda flugtyperna har jag också tagit en och annan gädda på långa tubflugor försedda med trekrokar. De har då varit bundna på plasttuber och oftast bara bestått av den nakna tuben med en fluffig marabou- eller hårvinge.

Här intill har jag illustrerat några av de flugtyper jag använt samt principen för hur man kan förse en streamerkrok med vass-skydd av monofil nylon.

Några olika typer av gäddflugor i ungefär naturlig storlek.

Sommarnatt vid en västnorsk laxälv

*Tack västlandsälv, tack Heggeli-fluga och tack för att jag
får vara med en sommarnatt som denna...*

Av Jarle Jacobsen

Etter et grunt og smalt parti hvor vannet fosser stritt, vider elva seg ut i en rolig bred sving. Yttersvingen går langs en gammel steinmur, en elveforbygning, hvor to trær har fått lov til å bli stående. De to trærne kaster skygge ned i hølen – her stopper laksen på sin vandring oppover. Dette er mitt drømmested – i en elv 600 km borte – på Vestlandet i Norge. Hølen er som skapt for fluefiske. Strømmen er jevn og rask uten en plagsom bak-
evje, som så mange slike høler har.

Hit går gjerne tankene når drømmen om laksen får herje inne i et sinn som for alltid er tapt for fluefiske. Hit lengter jeg i lange mørke vintermåner. Når juni nærmer seg og det er tid for den første turen blir søvnen urolig – det ligger et drag inne i meg et sted som vanskelig kan forklares. En skal ikke ha hatt mange lakser på fluestanga før en er redningsløst fanget inn av lakseelvas fascinerende liv. Vestlandet i juni, særlig hvis været er fint, er en opplevelse som er med på å gi turen en ekstra dimensjon. På overgangen mellom øst og vestland møter fjellene deg, høye og majestetiske med en krone av glitrende snø. Nede i dalene har vinterens grep veket plassen for en utrolig frodighet, grønt og saftig, og en blomsterprakt som får tårene fram i øyekroken i takknemlighet over at en ny sommer er her og at jeg får ta del i den.

I mai og juni siger de første storlaksene oppover elva. I skyggen under broa en km fra utløpet stopper laksen, her kan vi få et glimt av disse stolte dyrene på vei til sine leke- og gyteplasser. Utover i juli og august kommer smålaksen og sjørreten.

I midten av juni har jeg som vanlig fisket i elva – fått et par pene lakser, men storlaksen den ville ikke. I slutten av juli er jeg tilbake. Det er midt i

en varmeperiode, elva er minnet – det er over 30 grader og vannet er varmt. Det er nytteløst å fiske om dagen – og sola steker så oppholdet ved bredden blir uutholdelig. Jeg bestemmer meg for å prøve fisket i gryningen – døgnets kjøligste tid.

Nattfiske med Heggeli

Klokka er tre om natta og det er fremdeles mørkt da jeg kommer fram til plassen og setter fra meg utstyret i fiskeforeningens leskur. Jeg finner fram termosene – kaffe og en røyk smaker. En svak lysning over fjellene i øst forteller at en ny dag er i emning. Forsøker å roe ned – hølen har fått ligge i fred i flere timer nå. Jeg vet at sjørreten står nede på brekket og inne på grunnere vann. Det kunne vært morro å forsøke med den lette enhåndstanga etter disse fiskene, men jeg overvinner fristelsen. Plasking og kjøring av småfisk ville forstyrre laksen i det grunne og klare vannet. Jeg venter på det aller første lyset når ørreten og smålaksen siger oppover mot de dypere partier for igjen å finne seg en trygg plass mot dagslyset. Laksen irriteres av dette maset rundt plassen den har valgt seg – den blir aggressiv og huggvillig – jeg er temmelig sikker på at det står pen laks i hølen.

Heggeli-flugan

Bindtråd: Svart

Stjært: Tippet från guldfasan

Kropp: Flat silvertinsel

Rib: Rund silvertinsel

Hackel: Brunt tupp- eller hönshackel

Vinge: Brunvattrad gräsandshanne, läggs dubbel

Cheeks: Odlad jungle cock

(Foto: Staffan Lindström)

Sommar och varmt vid den norska västlandsälven. Solen steker och det är lönlöst att fiska mitt på dagen. Men till natten går jag hit igen... (Foto: Jarle Jacobsen)

Lysningen i øst blir bredere – sakte kommer lyset – snart kan jeg se å binde flua til fortommen. Det er en utrolig glede å være til en slik natt og oppleve vestlandsnaturen våkne til en ny dag. Fuglene spiller ut sine første forsiktige morgenhilsner – langt borte høres lyden av en bil – suset fra elva.

Spissen på fortommen blir 0,30. Jeg velger den flua som jeg har mest tro på i natt – ikke de store tubefluene fra junifisket, men en liten dobbeltkrokett Heggeli nr 8. Heggeli er en svært god flue. Den er norsk og ble i sin tid skapt for fiske etter ørreten i et skogsvann utenfor Oslo, Heggelivatn. Det er en av de mest brukte fluene i Norge. Den er glimrende både til harr, ørret, sjøørret og laks. Det er mange som anser den som den beste flua for sommerfiske med flyteline etter laks. Selv binder jeg den i alle størrelser og i flere varianter – med fjær som originalen og med ekornhår. Ved nattfiske etter laks og sjøørret binder jeg gjerne inn litt sølvglinsende flashabou. I natt velger jeg ut den tradisjonelle fjærvarianten – jeg vil fiske når det første lyset siger innover hølen, og jeg føler at denne flua er den riktige.

I slik liten elv fisker jeg med en håndstang, AFTM 8–9. Det er ikke mange storlaks å få i denne tiden – og smålaks på tohåndstang er ikke den helt store sporten. Jeg føler også at kontakten med snøre og elv blir mye bedre med lettere utstyr under slike forhold.

Kastar från land

Det gryende morgenlyset gir meg nå anledning til å studere elva. Under de to trærne burde laksen stå. Jeg går varsomt ned mot bredden, har vade-støvler, men går ikke helt ned – står godt inne på land for å unngå å komme i profil mot den lysere og lysere himmelen. Fiskeplassen gir meg mulighet til lang nok baksleng. Jeg drar noen meter flueline av snella og luftkaster til flua er langt nok ute – jeg vet at får jeg ikke fisk på de første kastene blir det neppe fangst i natt.

Flua får svinge fritt over hølen uten mending av snøret, det gir fin fart på den vesle Heggeliskapningen. Neste kast blir et par meter lenger, flua driver med strømmen, retter seg og svinger opp og rundt mot land. Akkurat før den er kommet rundt hog-

ger det til. Jeg slipper ut løsbukten som jeg vanligvis har og gir et rolig tilslag. Lina strammer seg – en sprutende vannlinje forteller om fast fisk. Den blir stående og stanger med hodet – det tyder på at den ikke er av de minste.

Jeg forsøker alltid å unngå å skremme laksen i de første minuttene – holder snøret stramt – sveiver så rolig inn. Fisken følger pent med. Da den får føling med grunnere vann stopper den og raser ut og nedover elva. Stopp og ny innsveiving. Det samme gjentar seg gang etter gang. Et par hundre meter lenger nede begynner fisken å vise tegn på å være sliten. Den kommer helt inn på grunna før den i sitt siste fortvilte forsøk på å komme seg fri igjen raser ut i strømmen. Ennå en gang får jeg den inn – nå er det slutt på kreftene – den velter over på siden. Jeg går forsiktig bak fisken, fatter om haleroten og løfter den inn på gressbakken. En pen blank hannlaks på sikkert godt over 8 kg.

Takk vestlandselv – takk for at laksen fremdeles får gå i våre elver – takk Heggeliflue og takk for at jeg kan få være til stede en slik natt.

Ödestimma för östersjölaxen

Genomdriv "laxpaketet" med delayed release och strikta restriktioner mot fiske på laxens uppväxtplatser i havet! Fiskeristyrelsens beslut i augusti i år är endast politiskt baserat, menar fiskeribiologer runt Östersjön, som anser att förslaget är otillräckligt och kräver total fredning av laxen under några år som en första nödvändig åtgärd. Annars kan den naturligt reproducerande östersjölaxen vara utrotad om 5–10 år!

Av Erik Erlandson

För fem år sedan presenterades den sk laxutredningen med förslag om hur den naturliga östersjölaxen skulle räddas. Ingenting hände, trots massivt stöd från sportfiskets organisationer. Nu är Östersjölaxens hotade existens åter uppe på fiskeristyrelsens dagordning. Denna gång gäller frågan ett förslag från fiskeristyrelsen om hur laxfisket i Östersjön bör begränsas för att den vilda laxen skall kunna räddas åt framtiden. 1984 gällde frågan i princip samma sak och gensvaret från de olika kategorierna utnyttjare av denna fantastiska naturresurs var då liksom nu detsamma: yrkesfiskarna ställer inte upp på några begränsningar alls, medan fiskeribiologerna hävdar att situationen är katastrofal och att man måste handla omedelbart om inte oersättliga stammar av lax skall gå förlorade för framtiden.

Det nya förslaget från Fiskeristyrelsen som kom i våras väckte omgående våldsamma protester från yrkesfiskarna. De menade, som de alltid gör vid sådana tillfällen, att laxen inte alls är hotad; tvärtom finns det enligt dessa mer lax än någonsin i Östersjön. Fiskeribiologerna – samtliga i norra Europa som sysslat med denna fråga hävdar motsatsen – laxen är starkt hotad och snara insatser måste

göras för att rädda de återstående resterna. Detta kan verka förvirrande men är egentligen inte alls förvånande.

Yrkesfiskarna vägrar nämligen inse att de senaste årens fångster är ett resultat av massiva utsättningar av laxsmolt i framför allt svenska och finska vatten runt Östersjön. Av de ca 4 miljoner smolt som vandrat ut i havet varje år under de senaste åren är ca 90% odlad fisk! Endast 10% är naturligt reproducerad, dvs bara ca 500 000 naturreproducerade smolt vandrar ut i havet varje år. I början av seklet vandrade mellan 5 och 7 miljoner smolt ut i havet per år – alla var naturreproducerade. Det paradoxala i situationen är att det just är laxodlingen som ju avsåg att rädda laxen, som nu både indirekt och direkt är det största hotet mot laxens fortsatta existens.

Det direkta hotet utgörs av sjukdomar som kan spridas mellan odlad fisk och vilda bestånd samt av sk genetisk erosion, förlust av värdefulla genetiska egenskaper genom långvarig inavel. Det indirekta hotet består i att laxodlingen bidrar till ökat laxfiske på uppväxtplatserna i havet där den vilda laxen blandas med den odlade, vilket innebär ett ökat fisketryck på den vilda laxen. Fisket i havet är till och med så intensivt, att man under

de senaste åren haft svårt att få tillräckligt med avelsfisk i de "odlade" älvarna. Situationens allvar för de naturreproducerade bestånden framstår i all sin kuslighet om man tillägger, att det behövs ca 30 gånger fler modersfiskar i de naturliga vattnen än i odlingen för att erhålla samma mängd smolt!

Det nya förslaget

Fiskeristyrelsens nya förslag går i korthet ut på följande: 1. Förbud för drivlinor och drivgarn från 20/12 till 1/2. 2. Förbud för fiske med drivlinor och drivgarn innanför 4 nm från 15/6 till 15/9. (Under denna tid är det dessutom redan nu förbud för fiske med dessa redskap på uppväxtplatserna utanför 4 nm.) 3. Dessutom föreslås en ökning av maskstorleken, så att laxen hinner växa till i havet under åtminstone två år innan den kan fastna i garnen.

Med detta förslag menar Fiskeristyrelsen att laxen skall kunna räddas åt framtiden. Emellertid har förslaget kritiserats hårt från snart sagt alla berörda parter. Fiskeribiologerna inte bara i Sverige utan i samtliga länder runt Östersjön menar att laxens situation är så allvarlig att detta förslag inte alls räcker. Förslaget har framförts om

total fredning av laxen i havet under ett antal år som en första nödvändig åtgärd. Andra menar att laxen enbart kan räddas åt framtiden med hjälp av det förslag, som presenterades i jordbruksdepartementets utredning Lax 1984. Sportfiskarna håller med biologerna och uppmanar till ytterligare restriktioner, bla har man på vissa håll föreslagit en stark begränsning av rätten att fiska med nät för allmänheten.

Enbart yrkesfiskarna vägrar att se sanningen i vitögat och fortsätter att säga på den gren de själva sitter på. Detta är tyvärr ett beteende som upprepats under efterkrigstiden på ett flertal platser i våra hav, och som lett till utslagning av bla storsillen, makrillen och nu senast den så betydelsefulla loddan i Barents hav. Skall nästa art på denna kortsiktiga lönsamhetens svarta lista bli Östersjölaxen? Mycket tyder faktiskt på detta, och våra främsta experter på området ger laxen 5–10 år till om nuvarande (brist på) fiskepolitik får fortskrida.

Hur många fiskare i Sverige berörs egentligen av regleringar inom laxfisket? Frågan är naturligtvis ganska svår att svara på, men utredningen Lax, som gått efter deklarerad inkomst, kom fram till att inte mer än ca 125 personer, direkt eller indirekt som fiskare eller som personal vid förädlingsindustrier, berörs av laxfisket. Eftersom fisket ökat sedan dess kan man förmoda att antalet personer ökat en del – men säkerligen överstiger inte siffran 200. Detta blygsamma antal personer tar ungefär 95% av totalfångsten på ca 600 ton lax om året. Den fråga som politikerna måste ställa sig är därför om den enorma naturresurs som laxen utgör utnyttjas på bästa sätt.

Ur nationalekonomisk synvinkel är det uppenbart att nuvarande utnyttjandesätt är ekonomiskt vansinne – samhället skulle tjäna 20–30 ggr mer på laxen om sportfisket fångade den!

Island, Skottland och Norge

Hur utnyttjas denna jagade fiskart i andra länder där förekomsten ännu är något så när riklig? På Island – det land som mest av alla nordeuropas länder är beroende av fisket – råder sedan 1960 förbud att fånga laxen i havet med drivgarn och linor. Skottland införde samma typ av förbud 1970, och i Norge har det enorma rovfisket de senaste åren tvingat fram ett

beslut som gäller från 1/1 89 – förbud för fiske med drivgarn och linor. Dessutom fanns redan 1982 en konvention mellan dessa länder som förbjöd drivgarnsfiske utanför en gräns vid 12 sjömil från baslinjen; alltså förbud för fiske på uppväxtplatserna. Men inte ens detta hjälpte och i Norge har man alltså tagit steget fullt ut from i år. Det skall också nämnas i sammanhanget att Sverige skrev under denna konvention 1984! Detta betyder att SVERIGE FÖRBJUDER DRIVGARNSFISKE UTANFÖR 12 SJÖMIL PÅ VÄSTKUSTEN – MEN INTE I ÖSTERSJÖN!

Varför denna minst sagt inkonsekventa politik år efter år tillåts driva allt fler av våra få återstående laxstammar mot utrotningens brant har man mycket svårt att förstå inom fiskevårdskretsar i Sverige.

Fiskeristyrelsens nya förslag – som presenterades ovan – ger tyvärr inte laxen något större skydd, bla eftersom man inte avser att minska det totala uttaget av lax, bara styra det mot att färre men större laxar fångas. Inte heller skyddar detta förslag den vilda laxen ute på uppväxtplatserna. Förslaget har stötts och blötts under det senaste halvåret och beslutet har uppskjutits gång efter annan. I skrivande stund är läget det att Fiskeristyrelsens politiker tänker anordna en hearing med inblandade parter den 14 augusti – varefter man utlovat ett omedelbart beslut. Många frågar sig emellertid varför inte det förslag som framfördes i utredningen Lax-84 alls finns med i diskussionen. Detta förslag – som prövats i full skala vid åtminstone två tillfällen – har visat sig vara lika enkelt som genialt – och de flesta laxexperter menar att detta är den enda metod som kan rädda den vilda laxen i Östersjön, samtidigt som den skulle innebära en revolution för yrkesfisket om förslaget kunde genomföras.

Laxpaketet

Förslaget går i korthet ut på följande: Den odlade smolten sätts strax innan smoltifiering ut i kassar i havet på lämpliga ställen. (Lämpliga platser är sådana som av tradition haft ett omfattande yrkesfiske efter lax, tex Gotland och Blekinge). Här får smolten gå första sommaren fram till september. Fördelen med detta är framför allt dels att fisken inte utsätts för predation – man vet att upp till 80% av smolten försvinner under första sommaren i havet – och dels att smol-

ten som smoltifierats, och därmed präglats på platsen där kassen legat, som vuxen fisk alltid kommer att återvända till denna plats för lek. Detta måste kopplas till ett förbud mot fiske efter lax på uppväxtplatserna, där ju vild och odlad lax blandas, samt utökade fredningsområden utanför älvmynningsarna. När sedan laxen är lek mogen, går den hem till sina respektive präglingsplatser – den vilda laxen går upp till älvarna, nästan helt fredad, eftersom man inte får fiska på uppväxtplatserna i havet eller utanför älvmynningsarna – och den odlade går tillbaka till kassarna där den lätt kan fångas av yrkesfisket.

För yrkesfisket innebär detta, förutom att fångsten kommer att femdubblas inom 10 år, dessutom att man kan ta hand om denna jättefångst med en mycket mindre insats av arbete och kapital. Eftersom kassarna ligger längs kusten sparas mängder av dieselolja – vilket inte minst är betydelsefullt för miljön. Säsongen blir kortare samtidigt som inkomsterna ökar. Laxfisket kan användas som buffert mot vikande torskfiske – när prognoserna pekar nedåt för torsken, kan man planera utökade utsättningsar av lax för att möta denna nedgång i fisket, och sist men inte minst måste detta kustnära sommarfiske på lax innebära en väsentligt förbättrad arbetssituation för laxfiskarna själva. Men yrkesfiskets organisationer protesterade hårdnackat mot förslaget och menade att det skulle bli trängsel vid fiskeplatserna och att man nu enbart skulle fånga storlax, vilket var en nackdel, eftersom man av någon anledning hellre fångar smålax – möjligtvis för att den är lättare att på olika sätt göra sig av med.

Hur kan en handfull yrkesfiskare i Sverige få monopol på en resurs – som i dag till 85% är beroende av laxodlingar upprättade efter domstolsbeslut och finansierade till största delen av skattepengar och i de få återstående älvarna med naturligt bestånd ofta skapade av ideellt arbete i fiskeklubbar – som skulle kunna ge tiotusentals sportfiskare i Sverige en utomordentlig möjlighet till friskvårdande rekreation, samt inte minst leda till att flera tusen nya arbetstillfällen kunde skapas med hjälp av den fisketurism, som omedelbart skulle ta de nya möjligheterna tillvara?

DET KAN KNAPPAST FINNAS NÅGON RESURS I VÅRT LAND SOM ÄR SÄMRE TILLVARATAGEN ÄN LAXEN! RÄDDA DEN VILDA ÖSTERSJÖLAXEN GENOM ATT GENOMDRIVA LAXPAKETET!

Att vandra vid en spillra...

Text & foto: Mikael Engström

Den gamla dammen – roten till det onda – ligger där inbäddad i höstens färger. Så här på håll i den inramningen ter sig dammen vacker – nästan skön. Jag går upp till den, klättrar ner i timmerrännan, smyger ut, drar av lina från rullen, kastar och låter flugan gå sin bana i strömmen. Där i virvlarna från stenkistan vid andra land brukar det stå fisk. Inget hugg. Jag gör om kastet, det mörka vattnet för iväg lina – smeker iväg flugan.

En hård vindstöt kommer ifrån norr och gula löv virvlar upp mot himlen. Vinden lägger sig, löven faller – singlar. De löv som hamnar i ån förs bestämt bort av strömmen. Min stora fluga fiskar av vid stenkistan, ingen fisk vill hugga.

Här nere under dammen dånar och virvlar den lilla ån med stor kraft. Som om den vill demonstrera sin styrka då den släppts fri från järn och betong. Timmerrännan är hal och slipprig, stockarna den är byggd av är gamla, stegen får tas försiktigt. Jag smyger i rännan och lägger mina kast

mot andra land. Det är gädda jag är ute efter – stridbar mörkteknad strömgädda. Med åren har jag lurat många ur ån med fluga, kanske det blir någon i dag med.

Det här är en å att gå och drömma vid – en å att gå ensam vid. Jag undrar om det är några andra flugor än mina som gått sin bana i gäddans ström. Nej, jag tror inte det, här fiskar nästan ingen – och speciellt ingen med flugspö. Flugspöfolket fiskar någon mil härifrån – i en tjärn med kassodlad regnbåge.

Gäddan är ej åns riktiga namn, det är bara vad jag brukar kalla den. Ryssån står det på kartan, och den kommer från skogslandet i väster och mynnar ut i Siljan. Den rinner delvis i den gamla Havsgatan, en klövje- och vattenväg som här gick i passet mellan Vanåns dalgång och sen följde Ryssån ner mot Siljan. Havsgatan var för folket som bodde i mellansveriges skogsland den lämpligaste färdvägen till Bottenhavet. Den trafikerades redan för tretusen år sedan. Som alltid

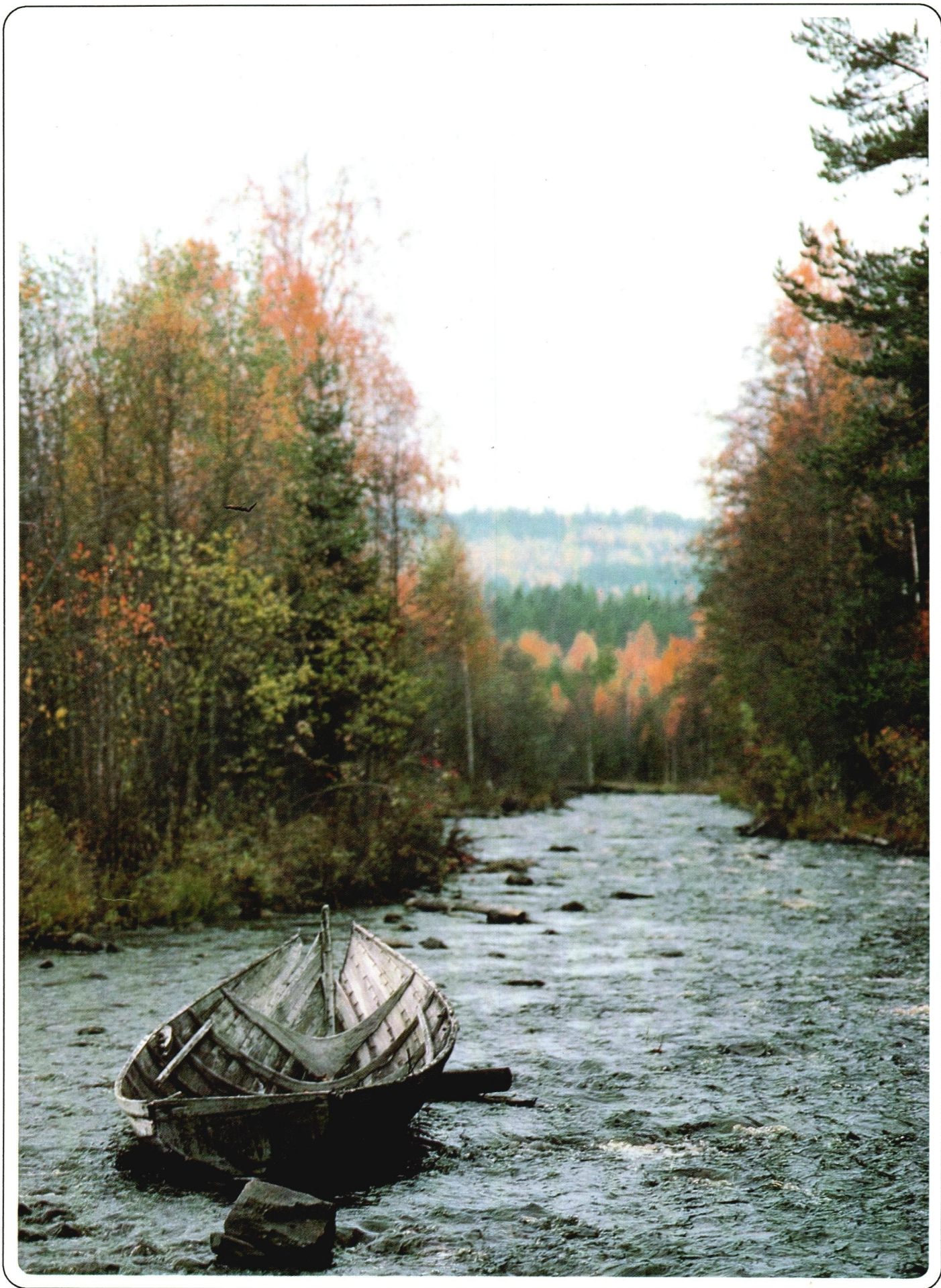
före landsvägarnas tid användes vattendragen då så långt det gick.

Nej ingen fisk står vid stenkistan denna gång. Jag vevar ihop, klättrar över timmerrännan och följer ån neröver. Ett stycke rinner den grund och strid – all storsten är bortbaxad eller sprängd, det gjordes för länge sen, i början av timmerflottningens tidevarv. Det lär ha varit liv här, byggnation för att tämja ån – folk, flottning och ståhej. En överlägsen transportled genom skogen.

Mellan dammarna lever ån värdigt, brusar, virvlar – sjuder av liv. Jag följer dess lopp med blicken fäst på lekande vatten – blir yr, får lov att sätta mig en stund.

Mitt i strömmen, på en grusbank, står en gammal flottbåt och gungar.

Mitt i strömmen, på en grusbank, står en gammal silvergrå flottbåt...

forts från föreg sida

Den saknar flera spant och trät är silvergrått. Inte ens rest av tjära eller färg finns kvar. Båten gungar sakta, strömmen slår mot stäven och jag hör hur kölen vrider i gruset. Hur har den hamnat där? Jag har inte sett den förr. Kanske har den legat långt upp på någon myr och förts hit av högvattnet, jo så måste det vara, virket är alldeles torrt och vridet. Till våren lär floden slå den i bitar och sprida resterna på åns botten. Jag sitter en stund och ser på båten, den är vacker där den ligger och väntar på sin sista färd utför forsen – den ser ut att vänta med stort lugn. Dess silverfärg har ett sällsamt skimmer, ett tryggt skimmer. En strömstare kommer flygande från andra strand och landar på båtens för. Fågeln niger och knixar. Jag fortsätter neröver.

För länge sen har någon annan gått här med tilltält spö och mask – min morfar, din morfar. Det var öring som fick det spöt att bågna. Nu är det en bortglömd å som jag vandrar vid. Min hand är slutet kring korkhandtaget på ett kolfiberspö – det är ett steg av utveckling.

Jag ser rester av tungt arbete, sten som passats till sten med stor noggrannhet. Sten vid sten, sten på sten – hundratals stenar. Det är många ryggar som nu sakta men säkert rasar ihop och sprids i ån. De mänskliga byggnationerna håller på att flyta ihop med naturen – tas tillbaka av naturen.

Timmerlänssar ligger på land och ruttnar. Stockar med grova rostiga järnkilar som hållit i hopp kistor har brutits loss och spretar ut i ån. Vårfloden tar ett stycke varje år. Av de människor som byggt allt det här finns ingen kvar i dag. Det var länge sedan man slutade flotta timmer i denna å. Av byggnationerna är det snart bara de gamla dammarna kvar, tre stycken allt som allt – kraftiga betongklossar. De byggdes då den första elströmmen kom, innan man kunde tämja de stora älvarna. Det ligger fortfarande ett litet kraftverk några mil ner, så dammarna lär stå kvar.

Vid en böj bildas ett litet sel. Jag lossar min stora buskiga fluga ur korkhandtaget. I gropen där borde det stå en gädda. Solen bryter ner mellan molnen och slår sina strålar i höstens skarpa färger. Lövträden som i sina höstskrudar lyfts fram ur barrskogen lyser i gula nyanser – bländar i solens återkast. Ett starkt

Jag balanserar över på den hala stocken och klarar mig utan att ramla i...

ljus, överexponerat. Jag kisar ut mot ån, lägger flugan i gropen, låter den sjunka och tar sedan hem.

Ån är vacker, mycket vacker, fast den är ombyggd av människan, men jag kan i min fantasi föreställa mig var de bortsprängda stenarna legat, var kurvor rätats ut och i vilka gropar de största öringarna stått. Ingen vet, ingen kan berätta. Ingen minns hur ån sett ut. Fisken som har herraväldet i ån nu är gäddan – och det är en stridbar och vacker stam. Det är lika mycket miljön som fisket som får mig hit till ån. Att vandra här ger frid och lockar fram fantasin. Ett språng i tiden – bakåt, framåt, till ingenstans.

Det rycker till i spöt, en virvel i höljan. Jag lyfter och känner tunga knyck, det rasslar i rullen – den är så min rulle, den skriker inte, tjuvar inte, den rasslar. Gäddan ställer sig i gropen – stångar, tjuvar. Vi håller i från var sitt håll. Korta stunder tycks det som om dammarna inte finns, som om jag vore här men inte nu – som om det vore en storöring som knycker och rycker i spöt. En storöring som står djupt i gropen och bökar. Jag drillar och hoppar mellan raserade sten-kistor och stockar och låtsas att dammarna inte finns. Fantasin flyger iväg. Jag får upp min öring som är en

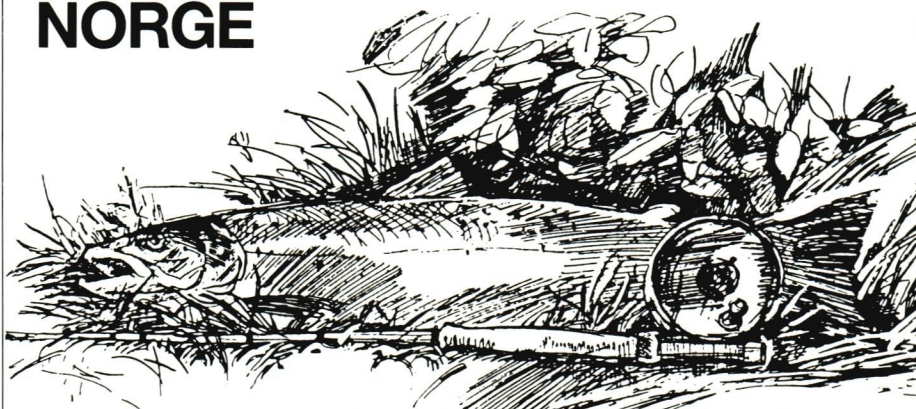
gädda och är nöjd, för det är en vacker gädda och stor för att vara ur gäddån. Jag stoppar den i ryggsäcken och fortsätter neröver.

Där ån en gång gjort en böj som människor rätat, balanserar jag på en timmerstock som varit stomme i en stenkista. Stocken är hal – jag är nära att falla. Det hänger kedjor runt stocken, rostiga med åren tunna kedjor som varit fastspända runt andra stockar som ruttnat bort eller ligger spridda på åns botten. Om några år, efter ett par kraftiga vårfloder, kanske ån har tagit sig igenom – kanske den finner sitt gamla lopp. Jag tar mig över den hala stocken, ramlar inte i denna gång vilket har hänt förr.

En bit ner ligger en stor myr, där stannar ån upp som till eftertake. Den glider lugn och svart. Myren fräser för varje steg jag tar – som om den vill visa sitt missnöje med att någon vågar trampa ut på gungflyn. Min blick är fäst ute på det svarta vattnet, ögonen letar efter vak, tunga välvande vak som får ytan att öppna sig – sådana öringen en gång har gjort här. Jag vet att jag aldrig kommer att få se några där ute, men trots det så letar mina ögon och väntar.

Det är höst och jag vandrar längs en bortglömd å...

NYTT FRA NORGE

Redaktør Terje Bomann-Larsen

Trappetrøbbel i Lågen?

"Laksen forbi Hvittingfoss" er en urgammel drøm for folk i Sandsværbgdene lengst sør i Kongsberg kommune. Og 1989 skulle bli året da drømmen skulle virkeliggjøres. 22 juni var det åpning av laksetrappa med pomp og prakt. Nå kunne skimrende storlaks for første gang finne veien opp til gyteplassene på den vel tre mil lange strekningen mellom Hvittingfoss og Labrofoss. Det skulle bli lakseturisme og fete biintekter for bønder og kremmere.

Men det er en lang og tornefull vei laksen har å vandre fra havet og opp til Hvittingfoss. Selve strekningen er drøye sju mil, og det er vanskelige fosser som må forseres. Den mest berømte av dem er "Hoggtveita" ovenfor Steinholt. Her har laksen siden tidenes morgen vært tvunget til å ta en pause mens vannstanden har sunket til passelig sommernivå, dvs ca 130 m³ pr sekund. Ofte kunne det gå både en og to uker over midtsommer før så skjedde, og enda var det langt igjen til endestasjonen i ytre Sandsvær. Man var gjerne et godt stykke ut i juli før de første slengerne kunne parkere i den store hølen under Hvittingfossen, og noe større inn sig ble det ikke før i august. Siden sesongen ikke varer lenger enn til 31.08, var det klart for alle at trappa i Hvittingfoss ville ha liten verdi om ikke man kunne få opp fisken tidligere. Dermed kastet man sine øyne på flaskehalsen "Hoggtveita". Der måtte også bygges trapp, slik at fisken kunne gå opp på høyere vannstand. Og trapp ble det.

Men sommeren lakket og led, og lite fisk var å se i Lågens øvre deler. Denne spaltens redaktør løste døgnkort på Brufossfisket siste uke i juli, og aldri har jeg sett så lite fisk på denne strekningen så sent på sommeren, og selv om vannstand og vanntemperatur var perfekt, var det ingen av de mange fiskerne som landet fisk på den ca 5 km lange kortstrekningen. Nå kan det som de fleste vet være mange grunner til dårlig lakseoppgang, men uansett syntes vi det var grunn til å sette et spørsmålsteget ved trappa i Hoggtveita. Fungerer den overhodet etter hensikten?

Svein Troøyen; lokalkjent fluefisker og representant for en av de berørte grunneierne (Skienfjordens Kommunale Kraftselskap), svarer:

"Nei, slik trappa er lagt, er det antagelig bare sjørret og en og annen smålaks som finner veien opp. Trappa er nemlig bygget inn i et sideløp som på folkemunne gikk under navnet "Ørretrenna". Storfisken går her langs motsatt bredd og blir stående under hovedfossen, nå som før.

Men dette visste man vel?

"Ja, men de lokale grunneierne og fiskerne ble ikke spurt til råds hverken under planleggingen eller senere. Eksempelvis kan jeg nevne at det fra urgamle tider har stått en gip i fossen (Fangstinnretning beregnet på å fange opp fisk som faller ned etter mislykket sprang), og det burde vært nok for direktoratets planleggere å se på plasseringen av denne."

Så situasjonen er akkurat som før?

"Ja, det virker sånn, og når det gjel-

der storlaksen kan det se ut som den er ytterligere forverret. Når elva gikk med ca 130 m³/sek og fisken begynte å forsøke seg, gikk det kanskje 15–20 m³/sek i "Ørretrenna". Slik trappa er konstruert går det på samme vannføring adskillig mindre vann her enn i den gamle renna. Dermed går det mer i hovedløpet, og storfisken som står og stanger her må altså vente på enda lavere totalvannstand for å klare forseringen."

Blir det nå gjort noe for å rette opp fadesen?

"Ikke foreløpig. Enhver trapp skal jo ha litt tid på seg, og det er vel i tidligste laget å trekke de helt bastante konklusjonene. Vannføringen har jo ikke vært helt normal heller..."

Så langt Svein Troøyen. I skrivende øyeblikk går Lågen på lavt sommernivå, og laksen kan gå som den vill. Men om den skulle komme til Sandsvær i høst, vil den nok være både brun, mager og fåtallig, og neppe noe å basere gullkantede drømmer på.

Ny optimisme i vest

I det dette skrives foreligger det ennå ingen offisielle fangststatistikker fra norske lakseelver, men det strømmer likevel på med uoffisielle gledesmeldinger. Laksen er allerede tilbake i de hardt rammede elvene på Vestlandet og i Trøndelag. Uttrykk som "som i de gode gamle dager", har vært hørt. Nå har det jo alltid vært variasjoner i oppgangen av laks, men det er da påfallende at de beste meldingene kommer fra de strøk hvor drivgarnfisket har vært drevet mest intenst?. Men ennå tas det laks med garnskader...

Tommarpsån – pärlan på Österlen

Inte bara en pärla – utan ett helt pärlband av fina partier med poler och höljor – det är vad som erbjuds den som söker sig till Sveriges sydöstra hörn. Här mynnar Tommarpsån i ett kustavsnitt som av många betecknas som vårt kanske bästa när det gäller havsöringsfiske. Platser som Stenshuvud, Kivik och Vitemölle har gjort sig kända inte bara bland lokala sportfiskare. Hit söker sig numera också långväga gäster för att pröva fiskelyckan.

Text: Richard Löwall

Foto: Kirsten Andersson

Tommarpsån mynnar i Simrishamn i Skånes sydöstra hörn, alldeles i närheten av Ystad och riksbekanta Nybroån. Vi befinner oss i hjärtat av Österlen.

Simrishamn har mycket gamla anor. Sin storhetstid som fiskestad hade Simrishamn under det stora sillfisket under 1200- och 1300-talet, då Hansan bedrev handel här.

Tommarpsån rinner ut i stadens norra del, precis vid småbåtshamnen, men ån har ett skyddsområde som sträcker sig 750 meter på vardera sidan om mynningen.

Tommarpsån är en typisk skånsk slättå, som rinner mellan åkrar och betesmarker. Den är på sina ställen endast cirka tre meter bred, men ökar till 7–13 meter i bredd längre ner på

fiskesträckan. Djupet är vanligtvis en halv till två meter, med undantag för några djupare hålor. Botten består mest av gyttja och sand med riklig växtlighet, som främjar insektslivet.

Åns hela längd är cirka 40 kilometer från Smedstorps kvarn till mynningen i Östersjön, medan kortfiskesträckan är i det närmaste 4 kilometer. Här bjuder ån på ganska omväxlande förhållanden. På många ställen är ån grund med väl synlig botten. Men även här kan det stå fisk. Här får man söka fisken under trädöverhäng och gungfly. Särskilt regnbågen brukar gilla att stå bland åkanternas växtlighet.

På vissa partier flyter ån lite djupare, inhägnad av träd och buskar. Här har man stor chans att finna sin "Elmer", gärna bland de många trädrötter, som sticker ut lite varstans i åsidorna. Det enklaste sättet att fiska av dessa ställen är att försiktigt switcha ut flugan under träden, även om det betyder att man tvingas sätta en och annan fluga i grenverken.

Största delen av ån rinner emellertid genom ängsmark, vilket gör det lätt att kasta. Här står fisken gärna i åkrökarna, som brukar vara ganska djupa i ytterkanterna, fiskeplatser som motsvarar den klassiska danska "svingen".

Mina tre favoritflugor: Blue Heaven, Ullsocken och en GP-variant.

Tidig vår är den bästa fisketiden i Tommarpsån.

Fisket bedrivs bäst med 8 till 10 fot långa spön i klass 6–9 i början av säsongen när vattnet är högt. Men redan i april kan man gå ner till spön i klass 4–5. Under det tidiga vårfisket rekommenderar jag en snabbsjunkande lina, gärna kompletterad med bly i olika längder, som lätt kan kopplas på och av. Från och med april går det att fiska med flytlina, sinktip, intermediate eller normalsjunkande lina – men ingen regel utan undantag – vattnet kan snabbt stiga igen.

Flugor för Tommarpsån

När det gäller flugmönster för fisket i Tommarpsån finns det mycket att välja på. Men mina egna favoritflugor är GP, Blue Heaven och Ullsocken – gärna i krokstorlekarna 4–10 allt efter vattenstånd och vattentemperatur. Ibland, när vattnet är lågt, kan det vara effektivt att sätta på en liten nymf, eller varför inte en torrfluga.

Det bästa fisket har man oftast efter pålandsvind, då blänkarna stiger och ståndarna blir mer aktiva. Det var vid ett sådant tillfälle jag gick ner till ån

för att fiska. Det hade blåst pålandsvind och regnat. Vattnet var därför högt både i ån och i havet utanför. Jag satte på en flytlina, eftersom min erfarenhet är att blänkarna brukar gå högt i vattnet. Sedan knöt jag på en dubbelkrokad Zulu-variant i storlek 6, som jag hade förtyngt, så att den skulle gå någon decimeter under ytan.

Jag valde att börja fiska en bit ovanför mynningen vid en håla som brukar kunna hålla fina öringar. Jag hade inte heller fiskat särskilt lång stund förrän jag såg det första vaket strax nedströms min fiskeplats – just vid hålan. Jag drog ut några extra meter lina för att slippa gå nedströms och därmed riskera att skrämma fisken. Just som jag la ner flugan vid den utdöende vakringen och sträckte upp linan kom hugget. Jag satte in ett mot-hugg, vilket resulterade i en långgrusning rakt ut i havet. Därefter stod fisken och tryckte i mynningsströmmen i cirka tjugo minuter utan att röra sig eller att jag själv lyckades rubba den.

Till slut var jag tvungen att skaka spöet kraftigt, samtidigt som jag gav det hård press. Det gjorde fisken irriterad och fick den att rusa rakt över strömmen och avsluta med ett magnifikt hopp för att visa att den ännu inte

var helt trött. Därefter ställde den sig ännu en gång vid botten för att tjura, vilket i sin tur gjorde att jag blev tvungen att vada över åmynningens ganska djupa vatten – med risk att ramla och mista fisken. Väl över på andra sidan fick jag hjälp att hålla spöet, medan jag klättrade över den två meter höga piren vid mynningen. Nu hade jag äntligen övertaget samtidigt som fisken började trötta ut sig genom att ideligen göra tiometersrusningar i strömmen för att slutligen gå femtio meter rakt ut i havet.

Trots fiskens krafter kände jag att det började bli dags att försöka landa den. Jag klättrade därför ner på södra sidan av mynningspiren, som består av stora hala klippblock, satte mig på huk på den lämpligaste stenen och började pumpa in fisken, som nu gick i stora runda cirklar. När jag så äntligen hade fisken inne vid piren, så hade jag bara händerna att landa den med. Dessutom var stenarna otroligt hala att klättra på. Men fisken lät sig landas utan någon större dramatik. Efteråt kände jag hur slutkörd jag var... men mycket lycklig.

Eftersom vår klubbstuga ligger alldeles i närheten, gick jag dit för att
forts på nästa sida

forts från föreg sida

väga fisken och själv pusta ut lite. När jag hängde den på vågen, visade den på imponerande 7,8 kilo. Det var min största flugfångade öring – och tillika en blänkare...

Fint kustfiske

Men här – vid Österlens pärla – har man också nära till annat fiske. På sommaren har man nämligen ganska god chans att komma i kontakt med havsöringen längs kusten. Sommartid ska man förlägga fisket till natten och tidigt på morgonen då öringen går mycket strandnära i sin jakt på tobis och småsill. Några platser är emellertid bättre än andra: främst kustavsnitten kring Vik, Stenshuvud, Kivik och Vitemölle, som alla ligger norr om Simrishamn.

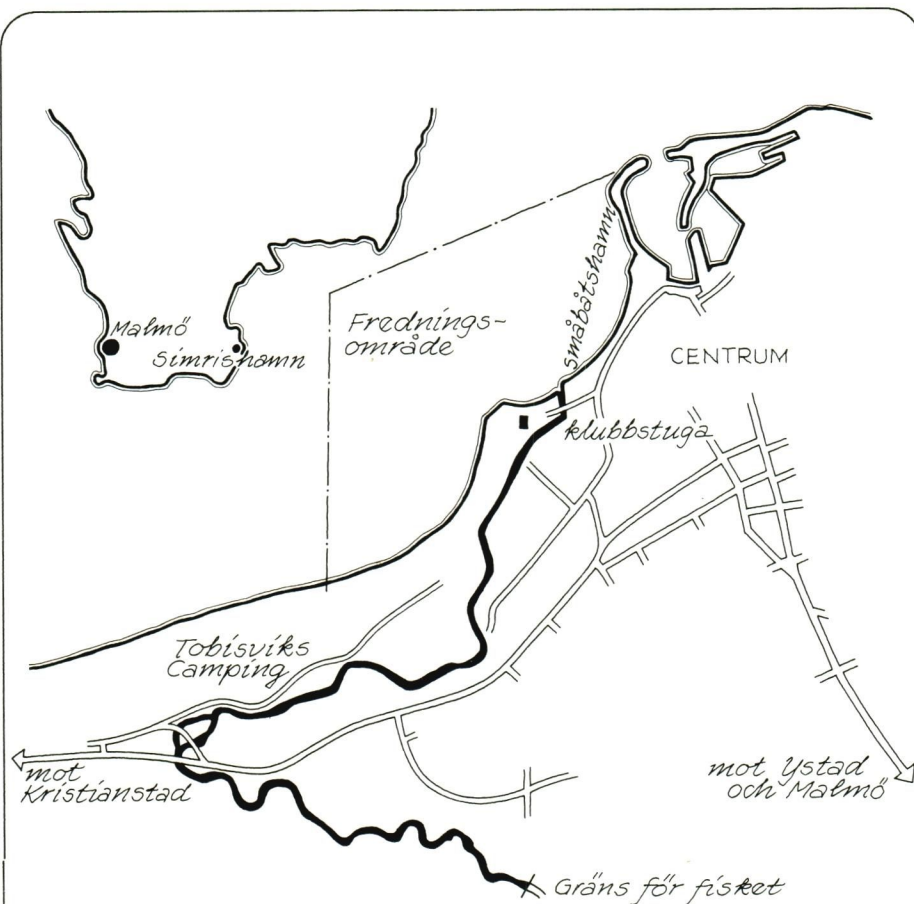
För den allmänt naturintresserade kan jag verkligen rekommendera ett besök vid Stenshuvud, som är ett mycket naturskönt område nära Kivik och beläget alldeles invid havet. Området blev nyligen nationalpark. Vid foten av "Huvudet" ligger en mindre badplats – alla i familjen kanske inte är lika fiskeintresserade som du själv. Det gör Stenshuvud till ett lämpligt utflyktsmål. Din bättre hälft kan solbada – medan du själv söker dig till Stenshuvuds fyr, där möjligheterna till öringfiske öppnar sig.

Mat och logi

Men utöver fiske och bad har Simrishamn med omnejd mycket att erbjuda. Härifrån går till exempel en färja till Allinge på Bornholm. Färjan går hela sommaren med tre turer om dagen, och restiden är bara en timme.

Väljer man att stanna i Simrishamn, så finner man lämplig övernattningsmöjlighet vid Tobisviks Camping, belägen precis vid Tommarpsån. För den som inte har tält eller husvagn, finns här också fina 4-bäddsstugor att hyra för en rimlig penning. (Telefon till Campingen 0414/11905). Campingen är populär, och skulle det därför vara fullbelagt, så finns det alternativa övernattningsmöjligheter vid vandrarhem runt om i trakten.

Blir man hungrig, kan jag rekommendera Simrishamns egen lilla gemytliga hamnrestaurang Maritim, med utsikt över fiskehamnen. Här har man – naturligtvis – specialiserat sig på fiskrätter. Alltid färskt från havet...

Information om fisket i Tommarpsån

Chanserna till bästa fisket i Tommarpsån är om våren. Jag vill främst rekommendera mars och april månad. Under mars och en bit in i april är det bara fiske under lördagar och söndagar med en begränsning till cirka 15 personer per dag. Det ger större trivsel vid ån och bättre kvalitet på fisket. Kortpriset var våren 1989 150 kronor/dag. Fisket är mycket efterfräгат under denna period och korten brukar ta slut mycket snabbt. Ofta måste man ställa sig i telefonkö för att över huvud taget komma fram. Datum för bokning bestäms i november eller december året före, och du som är intresserad av att fiska i Tommarpsån kan ringa till mig i slutet av året för besked.

När det är helgfiske står SFS:s klubbstuga öppen för de fiskande. Där bjuds på kaffe och fralla, och då finns också jag själv på plats för att skriva ut fiskekortet och för att hjälpa till med tips om fisket för att vägleda dem som inte tidigare gästade ån.

Klubbstugan ligger strategiskt nere

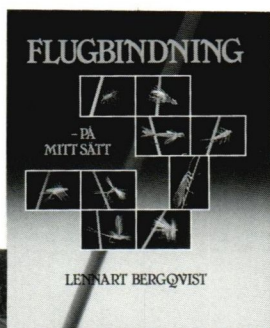
vid åmynningen med fin utsikt över havet. För långväga gäster finns det också möjlighet att hyra stugan för övernattnings, vilket kostar 150 kronor.

När det tidiga helgfisket är över, säljs dagkort i Oscar Nilssons Järnafär, Nilssons Cykel & Fritid samt på Tobisviks Camping. Kortpriserna är 30 kronor/dag till en bit in i maj månad, då priset är 10 kronor/dag. Kortpriserna avspeglar naturligtvis möjligheterna att komma i kontakt med havsöringen. Men ån hyser också ett gott bestånd av fin gädda, som vandrar upp från havet för att leka i april-maj. Tommarpsån har också gott om id, som kan ge ett mycket spännande torrflugefiske.

För ytterligare information om fisket i Tommarpsån samt för bokning av det tidiga vårfisket kontakta:

Richard Löwall
Klövergatan 13
272 37 Simrishamn
Telefon 0414/13660

flug- bindnings- tid!

Skillnaden mellan en lyckad och en misslyckad fluga är ofta materialet. Det kan vara stört omöjligt att få till det med urusla fjädrar och hår. Det vet vi.

Seriösa som vi är saluför vi uteslutande material av hög kvalitet. Den nordiska flugbindaren förtjänar endast det bästa och det får han hos oss. I vårt omfattande sortiment har vi ett rejält lager av Metz, svärfångade saker som macaw och peacock wing quills för att nämna några, samt allt annat vanligt och ovanligt som du behöver för att binda dina egna flugor så att det blir bra.

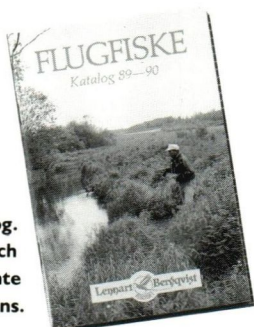
Lennart kommer snart ut med sin nya bok. En bok om flugbindning som många med oss hävdar är bland det yppersta som har producerats i ämnet. Som ett komplement till boken erbjuder vi mönsterflugor. De kan vara en bra hjälp när du skall prova dig på de nya kreationerna.

Glöm inte bort att anmäla dig till Lennarts instruktörskurs som hålles 3-5 november. Boka i tid. Det kan bli trångt.

Spöbyggnadstid

I år kommer vi också att hålla kurser i spöbyggnad. Kursen vänder sig till dig som under sakkunnig ledning vill bygga sitt eget spö. Vi bygger både i bambu och från färdig grafitklinga. Kontakta oss för närmare information.

Rekvirera vår katalog.
Den innehåller artiklar och
information som du inte
hittar någon annan stans.

Lennart Bergqvist

— Nordens flugfiskecentrum —

Friskyttevägen, Box 86, S-671 22 Arvika Tel. 0570-100 30

Visa att du är flugfiskare!

Visst är det trevligt att få brev från våra fiskekompisar – allt från sommarens korta semesterhälsningar från fiskevattnen när och fjärran till vinterns längre brev med berättelser om senaste nytt från bindstället och kanske en egenhändigt hopknäpad flugkreation nedstoppad i kuvertet. Vi kanske skriver och berättar om ett nytt fiskevatten vi besökt, och som vi försöker lura med kompisen att prova till den kommande säsongen, eller sänder henne eller honom en ny bok, som vi just läst och som vi gärna vill dela med oss av. Flugfisket gör egentligen aldrig uppehåll – vi håller på med vår kära hobby året runt.

Men det är inte bara trevligt att få brev. Det är också minst lika trevligt att skriva dem. I dagens jäktade samhälle lyfter säkert många hellre telefonluren än sätter sig till ro för att formulera sig med pennan i hand. Att skriva brev är emellertid en i sig avstressande och skön sysselsättning, och via breven kan vi odla och fördjupa vänskapen med våra fiskekamrater.

Men vi kan också skriva till andra människor, som vi fått kontakt med under sommarens fisketurer. En vänlig kortförsäljare eller stuguthyrare uppskattar säkert att bli ihågkommen med ett brev under den mörka årstiden. På sommaren har de liv och rörelse omkring sig. Men på vintern sitter de bortglömda. Ett

brev från "sommargästen" gör säkert att du är dubbelt välkommen att besöka dem till ett kommande år.

För alla brevskrivande flugfiskare har FiN tagit fram en karta med tjugo olika flugmönster. Kartorna har gummerad baksida och är perforerade – precis som frimärken – så att du kan riva loss ett märke i taget för att pryda dina kuvert som en extra hälsning, då du skriver till dina fiskekompisar. Samtidigt visar du att du är flugfiskare och gör på det viset "reklam" för vår sport.

Flugorna på FiN:s brevmärken är tryckta efter akvareller målade av Gunnar Johnson, och motiven är valda så att de visar olika typer av flugfiske. Du finner såväl gamla klassiska flugor som mer okända, lokala mönster – några av dem från vår egen tid.

Kartorna kan beställas från Anne-Marie Skarp, Violgatan 7, 34300 Älmhult, telefon 0476/16090, eller genom inbetalning direkt på FiN:s postgironummer 10794-6. Ange då på talongen vad beställningen avser.

En karta med tjugo brevmärken kostar SEK 15:–. Vid samtidig beställning av tre kartor är priset SEK 40:–.

"BLACK SHADOW" HÖST-REA! JULKLAPPS-ERBJUDANDEN!

"Black Shadow" flugrullar – som alla talar om – blev en kanonsuccé i år! Efter tre års tester och utvecklingsarbete, började rullarna säljas under förra året, och i år – fem år efter första prototypen – har vi haft stora leveransproblem då efterfrågan varit mycket större än tillgången. Det är först nu efter säsongen som lagret på rullar ökar.

Detta vill vi fira genom att fram till årsskiftet – eller så långt lagret räcker – erbjuda alla intresserade en FRI EXTRASPOLE till varje rulle! Alltså ca 20% rabatt! I förhållande till kvaliteten är priserna mycket låga redan, dessutom gäller naturligtvis livstidsgarantin, och som ägare till en Black Shadow-rulle har Du alltid fri service på rullen!

Rullarna är lätt omställbara för höger-/vänsterhandsvevning, men uppge gärna vilket, så får Du rullen rätt inställd från början. (Vill Du veta mer om dessa fantastiska rullar sänder vi Dig vår katalog – helt kostnadsfritt!)

"Trout Shadow" rulle med fodral à 1,450:–, samt extraspole à 350:– = 1,800:–

"Salmon Shadow" rulle med fodral à 1,850:–, samt extraspole à 450:– = 2,300:–

SPECIALPRIS 1,450:–

SPECIALPRIS 1,850:–

"Black Shadow" flugspön och spöklingsor av 98% kolfiber har i år varit lika svåra att lagerhålla som rullarna här ovan. Efterfrågan har överskridit tillgångarna, men på samma sätt som för rullarna börjar lagret öka nu på hösten och som en liten kompensation till alla Er som blivit utan spö, eller fått vänta länge i år, säljer vi nu ut spön och spöklingsor till kraftigt reducerade priser fram till årsskiftet (och hoppas att lagret ska räcka!?)

Läs mer om våra Black Shadow-spön i vår katalog, som vi sänder utan kostnad, uppge namn o. adr.

SPÖKLINGOR levereras utan tillbehör, men naturligtvis är dom redan försedda med holkar. Tillbehören kostar ca 100:–/200:– beroende på klingans längd – se vår katalog på sid. 14 o. 15.

SPÖN levereras med fri FLUGLINA som passar spöt. Linan är "Black Shadow" STANDARD eller DE-LUXE beroende på tillgång. Största chansen att få välja lina har Du om Du beställer NU! Uppge om Du önskar Flytande, Intermediate eller sjunkande.

"Original" art.nr.	Längd i Fot	AFTM Klass	PRIS KLINGA	PRIS SPÖ
301-103	9'	4-5-6	295:–	640:–
302-103	9½'	5-6-7	315:–	680:–
303-103	10'	6-7-8	345:–	720:–
302-105	14'	9-10-11	870:–	1,500:–
303-105	15'	10-11-12	940:–	1,590:–

"De-Luxe"	Längd i Fot	AFTM Klass	PRIS KLINGA	PRIS SPÖ
301-108	8½'	4-5	395:–	945:–
302-108	9'	4-5-6	420:–	995:–
303-108	9½'	5-6-7	445:–	1,040:–
304-108	10'	6-7-8	480:–	1,110:–
305-108	10½'	6-7-8	510:–	1,240:–
307-108	11'	6-7-8	590:–	1,440:–
306-108	11'	7-8-9	600:–	1,450:–
301-109	12'	8-9-10	890:–	1,890:–
302-109	13'	8-9-10	940:–	1,990:–
303-109	14'	9-10-11	990:–	2,190:–
304-109	15'	10-11-12	1,090:–	2,390:–
306-109	18'	10-11-12	1,270:–	2,790:–

REA på FLUGBINDARSTÄD! (Priserna gäller året ut).

art.nr. (Läs mer om städen i vår katalog)

301-62 "Black Shadow" 1 148:– NU! 99:–

304-62 "Black Shadow" 2 198:– NU! 149:–

307-62 "Black Shadow" 3 248:– NU! 199:–

303-132 "Black Shadow" 4 298:– NU! 249:–

– **Mängder av FLUGBINDNINGSMATERIAL,**
till lågpris!

"JULKLAPPS-VÄSKOR" på REA! (Gäller året ut!)

art.nr. (Läs mer om väskorna i vår katalog)

303-47 "Junior" 33×22 cm 245:– NU! 199:–

302-47 "All-Round" 38×28 cm 395:– NU! 299:–

301-47 "De-Luxe" 40×30 cm 445:– NU! 349:–

300-47 "Trout Fishers Bag" (med nät) 40×35 cm 495:– NU! 399:–

KATALOGER 1988–89, samt 1989 med totalt 132 sid.
flugfiskeprylar sändes helt kostnadsfritt om Du uppger
Ditt namn och adress! Lågpris på allt!

ALLT för FLUGFISKET!
(och det mesta för
spinnfisket) finner Du hos...

Bringséns Sportfiske

Parkv. 33, S-37500 MÖRRUM – SWEDEN
Fax. 0454-51048, Ordertelefon 0454-50750 vx.

NYTT FRÅN SVERIGE

Redaktör Mikael Frödin

Torrssommar – dåligt laxfiske

Den tidiga våren gjorde att den svenska laxfiskesäsongen på många håll startade ett par veckor tidigare än normalt. Yrkesfiskarna i Pukaviksbukten signalerade redan i slutet på april, att stora mängder lax var på väg in emot Mörrumsån. Det talades om det största insteget av lax i modern tid. Majfisket i Mörrum blev dock inte vad alla hoppades på. Den nederbördsfattiga våren gjorde att vattnet i Mörrumsån snabbt sjönk från fina 50 m³/s till cirka 20 m³/s. Glädjande nog flugfångades dock flera praktfulla fiskar i 17 kilos klassen under den korta tid då vattenståndet var fint.

Den torra sommaren har i år tagit hårt på det svenska laxfisket. Framför allt i de sydsvenska laxvattnen har bristen på vatten så gott som spolerat allt fiske. Nästan hela sommaren har Mörrumsån bjudit på minimitappning (7 m³/s). Att ån har varit fylld till bredden med lax har inte hjälpt då temperaturen ofta har pendlat kring 20°C.

Ätran lämnade som brukligt ifrån sig några fina laxar under april månad, och man väntade med spänning på de stora stegen av sommarlax. Men väntan var förgäves. Fram till i mitten av augusti månad landades inte mer än ett 150-tal laxar, vilket är väldigt lite om man jämför med de senaste årens 500–600 stycken. Det är mycket troligt att algbloomingen var en av anledningarna till att smålaxen så gott som uteblev från Ätran och att fisket blev det sämsta på många år.

Rapporterna från de övriga åarna

och älvarna på västkusten går alla i samma tecken. Det låga vattenståndet har inte gett tillräckligt med lockvatten, och därmed har uppgången av lax varit klen. De laxar som trots allt steg under försommaren har varit svåra att lura i det långsamma och allt för varma vattnet. Endast ett fåtal ströfiskar har fångats.

Ostkusten drabbades också av torkan. Våröringssäsongen i Emån fick en dålig avslutning med mycket lågt vatten och under de sista två veckorna fångades endast femton fiskar.

Nyköpingsån, vilken ringlar sig genom den vackra staden, har på senare år bjudit på ett förstklassigt havsöringsfiske. I augusti fångades också en hel del lax, bland annat en magnifik 18 kilos fisk. Kanske kan Nyköpingsån växa fram som en av de mer intressanta svenska laxvattnen?

Dalälven, vid Älvkarleby, har under de senaste åren inte haft något laxfiske att tala om, men den gångna säsongen har ändå varit en ljusglimt. Eftersom Dalälven är en stor älv med mycket vatten drabbades den inte lika hårt av torkan som de mindre vattendragen. De första laxarna steg tidigt även här och i maj, på fluga, togs den första laxen. Stigningen som följde var den kraftigaste på många år.

En annan ljusglimt i det annars så dystra norrländska laxfisket har varit den fina Byskeälven. Redan innan midsommar rapporterades goda fångster, vilket var särskilt glädjande då Byske är en av våra få utbyggda norrländsälvar. Här pågår också ett omfattande restaureringsarbete för

att göra denna flugvänliga skogsälv ännu mer intressant.

Skellefteälven är en av de helt utbyggda norrländsälvarna där så gott som all naturlig lek är ett minne blott. Den har i år haft en kraftig stigning av smålax, vilket beror på de senare årens ökade utsättning av laxsmolt. Delarna nedströms vandringshindren bjuder i likhet med många av de andra utbyggda norrländsälvarna inte på några bra flugfiskeplatser. Den lax som tas på spö, tas nästan undantagslöst från båt.

Totalt sett kan man konstatera att den torra sommaren 1989 inte kommer att gå till historien som någon riktig "laxasommar".

Ta lärdom av Norge!

Tyvärr kan vi inte vänta oss några dramatiska förändringar i det svenska sportfisket efter lax, så länge som det rovfiskas ohämmat i Östersjön och så länge som det stora kommersiella "svartfisket" får fortsätta att pågå i skydd av att kallas husbehovsfiske. Låt oss hoppas att svenska politiker och andra beslutsfattare tar lärdom av sina norska bröder och tar laxproblematiken på allvar. Det norska drivgarnstoppet gav ett direkt resultat då den mellanstore laxen återigen steg upp i älvarna. Det är sådana här dramatiska förändringar som kommer att krävas för att lekbottarna i de svenska åarna och älvarna återigen ska tas i besittning av vild östersjölax.

FLUER SÆLGES

Bundet af professionel fluebin-
der Laksefluer fra kr. 16,- Metz-
tørfluer fra kr. 9,- og nymfer/
streamere fra kr. 8,50. Få til-
sendt gratis katalog med farve-
billeder eller send kr. 20,- og få
en lakseflue eller to ørredfluer -
ring eller skriv till:

STEEN LARSEN/TIPPET- FLYDRESSING

Solbjergvej 61, Ørslev
4200 Slagelse
Danmark
Tlf.nr. 53 56 75 75

Old Abu and Record reels wanted (pre-1980)

Example:

ABU Ambassadeurs - £30 + Cardinals -
£25 + ABU 222, 333, 444 - £30 +
RECORD Ambassadeurs - £40 +
Sport 2100 - £35 + Record 700 - £30 +
All PEBECO models

Only reels in good condition wanted
Call **Jess Miller** on 03502-522 for further
details of reels required or write: P.O.
Box 1, Birnam, Dunkeld, PH8 OYA,
Scotland, U.K.

JESS MILLER
ANTIQUE
FISHING TACKLE

Fisher

SINCE 1922

4-delade spön & klingor
16' 4-delad IM6-RCSSR.

Det bästa laxspöet?

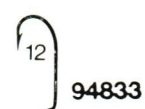
Även Powell, Loomis, Fenwick,
Kunnan, Bruce & Walker
Unseal Dubbing material •
Handtag till en- resp. tvåhands-
spön • Reparation av brutna
spön • Alla som köper varor för
minst 1000:- får en trähäv på
köpet (värde 170:-).

Royal Coachman

Kungsholmsg. 42, 112 27 Stockholm
Telefon 08-52 22 22

MUSTAD

Vi anbefaler fluebindere
MUSTAD fluekroker.
Her er noen eksempler

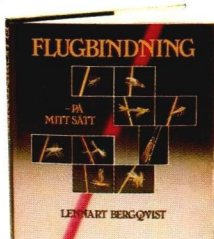

O. MUSTAD & SÖN A/S

Postboks 41, 2801 GJØVIK
Telefon (061) 74 500

PRESENTTIPS FRÅN FiN

Nyhet

Lennart Bergqvist: "Flugbindning på Mitt Sätt",

den nya flugbindarboken som kommer att bli en klassiker. "Utan tvekan den bästa som någonsin skrivits i ämnet" säger Kenneth Boström.

217 text- och bildspäckade sidor, 21×24 cm, med 350 färgbilder i format 50×75 mm visar flugbindning – steg för steg. Dessutom ett 60-tal bilder av insekter. Boken lär Dig binda imitationer av 22 nordiska dagsländor i alla utvecklingsstadier – nymf, dun och spinner, representerande samtliga 52 nordiska arter. Den beskriver hur Du binder välprövade imitationer av nattsländor, fjädermygg, även de i olika stadier, myror, getingar, baggar och några av våra mest fiskade våtflugor och streamers.

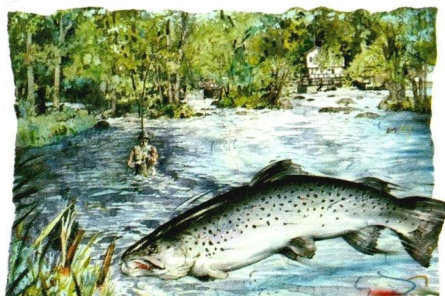
Pris: Standard i brun bindning SEK 325:– + porto.

Augustiöring

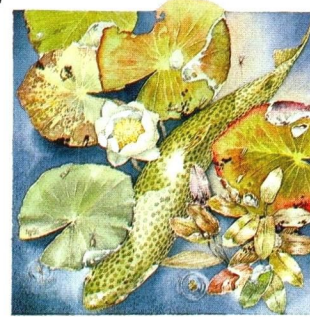
Konsttryck av Thommy Gustavsson, 50×31 cm på kvalitetspapper, tryckt i en numrerad och handsignerad upplaga på 300 ex. Motivet ur FiN nr 5/6 1986.

Nedsatt pris kr 200:–.

"Mörrums Fiskevårdsmotiv"

Konsttryck av Clarence Bergquist, 62×44 cm på kvalitetspapper, tryckt i en numrerad och handsignerad upplaga på 300 ex. Motivet ligger till grund för årets fiskevårdskort vid Mörrumsån. **Pris: 300:–.**

Jakt bland näckrosor

Konsttryck av Thommy Gustavsson, 25×25 cm på kvalitetspapper, tryckt i en numrerad och handsignerad upplaga på 300 ex. Motivet ur FiN nr 5/6 1986.

Nedsatt pris kr 150:–.

FiNs SLIPS med invävda flugmönster, 100% polyester, **nedsatt pris kr 140:–.**

FiNs TYGMÄRKE med gyllne slända på oliv botten **kr 15:–.**

DEKALER. Långsmal gul för bilen, spötuben etc., grön, rund att fästas på insidan av rutan **pris kr 10:–.**

BREVMÄRKEN sign. Gunnar Johnson, ett ark (20 märken) **kr 15:–**, tre ark **kr 40:–.**

FiNs emaljmarke som "fastener" eller kravattnål, **pris 35:–.**

VYKORT: Öring hängande på en björk (Thommy Gustavsson), 5 dubbelvikta kort med kuvert i plastförpackning **nedsatt pris kr 20:–.** 9 olika motiv av Anders Forsling och Gunnar Johnson i plastpåse inkl. kuvert **nedsatt pris 25:–.** I ark med 16 olika flugor **nedsatt pris kr 40:–.**

DAGSLÄNDOR I ÖRINGVATTEN av Bengtsson/Boström. Ovärderlig handbok i fickformat i skinnband, 3:e upplaga, **kr 160:–.**

PARMAR, vinröda med "FLUGFISKE I NORDEN" i guldskrift på ryggen, inget årtal, **kr 35:–/st.**

GAMLA ÅRGÅNGAR AV FiN kostar **kr 200:–** (vid samtidig beställning av två årgångar **kr 350:–**, 3 årgångar **kr 475:–**).

INBUNDNA ÅRGÅNGAR AV FiN kostar **kr 290:–** (vid samtidig beställning av fler än en årgång **kr 250:–** per årgång).

GAMLA LÖSNUMMER AV FiN kostar **kr 40:–** för enkel- och **kr 60:–** för dubbelnummer.

GÅVOPRENUMERATIONER göres efter hänvändelse till vårt prenumerantkontor.

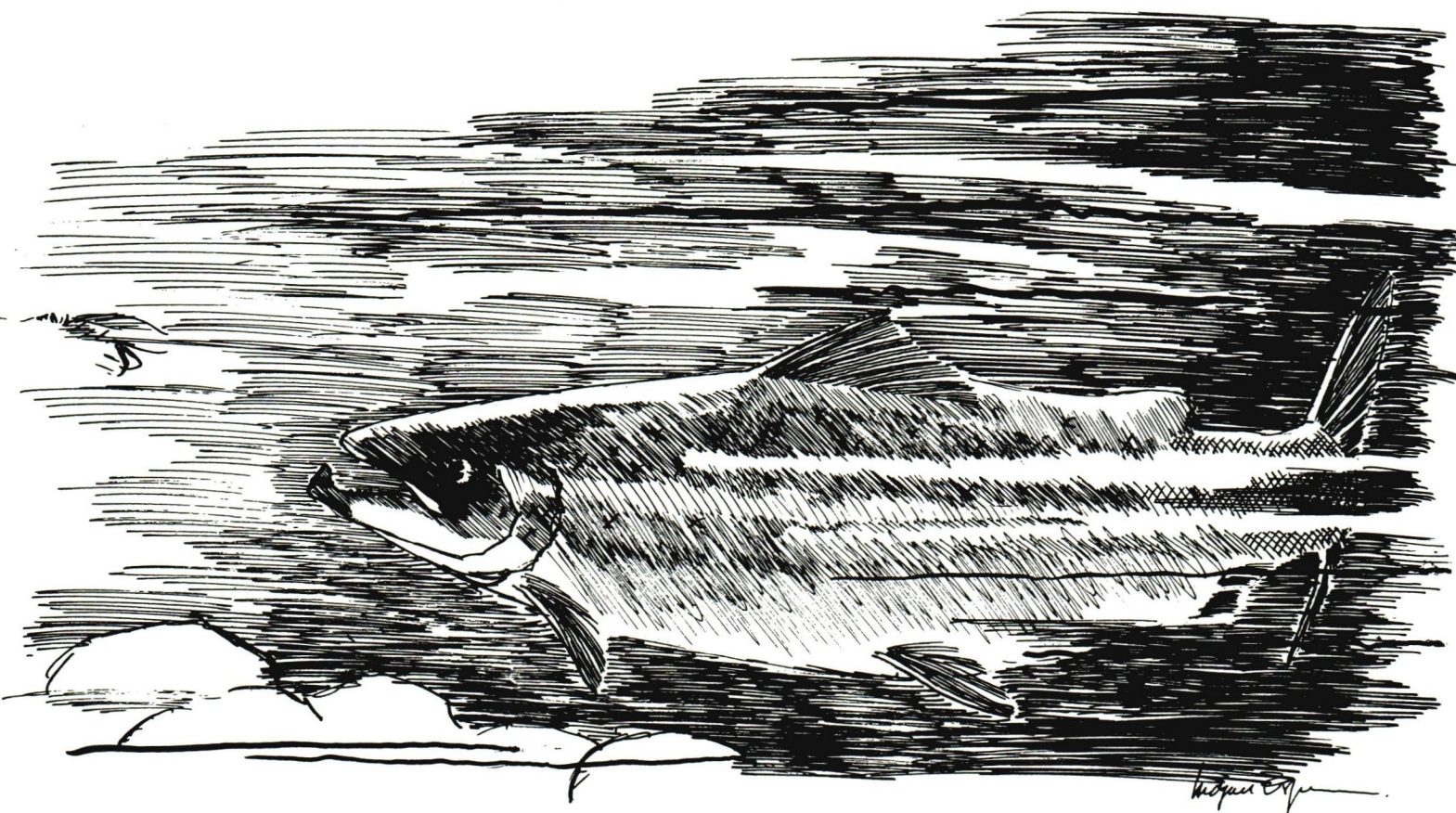
"MÖRRUMS ALLA POOLER". Poolförteckning och beskrivning av Domänverkets fiske i Mörrumsån, riktpolis **kr 85:–**, **pris** för FiN prenumeranter **kr 70:–.**

FiNs 10-ÅRS INDEX. Innehållsförteckning över samtliga nummer av FLUGFISKE i NORDEN 1979 to 1988 med alfabetiska förteckningar över förekommande flugor och fiskevatten. **Pris kr 40:–.**

NYTT PRENUMERATIONSALTERNATIV

Du kan göra en sk **dubbelprenumeration**. För **kr 150:– plus prenumerationsavgiften** får Du dels en vanlig prenumeration som tidigare samt i början på efterföljande år en **inbunden årgång**. Ett bra alternativ för alla, som läser "sönder" sina tidskrifter, eller alla, som vill samla FLUGFISKE i NORDEN på ett snyggt sätt.

Så här gör du: Beställ varorna hos oss: FLUGFISKE i NORDEN, Violgatan 7, 34300 Älmhult. Varorna sänds som **postförskott inkl porto**. Du beställer säkrast **skriftligt**. Har Du några frågor, är Du välkommen att ringa oss på tel 0476-16090 (eller 044-122628).

Turistflugor & fiskeflugor

Text & teckning: Mogens Espersen

Han har en stor hemmelighed, der kan ligge lunt og skærmet for nysgerrige blikke i en hånd. Der gemmer han den, sin hemmelige flue, hvis nogen kommer forbi og han ikke har fluen i åen. Den tollor jævnt på bestanden af hav- og bækørred i den brede jyske å.

Hvis nogen bliver for nærgående med deres spørgsmål om, hvordan han bærer sig ad, og hvilken flue han fisker med, bliver han irriteret og siger med sit mest listige søndagssmil, at det egentlig er en hemmelighed, men hvis vedkommende kan holde tand for tunge, så måske... Og frem af flueæskens lister han en perfekt bundet Jock Scott, intet mindre, af egen tilvirkning. For et rundt beløb skifter den nydelige flue ejerskab. Så klukker han fornøjet under den bulede fiskehat, for efter hans mening kan der ikke fanges noget på Jock Scott i den å. I det stykke tager han nok fejl, men det er rigtigt, at langt mindre kan gøre det.

Jeg har også min hemmelighed, som jeg hæger lidt om – både fordi det jo kan være meget sjovt at have noget for sig selv, og fordi jeg ikke er helt kry af at vise den frem. Den fisker godt, men den er ikke helt i overensstemmelse med egnens fluetraditioner og idéer om, hvordan en flue skal se ud for at fange fisk.

En dag, da byger og rusk kaster sig over sagesløse fiskere, falder vi i hak – forsigtigt. Vi vil begge snakke om flower, som de hedder der på egnen, men ved ikke rigtig, hvordan vi skal få taget hul på et emne, der er mere personligt, end ikke-fluefiskere aner.

Flueæskerne kommer på klem. Den der og den der – ja, dem kender jeg også. Der er en af de gamle, og den der læste jeg også om i det og det blad for et års tid siden. Alle er det flower, som flower er flest. Fluestængerne med vore små hemmeligheder på forfanget har vi stillet diskret af vejen på hver sin side af en busk, hvor vinden fløjter i stangøjerne.

Vi deler en dram og falder i tavshed. Det er svært at stille lige netop det spørgsmål, vi begge har lyst til at stille, nemlig "hvad fisker du med lige nu".

Ligesom dyr og fugle har overspringshandlinger, der redder dem ud af kritiske situationer, har fluefiskere det, når de gerne vil snakke om ét, men snakker udenom, fordi de ikke kan lide at være for direkte.

Det viser sig under oversprings snakken med bagen mod vejret, at vi har fisket i den samme norske elv, med års mellemrum, men under nogenlunde samme betingelser. Det var rørfluer, der var sagen – lette rørfluer på plastrør med langt hår à la Sunray Shadow med små trekroge. Efterhånden er snakken gået så langt, at der nærmest er umuligt at blive ved med at snakke uden om, så jeg vover fluen:

"De der rørfluer kan nu også være meget gode her", siger jeg og ser lidt sveden ud.

Han kigger langt ud over bakkeøerne, lader som om han er optaget af noget i horisonten: "Jow". forts på næste side

forts från föreg sida

Man kan höra hver eneste regndråbe, der rammer engens græs, åen og fiskere i stilheden.

"Har du sådan en på nu?" spørger han efter en lang pause.

"Jow", svarer jeg og henter fluestangen.

"Det har jeg også", siger han og ser endnu mere sveden ud, end jeg gjorde for lidt siden.

"Den er god på synkeline, når vandet er højt og grumset", siger jeg og viser ham fluen.

"Jow", siger han og ser en nysgerrig broget kvie i øjnene. "Rigtig god enda – men hvis jeg prøvede at sælge sådan en til turistfiskerne, ville de tro, at jeg prøvede på at snyde dem. De vil hellere have sådan noget dyrt glimmer. Og så er der ikke noget galt i at sælge dem det, vel? Jeg lover dem jo ikke, at de fanger noget".

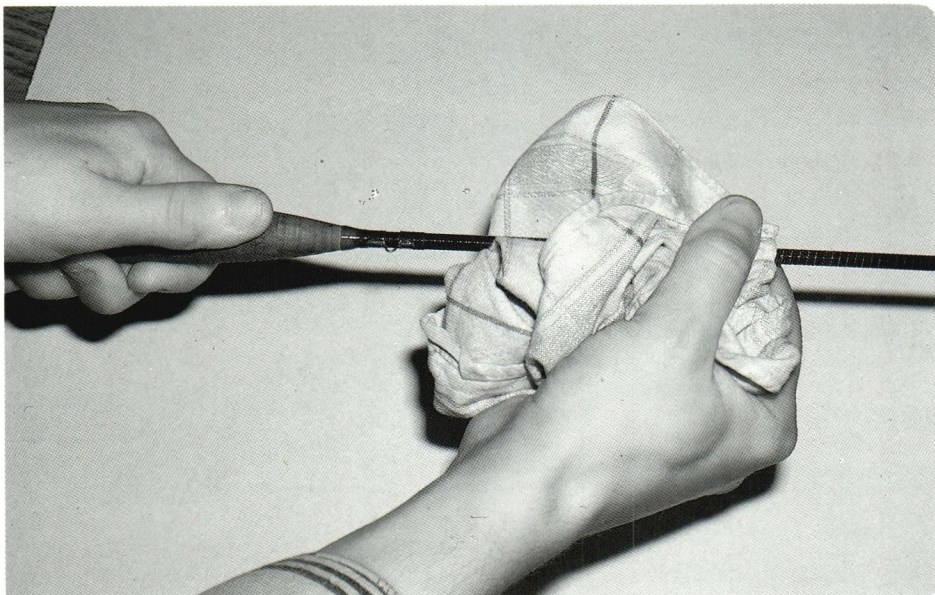
Vi ser begge kvien i øjnene. Den ligner ikke én, der snakker over sig.

"Nå, men jeg må videre", siger han. "Vi siger det ikke til for mange, vel?"

Polera spöklängan!

Med tiden blir alltid spöklängor lite matta, repiga och småsolkiga, och det räcker sällan längre att torka av dem med en fuktig trasa. Däremot blir de som nya igen, om man polerar dem med vanligt bilvax av polymertyp – tex Simoniz Liquid Diamond Polymer. Efter en behandling blir spöet skinande fint, och det är sedan lätt att hålla det rent med den vanliga avtorkningen efter fiskedagens slut. Dessutom klibbar inte linan fast vid klingan lika lätt.

Torbjörn Isacsson, Habo

Nya katalogen är klar nu!!!

Till 1989 års Flugfiske säsong erbjuder vi följande:

- ★ Harr & Öringserien
- ★ Lilla Rengbågeserien 2 ds Flugor
- ★ Stora Rengbågeserien 4 ds Flugor
- ★ Flexitailserien 20 st Flugor

SEK 60:–
SEK 150:–
SEK 300:–
SEK 140:–

LAXFLUGESERIEN:

(Hårvingeflugor) i följande storlekar från 1/0–6/0 enkel eller dubbelkrok alt Tubserien i följande tuber.

1–2–3– 1,2–2,2–3,2 tum Du kan välja mellan Plast–Mässing–Alu–Koppar–

Laxserien krok kostar

Tubserien kostar

Swed Float vårt välkända Flugimpregneringsmedel

SEK 450:– inkl låda.

SEK 380:– inkl låda.

SEK 24:– + porto

Nyheter från Flugan HB

Spöställningen "Tight Lines"

Den perfekta lösningen på ditt och andra sportfiskares problem med förvaring av dina spön under tiden du inte kan fiska. Vår egen uppfinning, en spöställning för Flugspön samt samtliga övriga spön som tex havs, Mete, Spinn, haspel, Matchmete, m.m du får plats för 8 st spön samt 8 st rullar, den är tillverkad i björkplywood och vi erbjuder nu denna ställning till introduktionspris för endast 198:– + porto. Beställ ditt exemplar redan idag.

KOMMANDE Nyheter.

"Reel save" ett rullfodral för transtport som skall motverka slag och stötar under tiden du transporterar ditt spö i båt eller på land.

Vi hoppas att vi kan erbjuda denna produkt av egen tillverkning till dig för under 50 lappen.

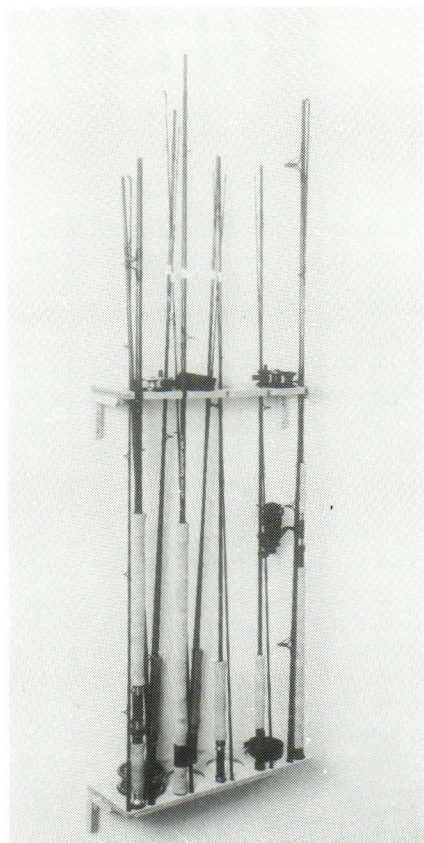
NY Flugserie:

Special Flugserie för Rengbåge och grövre öring. Denna nya serie kommer att innehålla 3 ds Flugor som är höstflugor endast vi tror att vi blir klara med denna serie till höstsäsongen denna serie kommer att kosta ca, 250:–.

FLUGAN HB

ST. LARSGATAN 6,
Butik o Postorder,
582 24 LINKÖPING
TEL: 013-13 89 79, 21 44 11

Storöring

forts från sid 23

De leier hverandre sakte motstrøms. Lina mellom ørret og fisker kortes stadig inn. Ethvert rykk nede fra elvestrømmen vil nå ta hardere og hardere på fortommen.

Fiskeren blir stoppet og kan ikke lenger følge den store. På land henger småbusker og kratt utover.

Ørreten har blitt tvunget opp mot overflaten. Den vil tilbake til den dype hølen, den vil senke seg som en lenge nedsunket stokk ifra fløtinga.

Ørreten føler ryggen sin blottstilt. Redselen for det åpne store rom sitter dypt i denne fisken som for å overleve alltid har vært nødt til å kunne skjule seg på brøkdelen av et sekund.

Øyet oppfatter en bevegelse oppunder land. Faresignalet får all frustasjon og redsel til å eksplodere i handling. Ørreten bråvender, kraftig og rødspettet med brunlig undertone. Bildet av fiskekroppen i vannflaten risses inn på fiskerens netthinne. Dette utraset er mer alvorlig. Holdet i fiskekjeften begynner å bli slitt, fisken føler situasjonen mer livstruende.

Fiskeren satser på hard motstand. Han legger fingeren på snelletrømmen. Kneppene fra snella blir tyngre å dra ut. Stanga gir mykt etter, men bare til et visst punkt. Etter det er stanga bare uimotståelig motstand.

Fisken begynner å føle tretthets-tegn. Den har stoppet dypt, men det hjelper ikke. Det vedvarende presset gir seg ikke. Fisken må sakte følge det usynlige draget.

Et lite insekt har bitt seg fast...

Den samme turen motstrøms gjen-tar seg. Ved siden av hverandre – fisker og fisk – med nær kontakt. Fisken presses igjen mot overflaten, redselen bygger seg opp på ny. Livsgnisten kjemper mot trettheten. Det som igjen skulle bli et kraftfullt utras kveles i starten. Fiskeren har bestemt seg. Nå!

Ørreten presses helt opp i overflaten, den velter seg, gjør tung motstand – men det hjelper lite. Kraften, hurtigheten er tatt fra den.

Med hodet over vannflaten og bare seige sideveis bevegelser er kampen avgjort. Ørreten glir rolig inn i håven.

Et slag over nakken.

Et til.

Fiskekroppen rykker til, gjellelokene sperres ut. En liten sitring i hele fisken er den siste bevegelsen.

Den dype glansen, de klare fargene forsvinner med livet...

♦ RST-HIGHLIGHT ♦

Made in Germany

• Fråst ur ett stycke

• Legering av aluminium, magnesium och silitium

• Kullagerförsedd och med rejäl broms

• Saltvattenbeständig

RST-HIGHLIGHT

»P7,5« – 127 g
DT5 + 50 m Backing

»P8« – 134 g
WF6 + 100 m Backing

»P9,5« – 149 g
WF7 + 150 m Backing

»Lax« 256 g
DT 10 F + 200 m Backing

RST:s M1 Graphite spön, RST:s Highlight-rullar
RST:s Vadarbyxa som andas, RST:s Eleganta fiskekläder

VÄSTTYSK KVALITET RAKT IGENOM!

M1-spöna har Seymoringar med datauträknad placering och levereras i velourfodral och bruneloxerad aluminiumtub. Finns som flugspön i klass 2/3 till tvåhandslax samt spinn och båtspön. Spö - byggsats eller klinga.

Fiskarnas Redskapshandel

S:t Paulsgatan 4, **Stockholm**
Tel. 08-41 82 14

Fluga & Flöte AB

Fersens väg 16, **Malmö**
Tel. 040-11 80 95

Fiskeknuten

Hovslagareg. 1, **Kristianstad**
Tel. 044-12 75 70

Vapencentralen AB

S. Långgatan 13, **Kalmar**
Tel. 0480-110 56

Varuhallen - Hobby

Storgatan 62, **Ängelholm**
Tel. 0431-143 32

Norrk. Skeppsfournering

Fleminggatan 30, **Norrköping**
Tel. 011-10 81 40

Lasses Sportfiske

Kungsgatan 24, **Boden**
Tel. 0921-516 40

Sportfiske Källan

Liljewalchgatan 14, **Södertälje**
Tel. 0755-313 40

Fiskemagasinet

Amiralitetstorget 23, **Karlskrona**
Tel. 0455-100 71

Ronnies Flugor

Åmotsvägen 15, **Ockelbo**
Tel. 0297-424 86

Strömvalls Sportfiske

Ö Larmgatan 14, **Göteborg**
Tel. 031-11 55 72

Fly-Dressing

Box 2003, **Huskvarna**
Tel. 036-13 41 97

Wittlocks Sportfiske

Backhausgatan 3, **Halmstad**
Tel. 035-11 21 91

Christers Cykel o Sportfiske

Hjovägen 3, **Skövde**
Tel 0500-869 07

Husbergs

Svartbäcksgatan 19, **Uppsala**
Tel 018-13 09 94

Nyköpings Fiskeredskap

V Kvarngatan 32, **Nyköping**
Tel 0155-827 26

Jakthuset AB

Kungsgatan 4, **Eskilstuna**
Tel 016-13 01 08

Fiskeshopen

Järnvägsgatan 6, **Bollnäs**
Tel 0278-108 62

Sportimport

Storgatan 22, **Sandviken**
Tel 026-25 66 29

The Flyfisher

Baldersgt 26, **Oslo 2**
Tel. 0 2 44 58 64

H
Ä
M
T
A

E
L
E
G
A
N
T

F
Y
R
F
Ä
R
G
S
K
A
T
A
L
O
G

Finland: Schröders, Unionsgatan 23, Helsingfors, tel. 90-65 66 56
Kenkä-Masa, Torikatu 3, Pieksämäki, tel. 958-119 58

BOK- BITEN

Redaktör Jan Sekander

Så är sommaren 1989 förbi, några sidor i fiskedagboken eller hågkomster fortfarande så klara i minnet att vi kan hämta upp dagarna av solsken, regn, värme, kyla, vakande fisk, svårflirtad fisk ur minnet. Blev sommar dagarna som du hoppats och längtat till? Varma kvällar med dagsländer på och över strömvattnet? Hungriga öringmunnar som sög i sig dina vinterbundna imitationer? Storharr på forsacken? Matfisker eller skrytfisker – den som drog ut hela fluglinan och halva backingen? Sommaren 1989 är nu historia – den sommar som vi oavsett fiske tagit ett något vemodsfyllt farväl av – som alltid. Besviknen? Nej, aldrig! Vårt fiske rymmer så mycket mer än bara en välfylld fiskekorg. Vi ser med längtan till nästa som-

mar. Är beredda att uthärda storm, regn och kyla, mygg och knott för att under några alltför korta dagar eller veckor förgylla vår flugfiskartillvaro. Men under höst- och vintermånaderna försöker vi lägga än mer kunskap till vår tidigare erfarenhet. En skön känsla – att aldrig bli den fulländade flugfiskaren – allt aldrig bli expert – att ha så många nya upptäckter att göra och samla så många nya erfarenheter.

En medbroder i flugfisket sa till mig, då han efter någon timmes fiskande i Mörrumsåns kalla premiärvatten klev i land på 12:ans pol, blå om läpparna och huttande av kyla: "Hade jag inte vetat, att jag gör det här för nöjes skull, hade det varit ett rent helvete." Under sommarens

stormpiskade, iskyliga fiskedagar och nätter instämmer jag med honom – men trots dessa blev sommaren 1989 en sommar värd att lägga till alla de andra och försiktigt smutta på och njuta av som ett gott årgångsvin under höst- och vintermörka kvällar.

Med förhoppning om god läsning av ett antal fiskeböcker, medförda som semesterläsning av mig och mina medrecensenter.

Jan Sekander

Norsk bok om flugbindning

Den Store Fluebindingsboken,
Tiden Norsk Forlag,
Pris NOK 487:–

Telemarkskongen, Heggeli og Femundsreguleringa er alle navn som får norske fluebinderhjerter til å banke raskere. Disse og mange andre kjente og mindre kjente fluemønstre er nå samlet og nærmere omtalt i Den Store Fluebindingsboken. På denne måten er de også blitt tilgjengelige for et større publikum enn det norske. Boken er skrevet av Børre Pettersen og Erling Sand. Begge med solid bakgrunn i fluebinding og fiske etter ørret og laks. Pettersen født og oppvokst med Drammenselven utenfor stuedøren og Sand med Femundsmarka og Trysilvassdraget som hjem-

FLUGBINDAR-UTRUSTNING
INSTRUKTIONSBOK
VERKTYG
KROK
MATERIAL för populära
öring, röding och harrflugor

FLY-DRESSING
INSTRUKTIONSBOK
VERKTYG
KROK
MATERIAL för populära
öring, röding och harrflugor

modern flugbindning

FLY-DRESSING

Hej, jag heter Rulle, Flugrulle.
Gör som jag. Bind Flugorna själv.
Och använd material och verktyg
från Fly-Dressing. Hej då!

Box 2003, 561 02 Huskvarna, 036-134197

mevann. Sand er i tillegg en av de få som har fluebinding som levebrød. På denne måten fører han videre tradisjonene etter sin far John Sand, en av pionerene og tradisjonsskaperene når det gjelder fluebinding i Norge.

Den Store Fluebindingsboken tar sikte på å gi grunnleggende innføring i fluebinding ved siden av å gi bindebeskrivelse for ca femhundre fluemønstre, alt vesentlige norske.

Etter en kort historikk om fluefiskets opprinnelse tar boken for seg fluebindingsutstyr, kroker og materialer. Kapitlene er lettskrevet og informative og vil gi et godt grunnlag for videre utvikling av ferdigheter og kunnskap. Videre følger en kort innføring i grunnleggende bindeteknikker før boken tar for seg våtfluer. I innledningen til de følgende kapitler omtales nærmere flere bindetekniske detaljer som er nødvendige for å binde de etterfølgende fluemønstre. Slik leder forfatterene oss videre gjennom kapitlene om streamere, nymfer og tørrfluer.

Den siste fjerdedelen av boken tar for seg laksefluer. Her går man grundig inn på laksefluens oppbygning og bindemåte. Det gis vurderinger av den klassiske måten å bygge opp fluene på i forhold til nyere former og

det gis også anvisninger på alternative valg av materialer. Alle for meg kjente typer av laksefluer er omtalt og denne delen av boken er klart den som er mest moderne. Boken avsluttes med ett alfabetisk stikkordsregister som gjør det lett å finne frem.

Mitt inntrykk av boken er at forfatterene treffer det publikum de har tatt sikte på. Selv kunne jeg ha ønsket meg noen fler av de klassiske engelske fluemønstrene, de vil jo alltid komme til å være på en fluebinders repertoar. Innledningsvis slår boken fast at fiskefluer har til hensikt å etterligne de insektene som fisken spiser. På denne bakgrunn virker det rart at det ikke finnes et eneste bilde av de insektene som er vanligst på ørretens meny.

Når dette er sagt er det riktig å fremheve alle de glimrende fotografiene og illustrasjonene i boken. Disse er utført henholdsvis av Steinar Andersen og Gunnar Johnson, og den kunnskap som formidles ved disse bildene gjør at boken gir en lyst til å ta frem bindestikken og sette igang! Layout og trykk er forøvrig også sjeldent sobert, så dette vil være en bok som det er hyggelig å vende tilbake til lenge etter førstegangs lesning.

Einar S Ofstad

Heltäckande om modern flugbindning

Lennart Bergqvist:

Flugbindning – på mitt sätt

Pris: SEK 325:-

Flugfiske i Norden, Violg 7, 343 00
Älmhult, 0476-16090 eller Lennart Bergqvist, Brunnsv 7, 671 50
Arvika, 0570-15479, 010-3191 61

Den som väntar sig något gott väntar sällan för länge – brukar det heta. Lennart Bergqvists första handbok Modern Flugbindning gav en försmak av det som komma skulle – och nu äntligen kommit – en heltäckande, hypermodern flugbindningsbok.

Inledningsvis behandlas de olika redskap som behövs då man binder flugor – städ, hackletång, trådhållare, whipfinish, sax etc. Inte bara en uppräknings utan även en kritisk granskning av och kommentarer till olika märkens för- och nackdelar, tacksamma tips för en flugbindare. Även olika krokfabrikat och kroktyper får en ingående granskning.

Under rubriken Fjäder görs en noggrann genomgång av främst tupp-hacklets kvalitet och vanligast förekommande färger och kapitlet avslutas med några kommentarer om

forts på nästa sida

Stressa av!

Bind en fluga i kväll!

Material: **ADEXA**

så klart!

genom fackhandeln

forts från föreg. sida

hönsnackar och sadelskinn. I en senare avdelning tar Bergqvist upp de många och olika fjäder- och hårslag flugbindaren kan komma att använda. Ett annat kapitel behandlar dubbing, både natur- och syntetmaterial, samt deras olika egenskaper. Bokens första del avslutas med tips om hur man själv färgar sitt flugbindningsmaterial.

Huvuddelen av boken ägnas sedan åt bindbeskrivning av samtliga nordiska dagsländearters olika utvecklingsstadier tillika med beskrivningar av nattslände- och bäcksländeimitationer, även dessas utvecklingsstadier, myror, getingar etc, dvs stort sett alla de olika insektsrepresentationer vi överhuvudtaget kan komma att behöva under våra fisketurer i olika vatten.

Något mera välgemotat och välstrukturerat har jag aldrig tidigare haft i mina flugbindarhänder. Här kan man verkligen tala om att sitta vid "mästarens sida" och se hur flugan steg för steg växer fram. Inte minst de många instruktiva bilderna i färg och föredömlig storlek gör framställningen lätt att följa. (FiN:s läsare fick en försmak av innehållet i FiN 89/3 s 32 kapitlet Bäcksländor.)

Även om merparten av flugmönstren behandlar imitationer av dagsländor, har författaren inte försummat att beskriva några av de vanligaste våtflugorna och streamers, vilket tacksamt noteras.

"Flugbindning – på mitt sätt" rymmer likväl mer än "bara" flugbinding och mönsterbeskrivningar. Den ger dessutom roande skildringar från författarens egna fisketurer och de många tillfällen han experimenterat fram och testat sina många skapelser liksom även hans synpunkter på när och hur han fiskat dem.

Boken är en verklig guldgruva för alla flugbindare – både relativa nybörjare och mera erfarna. Här finns lärdom och tips för alla kategorier flugbindare. Jag har svårt att tänka mig att något mera ingående och lärorikt i ämnet flugbindning skulle kunna konkurrera med "Flugbindning – på mitt sätt."

Bertil Ekholm-Erb

Längtans öring

Mikael Engström:

Längtans öring.

Setterns förlag.

Pris: SEK 155:-

"Långt till öringarnas land. Långt till den brusande forsen, långt till de

guldbruna fiskarnas djuphålur. Långt till skogen, tystnaden och de torra snedvridna martallarna som plågas ut på vattensjuk myr. Långt till den befriande ensamheten – långt, mycket långt till öringarnas land, där trollsländor parar sig över näckrosfyllda stränder och där vattenytan emellanåt bryts till smackanden som är ett bevis på att öringen är hemma. Där växer träden grova i ett harmoniskt kaos bland rotvälter och lavbeklädda storstenar och där ligger fallna torrfuror likt silver över mossor och ris. Dit kan man bara gå för egen kraft."

Detta var ett citat ur en nyutkommen fiskebok vid namn *Längtans öring* skriven av Mikael Engström. Författaren bor i Farsta utanför Stockholm och har delar av sina familjerötter i Dalarna.

Engström beskriver med djup inlevelse sin barndoms första stapplande fiskeförsök. Med svettiga händer och med beckolja i ögonen skuttar han en hel sommar över den första flugspöfångade fisken. Viktiga personer i livets fiskeskola har varit författarens morfar, far och äldre bror Jan. Broder Jan heter egentligen Martin Engström, en välkänd fiskeprofil, under några år fiskerikonsulent i Pajala, nu

forts på nästa sida

ST. CROIX Legend

HANDGJORDA I USA – MED LIVSTIDS GARANTI

LEGEND – Flugspön som blivit en legend bland flugfiskare över hela världen. Handbyggda i USA av spöbyggare med livslång erfarenhet och med en målsättning att bygga flugspön som i kvalitet, skönhet och prestanda saknar motstycke. Resultatet har blivit underbara långkastande flugspön i IMS-Grafit. Unna dig ett av världens finaste flugspön – när du än en gång återvänder till ditt drömvatten med en legend, då ångrar du dig inte.

Legend finns i klasserna 4/5, 5/6, 6/7, 7/8, 8/9. Rullfäste i nickelsilver och ädelträ. Mörkröda lindningar m silvertip. Lättmetalltub. (Även klingor fr. 790:-).

På bilden: Legend 9 fot. Klass 6/7. Pris. **2.250:-**

IMS – GRAPHITE

Du får

400:-

för ditt gamla spö oavsett sort (spinn, fluga eller haspel) när du byter till ett St. Croix LEGEND.

Generalagent

Fly Fisherman
SPORTFISKE SPECIALISTEN

Box 201, 175 24 Järfälla

Tel. 0758-253 05-367 51

(Katalog på begäran mot 10:-)

Detta erbjudande finner du bla hos:

Alnö: Alnö Sport o fiske. **Avesta:** Free Team Sport. **Arboga:** Modigs Sports Eftr. **Bollnäs:** Fiskeshopen. **Borlänge:** Olles Fiske o Fritid. **Edsbyn:** Kjells Sportfiske. **Eksjö:** Fiskestig. **Enköping:** Cykelhörnan. **Eskilstuna:** Jakthuset. **Fagersta:** Intersport. **Gnesta:** Gnesta Fiskeredskapsfabrik. **Gävle:** Gävle fiskeredskap. **Göteborg:** El-Ge. MM Sportfiske. **Hagfors:** Hagens Sport. **Halmstad:** Klangs Jakt o Sportfiske. **Hofors:** Östmans Järn. **Huskvarna:** Fly Dressing. **Hällefors:** Hultmans Sport. **Jakobsberg:** Fly Fisherman. **Kalmar:** Vapencentralen. **Järfälla:** Fly Fisherman. **Karlshamn:** Fiskeshopen. **Karlskoga:** Flydex. **Karlstad:** Karlstad Fiske o Fritid. **Kiruna:** Domus Sport. **Kristianstad:** Fiskeknuten. **Köping:** Uffes Fiske o Fritid. **Kristinehamn:** Fiske o Hobbyhörnan. **Lidköping:** Intersport. **Linköping:** Holmbergs. **Luleå:** Fjälls Sport. **Lund:** Sportfiskehuset. **Malmö:** Fluga och flöte. **Malung:** Malungs Vapen. **Mariehamn:** Fiskareboden. **Mariestad:** Järnfemman. **Markaryd:** Piraya Sportfiske. **Mjölby:** Holmbergs Jakt o Fiske. **Motala:** SVS Fiskeboden. **Mörrum:** Fiskebörsen. **Norrköping:** Skeppsfourneringen. **Norrköping:** Wennerströms. **Nyköping:** Nyköpings Fiskeredskap. **Sala:** Jakt o Fritid. **Skövde:** Christers Cykel o Sport. **Stockholm:** C.A. Carlsson. **Sundsvall:** Dannes Sport. **Södertälje:** Jakthörnet. **Tranås:** Tranans Jakt och Fiskebutik. **Uppsala:** Husbergs Eftr. **Umeå:** Blixt Sport. **Vetlanda:** Vetlanda Fritidscenter. **Visby:** Jakt o Fiskehuset. **Värnamo:** Ge-We Sport. **Västerås:** Husbergs. **Växjö:** Ryds Cykel o Sport. **Ö-vik:** Bosses Jakt och Fiskeshop. **Örebro:** IMAL Sportfiske. **Östersund:** Fiskeservice.

KÖP SÄLJ & BYT

Köp, sälj och byt-annonserna är gratis endast för FiN:s prenumeranter. En annons per nummer i mån av utrymme, bestående av högst **tre** utannonserade artiklar, plus namn och adress får Du gratis. Köp, sälj och byt-marknaden avser endast PRIVAT annonsering. Företag och firmor kan ej annonsera under denna vinjett.

Skicka Ditt annonsmanus (maskinskrivet eller tydligt textat) till Flugfiske i Norden, Box 11062, 250 11 Helsingborg.

Köpes: Jeg betaler godt for velholdte ABU-sneller av følgende modeller: Cardinal 44, 33, 66, 4, 3, 6. Ambassadeur 5000 og 5000C (før 1977), 5000 Black og Record Ambassadeur. Ring Terje Bomann-Larsen, tlf (N) 03-736019.

Säljes: Sv Fiske/Sportfiskaren 1970–1988. Fiskejournalen med årsbok 1974–1988. Pris per årgång 50–200 kr. Kvällstid (S) 0480-75236.

Fluefiske i Aurlandselva i Norge leies ut for 1/1 og 1/2 uker. Strekn er på 1 km og er for opptil 3 stenger. Henv: Knut Kristiansen, tlf (N) 02-794437.

Säljes: Fiskeböcker: Nils Färnströms "Flugfiske" och Hans Lidmans "Edsbyn i bild" och "Fjällfisker hugger", Qrister, tel (S) 0303-55235.

Köpes: Flugrulle Hardy Marquise Salmon 2, silent check, i bra skick. Tel (S) 0920-26666, Göran.

Säljes: Adexa Trident Power Plus, 14 fot, AFTM 11–12, oanvänt, ring och bjud. Tel (S) 0372/10466, eft kl 16.30, Jan Hermansson.

Säljes: Hardy Fibatube, 97% grafit, 9 fot, AFTM 7–8. Seyoringar, rullfäste med korkmellanlägg, nytt, 650 kr. Franklin, 11,5 fot, 97% grafit, tredelat, Fuji Sicringar, Landmark rullfäste, nytt, 850 kr. Leif Wallström, tel (S) 026-186365.

forts på nästa sida

Jagt og Fiskerimagasinet

**Nu hele
programmet i
fluebinding fra
Veniard**

**Top kvalitet til priser
der ikke er højere
end dem du er vant
til.**

**NB. Vi sender dig
gerne en prisliste.**

Jagt og Fiskerimagasinet

Frederiksberg Allé 27

DK-1820 Frederiksberg C

Tlf. Danmark 31 21 40 50 – Fax 45-31-21 67 27

Tlf. Sverige 009-45-31-21 40 50

Tlf. Norge 095-45-31-21 40 50

forts från föreg. sida
mera nyutnämnd fiskevårdskonsulent för Sportfiskarna i Stockholm.

Boken är en litterär fullträff i genren, och som jag ser det, den finaste skönlitterära fiskebok som skrivits på år och dar. Författaren har en naturligt skön känsla för naturen, och passar givetvis på att gissla vattenutbyggnadsexploatorerna och skogsavverkningsfantomerna när tillfälle ges.

Engström blandar friskt bland sina upplevelser och språket är både bistert, romantiskt och humoristiskt. Boken är under stundom mycket rolig, och läsaren berikas med många goda skratt. Författaren lyfter fram sina fiskekamrater på ett föredömligt sätt, och det finns mycket humor i beskrivningarna. Skrattretande rolig är kamrat "Minkens" framfart i norska laxvatten. Att personbeskrivningarna är riktiga kan intygas, eftersom jag själv för ett par år sedan träffade denne "Minken" vid en norsk laxkulp.

Några höjdarkapitel i boken är "Längtans öring", där författaren blickar ut över en snösörjig storstad och längtar upp till sin öringå. Kapitlet "Laxnovis" är något av den springande punkten i hela boken. Konsten att berätta om fisken utan att fångster-

na direkt förgyller tillvaron. "Blomflugan" är något av en kärleksförklaring till morfar. Kapitlet "Bananen" fick mig att skratta så tårarna rann. Ännu en gång var "Minken" huvudpersonen.

Boken Längtans öring är en varm bok och osökt hamnar mina tankar hos den store finske fiskeförfattaren

Juhani Aho. Ett alster man gått och längtat efter i många år. Bilderna är vackra /svartvita/ och passar perfekt in i texterna. Engström är en erkänt duktig fotograf.

Det skall bli spännande att följa författaren på hans fortsatta litterära bana. Det lutar spikrakt åt succé.

Gunnar Westrin

Ny redaktör för Marknadsnytt

Bengt Öste, som dragit ett tungt lass som redaktör för Marknadsnytt under många år och som nu hoppas få mer tid över att fiska, lämnar med det här numret över redaktörskapet för dessa sidor till Erik Erlandson.

Vi säger STORT TACK till Bengt för hans värdefulla bevakning av marknadsnyheter under det gångna decenniet – jo, vi är faktiskt inne på vår 11:e årgång – och välkomnar samtidigt Erik som fast medarbetare i FiN. Erik är en av våra "mesta" flugfiskare och tillbringar fler timmar vid fiskevattnen än de flesta av oss. Han har därför stor erfarenhet av både redskap och utrustning i stort och vet hur de fungerar vid

praktiskt fiske. Kunskaper som kommer väl till pass som redaktör för Marknadsnytt.

Erik tar gärna emot tips om nyheter till dessa sidor. Det kan vara allt från rena flugfiskeredskap – spön, rullar, linor, vadare, fiskevästar och liknande – till sådant som hör hemma på flugbindningsbänken. Men det kan också vara annan kringutrustning som ryggsäckar, tält, sovsäckar, kläder och andra prylar, vilka vi också behöver för att utöva vår hobby.

Du kan kontakta Erik Erlandson på adress Barkvägen 13, 37010 Bräkne-Hoby, eller ringa honom på telefon 0454/302 49.
Red

Ta steget upp till de framgångsrika flugfiskarna

Bob Church, flugfiskare, flugbindare, designer och redskapstillverkare företräds i Sverige av oss på **TT:s Flugfiske**. Efter att i många år testat och fiskat med olika utrustningar utan att hitta exakt det han sökte, kompromisslös som **Bob** är vad gäller prestanda hos sin utrustning, så fick han helt enkelt själv ta fram det som behövdes. Detta har gjorts så bra att **Bob Church** varumärke idag är välkänt över stora delar av världen och vi är stolta över att få representera honom i Sverige.

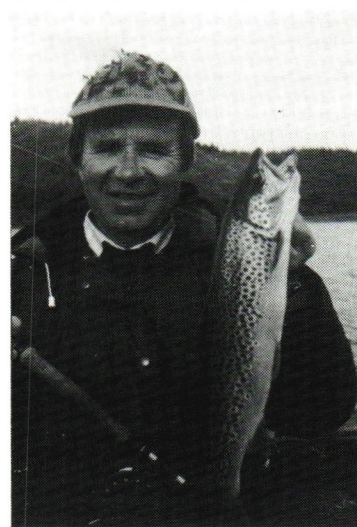
Bland det stora utbudet finns idag flugspön i de flesta material, **Kolfiber**, **Kevlar**, **IM6-kolfiber**, och kronan på verket **Boron**.

Fluglinor finns i olika modeller, från toppklasslinan i longbelly till "Sveriges billigaste fluglina" för endast ca **89:-**.

Böcker, flugbindningsmaterial, kläder, ja det mesta kan du hitta med **Bob Church** varumärke på. Ett varumärke som står för **maximal kvalitet till moderata priser**.

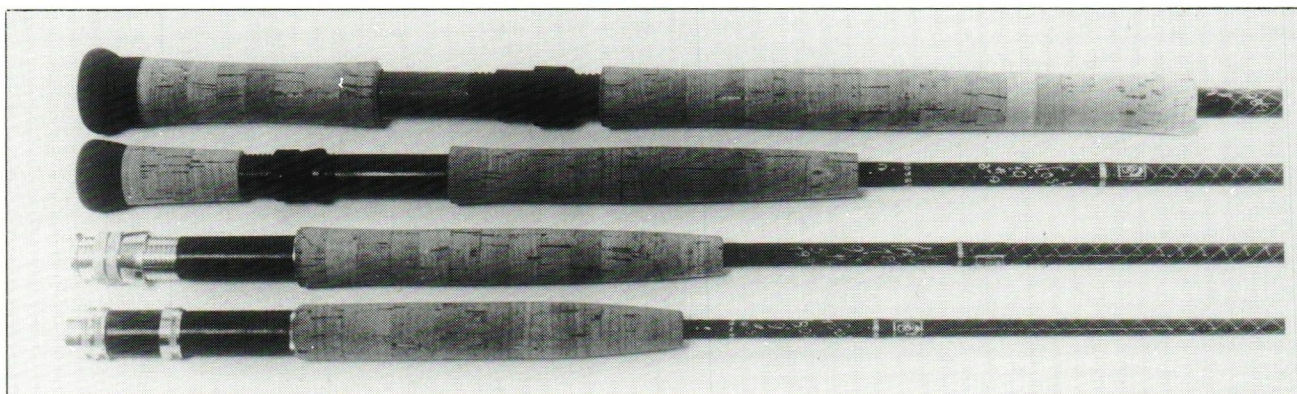
Titta in redan i morgon hos din välsorterade redskapshandlare för en titt, eller om du saknar en sådan beställ katalog direkt från oss. Kostnad 10:- att sättas in på PG 704815-0.

TT:s Generalagent
Flugfiske
Rådjursvägen 58, 902 60 Umeå
tel. 090 – 11 71 90

Nytt från Skandinavians Sportfiske Center

Den stora spönyheten 1989

RB's Tri Cast T 800 Flugspön

Eftersom att varje spö byggs på beställning, så kan var och en få spöet utrustat och utformat efter egna önskemål, samt sitt eget namn på spöet. Då spöna Custom byggs förekommer en viss lev. tid c:a 1-4 veckor.

Information.

Fiber Tensile Strength (MPa) T 800 fibern ligger på 5600 MPa. Jämfört med de high modul fiber som används i de senaste USA spöna i dag, som ligger på ca 3600 MPa.

Tri Cast har utvecklat en metod att bygga klingor med T 800 fibern, samt för att ytterligare öka ovalitetsmotståndet har man utvecklat en Kevlarstrumpa som lägges i ytskiktet. Man använder också en ny super Resin som är det absolut bästa som finns tillgå i dag. Vi har under 1988 haft förmånen att arbeta ihop med Tri Cast för att få fram en hel serie flygspön anpassade för våra Nordiska förhållanden. Spön som vi tror kommer att slå ut allt annat utan att kosta orimligt mycket och vara moderna i många år framåt.

OBS! även våra Rackelhanespön byggs i dag med T 800 fiber.

Dessa längder och klasser av T 800 spön finns i dag som klinga, byggsats och spön (OBS! tyvärr begränsad tillgång)

Längd	Klass	Delar	Klinga	Priser Byggsats	Spö
9'	4-5	2	802:-	1028:-	1436:-
9'6"	5-6	2	862:-	1088:-	1496:-
9'6"	6-7	2	862:-	1088:-	1496:-
10'	7-8	2	980:-	1206:-	1632:-
10'	8-9	2	980:-	1267:-	1693:-
10'	4-6	3	1010:-	1236:-	1682:-
10'	4-6	6	1099:-	1325:-	1771:-
11'	7-8	3	1070:-	1296:-	1760:-
12'	9-10	3	1844:-	2233:-	2815:-
13'	8-10	3	2084:-	2473:-	3055:-
16'	10-12	4	2280:-	2709:-	3490:-

Två helt unika spön kommer att finnas senare under säsongen. Ett kombinationsspö för lax och havshöringfiskaren som kan varieras mellan 12' - 14' - 16' bestående av sex delar. Och som det ser ut i dag kommer ett spö som du kan variera längden på när Du står ute i älven mellan 14' och 15'6" även detta med ett helt unikt patteredat system från Tri Cast.

Skandinavians Sportfiske Center
Box 9 28701 Strömsnäsbruk
Tel. 0433-215 25-26 Växjö butik 0470-145 99

forts från föreg. sida

Säljes: Nya neoprenvadare med stövel strl 45-46. Tel (S) 0155-10025.

Säljes: SAGE GFL 379 LL 7'9" klass 3-4. Tel (S) 0471-43055.

Säljes: Splitcane Hörgårds Lillemor AFTM 6-7 med Cortland 444 WF7, SEK 800:-. Tel (S) 011-137872.

Säljes: Flugrulle Pfleuger Medalist 1492½ med X-spole SEK 250:-. Fluglinor: Air Cel Ultra DT 6 F SEK 200:-, Cortland 444 WF 7 SEK 150:- samt Cortland 333 Sink Tip WF 8 F/S SEK 100:-. Tel (S) 0418-70353.

Köpes: Boken "The Art of Tying the Wet Fly and Fishing the Flymph" av Leisenring och Hidy. 1971. Bra betalt för gott exemplar. Claes Hederstierna, And Anderssons väg 3, 31145 Falkenberg. Tel S 0346-10042.

Säljes: Hans Lidman: "Fiskefeber" 1952, 207 sid som ny. Hans Lidman: "Äventyr i Norr, 1963, Vandringer och Strandhugg på Nordkalotten, som ny. Tel (S) 026-271249 e kl 19.

Selges: Hardy Graphite Favourite 16' AFTM 11-12 brukt to ganger; pris NOK 2500:-. Tel (N) 036-18189.

Säljes: Masterline Revolution DT9F endast provkastad, kr 250:-; Black Shadow LB4F kr 100:-; Kent Bjernehed, tel (S) 0455-17339.

Fullt utrustad FJÄLLSTUGA I IDRE - 8 bäddar uthyres billigt vecko- eller dygnsvis. Fina fiskemöjligheter och med natur och bärrmarker in på knutarna. Ring för info (S) 026-142791.

ÖNSKA
PRESENTEN

EXKLUSIV BRUKSKNIV
PERSSON-KNIVEN
HANTVERK I RENHORN O MASURBJÖRK

- Kraftig läderslida med KLICK-SUG passning
- Rostfri blad c:a 10,5 cm med kundens namn i elegant skriftgravyr
- längd c:a 21 cm
- Köptrygghet: 30 dagars returrätt. 10 års garanti.

Pris **endast 495:-**
+ porto och postförsk. avg.
lev i presentförpackning

PERSSON-KNIVEN
Moränvägen 19
981 45 KIRUNA
Tel. 0980-815 58, 197 17

Malmö Flugfiskeklubb söker fler medlemmar. Vi har egen klubblokal där vi binder flugor, har spöbyggnad och mycket annat. Redan nu förbereder vi resor till Danmark, Norge och Finska Lappmarken för öring och laxfiske. Vi står på högtur till eget vatten i Skåne. Meddela ditt intresse till Malmö Flugfiskeklubb c/o S Holmländare, Fredriksbergsg 11, 21211 Malmö. Tel 040/938204, mellan kl 18.00-20.00 040/499334.

Säljes: Swelled Spliced 13 fot 2 toppar, SEK 1000:-. System Two 1011, extraspole o backing, SEK 1200:-. Tor Mellberg, Helgesv 6, S-24400 Kävlinge, tel (S) 046-733546.

Säljes: Fiskejournalen komplett från starten. Nr 1-74 till nr 11-82. Svenskt fiske 1966-84. Komplet. Tel (S) 0563-10868.

Säljes: Partek Morton 10 fot 8-9, 850 kr. Halv Cortland DT 11 Typ 3, 100 kr. Halv Hi-D DT 9, 100 kr. Tel (S) 026-259035.

Säljes: Flytring Buck's Bag camouflage med alla tillbehör (kolfiberfenor, pump, slangar). Neoprenvadare Karpens tjocka marinblå st 7 med skor st 45, 2800 kr tillsammans eller 1500 kr resp 1400 kr. Vadarna använda en gång, ringen oanvänd. Mikke, tel (S) 0760-32603.

Sälges: Winston fluestang, 8½', kl 6, 4 ¼ oz, nr 9016. Bygget i begyndelsen af 60-tallet til undertegnede, meget lidt brugt. Pris Sv kr 3000:-.

Sharpe, spliced salmon fly rod 15', 27 oz, kl 11. i meget fin kondition, kun lidt brugt. Sv kr 2800:-.

Orvis "De Luxe" 6½', 2 oz, kl 6. 2 toppe. Bygget 1955/56 af Wes Jordan. Dette er stangen som Lee Wulff gjorde berømt som laksefluestang.

Dette eksemplar er omtalt og afbilledet i "The Field" 1959, artiklen medfølger, Meget fin kondition. Sv kr 3000:-.

Levering fra Aalborg, cash with order, plus forsendelsesomkostninger. Ove Nielsen, Beatesmindevej 36, DK-9210 Aalborg SØ, tlf 45-98140868.

Säljes: Hardy de Luxe Stillwater flugspö 12' AFTM 6-7, nytt. FLUGFISKE I NORDEN 1979-1987. Diverse splitcane spön Arjon DAM, AH mfl till högstbjudande. Ev byte. Tel (S) 0243-37724 eller skriv till Jan-Ola Hedberg, Rosengatan 39, 78156 Borlänge.

Böcker säljes: Preben Torp Jacobsen: "Torrflugefiske", 1967; Nils Färnström: "Flugfiske", och "Fjällfisken hugger", 1948; Hans Lidman: "Vinterdagar", 1953. Övid Forsberg, Polluxv 12, S-44465 Stenungssund, tel (S) 0303-55235.

FISKEBÖRSEN

Box 13 290 71 Mörrum

tel. 0454-546 88

HÖSTREA

SÄND EFTER VÅR REALISTA MED JUSTA PRYLAR TILL
JUSTA PRISER.

Dubbel laxkrok no 2, 4, 6 & 8 90:-/100 st

Snapsglas 4 cl med laxfluga 4 pac/60:-

WIDEO-TAJM

Christer Mattssons Mörrumsfilm 240:-

Arne Naevras Drømmen om Alta 240:-

Båda för endast 450:-

**Som vanligt har vi allt för den proffsiga
sportfiskaren.**

SPLITCANE- SPÖN

Vi specialbygger splitcane-spön efter din önskan och kan även reparera ditt favoritspö. Ring oss för prisuppgifter.

Även försäljning av andra spön och flugfisketillbehör – dock ej flugbindningsmaterial.

Handcane

Klintavägen 14
287 00 Strömsnäsbruk
Tel eft kl 17.00
0433/213 94 – 626 25

HARDY REELS AND RODS.

Please send SEK 20:– for my catalogue of collectable and useable fishing tackle, by all the famous English tackle makers, Hardy, Farlow Malloch, Ilingworth etc. Free SEK 40:– voucher, with each catalogue, to be deducted off first order over £50. Brindley John Ayers, 45 ST annes Rd, Hakin Milford Haven, Pembrokeshire, SA73 3LJ. U.K. England.

Titta efter
den här dekalen!

Följande välsorterade red-
skapshandlare säljer
FLUGFISKE I NORDEN
i lösnummer:

Arvika

Lennart Bergqvist Flugfiske, Fallerbergsv.

Boden

Lasses Fiskeimport, Kungsg. 36

Borlänge

Långbens Vapen & Fiske, Torsång
Olles Fiske & Fritid, Joel Alvensg. 13

Eskilstuna

Jakthuset Eskilstuna, Kungsg. 4

Gislaved

Gipro-Fiske, Södra Storg. 4

Göteborg

Strömvalls, Ö:a Larmgatan 16
EL-GE Sportfiske, Gustav Dahlgrens gatan 13
M+M Sportfiske, Bangat. 36

Halmstad

Wittlock Sportfiske, Backhausgat 3

Helsingborg

Sportfiskecenter AB, Drottninggatan 60

Höör

Höör's Hobby & Fritid

Jakobsberg

Fly Fisherman, Vasav. 46

Kalmar

Vapencentralen AB

Karlsborg

Laxens Sportfiske, Vinkelg. 2

Karlstad

Vidars Fiske, Kvarnbergsg. 44

Kristianstad

Fiskeknuten, Hovslagareg. 1 A

Kristinehamn

Fiske & Hobbyhörnan, Kungsg. 38

Linköping

Flugan HB, St. Larsg. 6

Lund

Sportfiskehuset, S:a Esplanaden 20

Malmö

Fiske & Fiskar, Köpenhamnsv. 7
Fluga & Flöte, Fersens väg 16
Wobbler sportfiske, Tessins väg 6

Mariestad

B.J. Rhodani, Hamng. 14

Mörum

Fiskebörsen
Record Fiske & Fritid, Åkroken

Norrköping

Fiskeexperter, Trädgårdsg. 15
Norrköpings Skeppsfurnering, Flemmingg. 30

Nyköping

Nyköpings Fiskeredskap, V. Kvarng. 32

Sandviken

Sportimport, Storgatan 22

Smedjebacken

Claeson Cykel o Sport, Risgatan 2

Skellefteå

Domus, Nygatan 50

Skövde

Christas Cykel o Sportfiske, Hjövägen 3

Stockholm

Fiskarnas Redskapshandel, S:t Paulsg. 4
Royal Coachman, Kungsholmsg. 12
Utters, Kommendörsgatan 11

Strömsnäsbruk

Skandinaviskt Sportfiske Center, Luhrpasset

Sundsvall

Zoologiska Sportfiske, Trädgårdsg. 12

Södertälje

Sportfiskekällaren, Liljevalsg. 14

Ulricehamn

Bullers Sportfiske, Storg. 14

Umeå

Blixt Sport, Storgatan 87

Uppsala

Malens Sportfiske, St. Olofsg. 37
Husbergs, Svartbäcksg. 19

Vargön

Vargöns Järnhandel, Lövvägen

Västerås

Sportfiskar'n, Klockartorpsg. 28

Växjö

Skand. Sportfiskecenter, Valandhuset, Storg. 36

Åkersberga

Loop Tackle Design, Såg. 4

Åre

Åre Fiskecenter, Åre Fjällby

Ängelholm

Varuhallen Hobby, Storg. 62

Örebro

Imal Fiske, Hjalmar Bergmans väg 20
Östlunds Fiske, Jakt och Sport, Radiatorvägen 1

Östersund

Fiskeservice, Stortorget 6

Danmark

Glente Kiosken, Glentevej 1, Randers
Jagt & Fiskerimagasinet,
Fredriksbergs Allé 27, Fredriksberg C.
Jock Scott, Silkeborgv. 162, Århus C
Lillebælt Sport, Devæntiersv. 5, Fredericia
Sport-Dres, Fredriksundsvej 20, København NV
Fisk & Fri, Storgade 55, Tarm
Aalborg Sportsmagasin, Aalborg.
Esjbergs Lystfiskercenter, Danmarksgade 43
"Go Fishing", Brogade 6–8, Odense
Lystfiskerhuset, N. Voldg. 46, København K
Bössemager Korsholm A/S, Skjern

Norge

Fast Fisk, Arbejdersamfundets plads 1 C, Oslo
Finn de Langes, Christies gt. 11, Bergen
Fly Fisher A/S, Baldersgt. 26, Oslo
Hellerud Sport, Globusgården, Drammen
T.H. Skoglund, Strømmen
NOR Sport A/S, Trondheim
Strømmens Sport, Strømmen

NYTT PÅ MARKNADEN

Redaktör
Erik
Erlandson

Handmålade plastfiskar

Sportfiskare har i alla tider velat för-
eviga sina drömfångster. Tidigare
skedde detta ofta genom mer eller
mindre konstfärdigt utskurna figurer
i trä eller avgjutningar i gips. Fotogra-
fiet har väl under senare delen av
1900-talet tagit över allt detta, men
upplevs trots dess många fördelar, av
många som allt för platt i sin endi-
mensionella utformning. Därför har,
under senare tid, allt fler avgjutning-
ar i plast börjat dyka upp på markna-
den. Det senaste tillskottet på denna
gren är DMA i Danmark, som avgju-
ter arttypiska modeller av de flesta av
våra fiskar i skala 1:8. Eftersom dessa
är handmålade kommer varje fisk att
få ett eget utseende trots att formen är
densamma för varje art.

Fisken kommer monterad på en
mörk platta med text i guld och kostar
ca 125 kr/st. Den som vill kan få sin
egenhändigt fångade drömfisk avgju-

ten, förutsatt att originalet i fryst till-
stånd kan transporteras till företaget.
Priset blir naturligtvis ett annat då.

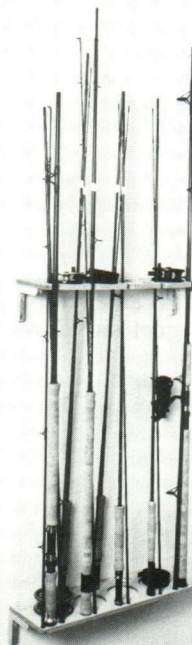
Den fisk som FiN fått till påseende –
en lax – var mycket naturtrogen både
till färg och form och ger en fin bild av
arten. Företaget uppger också att man
säljer många avgjutningar till museer
och undervisningsinstitutioner runt
om i Europa.

Danish Model Art, telefon DK
05-944088, eller DMA Sweden AB,
tel S 0454-54533.

Spöställningen "Tight Lines"

Efter några års fiskande samlar
man på sig ett och annat spö och förr
eller senare river man sig i huvudet
när olika delar ska passas ihop ur virr-
varret i skåpet. Kanske tar man sig

samman och bygger en egen spöställ-
ning eller till och med ett skåp, men
sånt tar tid och tid är i dag dyrbarare
än pengar. Från Flugan HB kommer
för oss, vars spögarderob ser ut som
ungarnas plockepinnspel, spöställ-
ningen Tight Lines. Ställningen är en-
kel och elegant och tar på en liten yta
inte mindre än 8 spön och lika många
rullar. Spöna kan vara av alla typer
allt i från tunga båtspön till torrfluge-
spön, förutsatt att de inte har mer än
tre delar. Ställningen består av två
plattor som kan fästas på olika av-
stånd från varandra så att man på det
viset kan anpassa den till sina egna
spöns längd och storlek. Med ställ-
ningen följer också 16 st korkplattor
att läggas under spödelarna och rul-
larna. De som önskar kan få sitt namn
skrivet i det eleganta björkply-
woodmaterialet. Pris 185 kr + porto
från Flugan HB, Linköping, tel
031-138979.

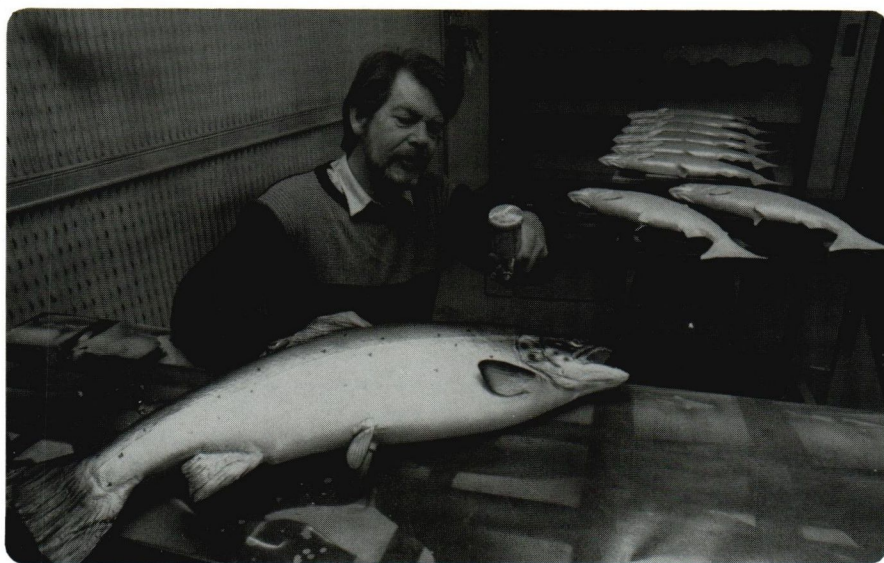

Väggmonterat spöställ från Flugan
HB.

Håll ordning på papperen

Flertalet flugfiskare kan, om än
med möda, hålla reda på sina flugas-
kar. Men de papper – tidningsklipp,
tidskrifter, flugmönster, adresser,
priser, telefonnummer... ja, allt annat
som hör till flugfiskets "mjukvara" –
sådant brukar vi ha mycket svårt att
hålla reda på.

Det vet Janne Rathsmann, flitig flug-
fiskare från Söderköping, och har

DMA:s plastavgjutningar är mycket naturtroga.

därför tagit fram Sportfiskarens samlingspärm – gjord av sportfiskare för sportfiskare”.

Den erbjuder mycket nyttigheter: företagsindex, med alla företag som sysslar med flugfiske, tidningsindex, med uppgifter om var, när och hur den information vi söker har förekommit i artikelform. Vidare en rad flikar med blanketter att fylla i, med adresser, med uppgifter om fiskevatten, spöbyggnad, flugbindning, fångstjournal och mycket annat.

I pärmen finns också omräknings-tabeller, avståndstabeller för spöbyggaren och allsköns statistik över storfiskar, bästa-beten och fångsterna i en rad populära fiskevatten.

Janne Rathsmann har i många år samlat information, för eget och goda fiskevänners bruk – artiklar om fiske, och flugmönster, bland annat. Nu har han lagt upp all information han samlat på data, och erbjuder sin samlingspärm – den kostar 195 kr, plus ytterligare ett antal tior, beroende på hur många blanketter, flugmönster, register mm köparen önskar.

Jannes adress: Data System & Design, Box 27, 61400 Söderköping, tel 0121-14428, säkrast efter kl 19.

Bruce & Walker "The Universal"

Bruce and Walker har under de senaste åren gjort sig kända för de sk Hexagrafspöna, dvs grafitklingor med den klassiska sexkantiga splitcaneformen. Det nyaste tillskottet på denna linje är ett tvåhands laxspö "The Universal" för linor i klass 10–12.

Klingan har en sobert mörkgrön ton i den svarta huvudnyansen, liksom spölindningarna vars nyans blir ett fint komplement till klingans lyster. Spöringarna är – förutom linförraren – av snakemodell, en traditionell splitcane typ som passar bra till spöts form. För enhandsspön är dessa ringar utan tvekan oftast en nackdel, eftersom de ganska snabbt äts sönder av linan vid de friktionsstarka dubbeldragen – här passar, trots större vikt, ringar av Fuji-modell bättre. På tvåhandsspön, som ju inte utsätts för den friktion som dubbeldragen bildar, kan snakeringarnas större benägenhet att slitas inte spela någon roll; här kan i stället snakeringens låga vikt vara en klar fördel för spöts aktion. Många fiskare upplever ofta snake-ringarna som dåliga, billiga och förlegade. Men Bruce & Walker, har, kanske inte enbart av ovanstående skäl,

funnit dessa vara att föredra – det skall inte glömmas att snake faktiskt är billigare än de flesta mer avancerade ringar idag.

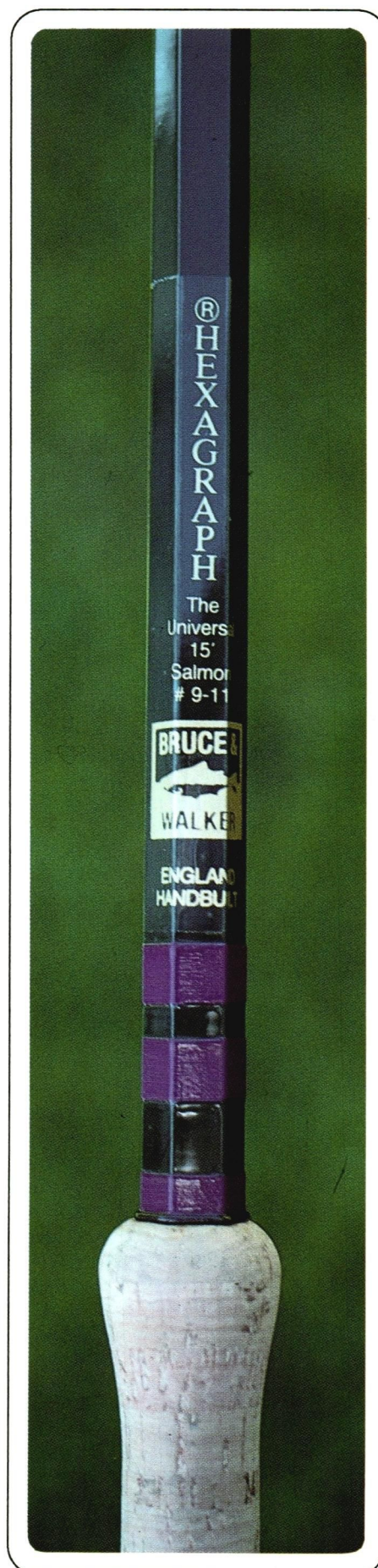
Handtaget är helt i kork enligt traditionell B & W – modell och ligger mjukt och skönt i händerna, med god balans på spöt. Efter några års användande tenderar dock dessa korkbuttar att bli något naggade – korkbitar lossnar osv – varför en något hårdare konstruktion vore att föredra.

Rullfästet är enligt mitt tycke den svaga delen i B & W:s nya konstruktion, sliding rings. Detta är visserligen en utseendemässigt elegant lösning samtidigt som den säkerligen är den lättaste, men tyvärr ganska osäker, åtminstone vid fiske med tunga laxrullar – fabrikanten råder därför fiskaren att fästa ringen över rullfoten med en tape, vilket verkar lite primitivt med tanke på spöets pris. Varför inte lägga på en ring med gängor att skruva slide-ringen på?

The Universal har en kraftig men ändå mjuk 3/4-aktion, vilken gör spöt lämpligt både för flyt- och sjunklina, det är kanske det som åsyftas med det något pretentiösa namnet. I varje fall tar spöt lika lätt en tung sjunklina i klass 12 som en flytlina i klass 10. Aktionen i spöt är väldigt tydlig och markerad: kastet blir därav distinkt och exakt. Knappast något spö som jag fiskat med sedan splitcaneerans glansdagar har en sådan precision. Förmodligen beror detta just på formen; grafiten kan inte plattas ut, bli oval i ladd-zonen som runda spön har en tendens till. Detta måste naturligtvis bidra till att dessa spön blir veka även i sidled, med dålig precision som följd.

Överhandskastningen går mycket bra – lätt och ledigt lägger spöt ut linan efter behag, utan att för den skull vara en kastmaskin; gränsen finns någonstans i början av backinglinan – med DT-lina på. Både WF och DT kastas bra, speciellt vid speykastning märks den mjuka men kraftiga aktionen. Vid single spey fungerar spöt bra även med WF-linor, men vid dubbel spey måste helst en tung – DT I2 – flytlina användas – annars har The Universal svårt att få tag i linan i den sista och avgörande cirkelrörelsen.

The Universal är alltså ett mycket gott allroundspö utan att vara bäst i någon gren. Den fasta men mjuka aktionen ger precisa kast med god lin-kontroll. Spöt är väl balanserat och kastar utan att trötta. Den sexkantiga designen med den sobra finishen gör
forts på nästa sida

The Universal Hexagraph har en sexkantig splitcane-design.

forts från föreg. sida

spöt tilltalande även för ögat: men bör så vara när priset ligger så högt; rullfästet är ett klart minus bland i övrigt enbart positiva omdömen.

Bruce and Walker: The Universal, 15', AFTM 10–12. Importör: ELGECO, Västra Frölunda, 031-473560. Pris: 3600 kr.

Orvis vadarskor

Under den gångna säsongen har FiN haft möjlighet att testa Orvis Vadarskor från Fiske och Fiskar i Malmö.

Vadarskor är ju avsedda att bäras till vadare med sockor i stf stövlar. De flesta tillverkare av vadarbyxor svet-sar på en stövel i stället, men många föredrar av olika anledningar den gamla modellen med sockor och vadarskor. De nya neoprenvadarnas sockor har ibland haft en tendens att bli utmattade i materialet och läcka i massor av mikroskopiska hål efter någon tid. Det kan då upplevas som onödigt att skaffa vadarskor till sådana byxor, eftersom man endast kan laga dessa läckage genom att skära bort sockan och svetsa på ny, eller en stövel. Emellertid har det visat sig att Orvis vadarskor har en fördel som förlänger sockornas livstid väsentligt – de har en mycket glatt insida som gör att man kan ta på sig blöta skor utan att den tröga utsidan på vadarna fastnar i skorna och dras ut till bristningsgränsen. Detta har bidragit till att de neoprenvadare jag använt under säsongen förblivit hela utan minsta läckage. Fördelen med dessa skor är:

1. De har en mycket slitstark och tålig filtsula med hög friktionskoefficient mot slemmiga stenar under vattnet. Trots algbevuxning, vilket gör stenarna såphala, får man ett fast grepp med dessa skor.

2. Skorna är mycket stabila och ger foten ett starkt stöd, vilket är värdefullt när man vadar i steniga vattendrag i stark ström. Detta stöd är svårt att få i gummistövlar.

3. Genom sin utformning med glatt insida, dräneringshål och stora öglor för snöringen är skorna mycket lätta att ta av och på och att gå i. När man kommer upp ur vattnet rinner vattnet snabbt ut och man slipper klafsa omkring med litervis av vatten runt fötterna.

Under testet har skorna visat prov på stor slitstyrka, sulorna verkar helt orörda och skon är i övrigt utan minsta skråma. För dem som har behov av bra stöd för fötterna eller inte själv

Orvis Vadarskor – stabila och slitstarka.

Steen Larsens laxflugor är lätta och luftiga och mycket välgjorda.

vill ha problem med pålimning av stövlar är dessa vadarskor ett bra alternativ. Pris: 595 kr.

Danska flugor

I takt med det ökande intresset för flugfisket i Skandinavien får allt fler flugbindare möjlighet att utöva sin hobby professionellt. Steen Larsen i Danmark hör till denna skara mycket konstnärliga flugbindare som utvecklats under den senaste tioårsperioden. Till FiN har inkommit en provkarta med utsökta läckerheter, vilka det vore ett helgerån att kasta i vattnet – vilket dock är avsikten med dessa små konsthantverk. Ett gemensamt drag för Steen Larsen flugor är deras lätta och luftiga dressing, även beträffande de fulldressade laxflugorna. Speciellt intressanta ser de olika

Speyvarianterna ut. Torrflugorna uppges vara bundna av de allra främsta hackelmaterialet – Metz och CQH och de flyter verkligen högt och lätt på vattnet. Balansen är mycket god liksom deras förmåga att imitera levande insekter. Steen Larsen säljer sina flugor i förpackningar om minst 6 st efter beställning och han kan därför tillfredsställa alla personliga önskemål. Priserna är normala 16–18 kr för laxflugorna och 9 kr st för torrflugorna.

Utöver dessa flugor för praktiskt fiske binder Larsen även utställningsflugor i klassisk stil i storlekar från 1/0–10/0 i priser från 60 kr till 140 kr/st samt förfärdigar inramning av dessa flugor för 125 kr/st.

Steen Larsen, Tippet Flydressing, Ørslev, 4200 Slagelse, tel DK 53567575.

MINI-FISKEN

En nyhet för dig som gillar sportfiske

- Monterad på en dekorativ träplatta.
- Försedd med art-skylt.
- Skulpterad av en dansk konstnär.
- Gjuten och handmålad i Danmark enligt gammal hantverkstradition.
- Varje fisk är unik.
- För varje såld MINI-FISK går 5:- till en fond för sportfiske.

För omedelbar leverans finns: Lax (lekfärgad), Lax (blank), havsöring, Insjööring, Harr, Gädda, Gös, Karp och Torsk. Ytterligare modeller är under tillverkning. Fiskarna är mellan 95 och 160 mm.

Leverans med svensk text.

Pris per st endast 128:- + porto

Om du abonnerar och väljer minst 6 st valfria Mini-fiskar per år får du **GRATIS** en exklusiv Mini-fisk i mässing. VÄRDE 180:-

BESTÄLL VÅRT PROSPEKT

Vi har även fullskaliga modeller.

Ring eller sänd din beställning till:

DMA Sweden AB

Box 27

37500 Mörrum

Ordertel. 0454-54533

Återförsäljare är välkomna att höra av sig

Grouse and Eagle

*Vid en festmåltid på harr och
hjortron och därtill ett glas vitt
vin döpte vi den – Kåskåjåkkås
egen harrfluga.*

Av Claes Hederstierna

Efter en kort flygtur mot stiglöst land i norr satte den gamle Beavern ned oss på Kåskåjaures solglittrande yta. Över bäddar av kråkris vandrade vi mot öster, mot Kåskåjåkkås stränder. Där i Harrens hertigdöme skulle vi möta de stora ryggseglens invånare.

Vandringen var inte lång men tog oss åtskilliga timmar, ty hjortron, som lyste som gulröda stopptecken, kantade vår väg och krävde såväl uppmärksamhet som avnjutning.

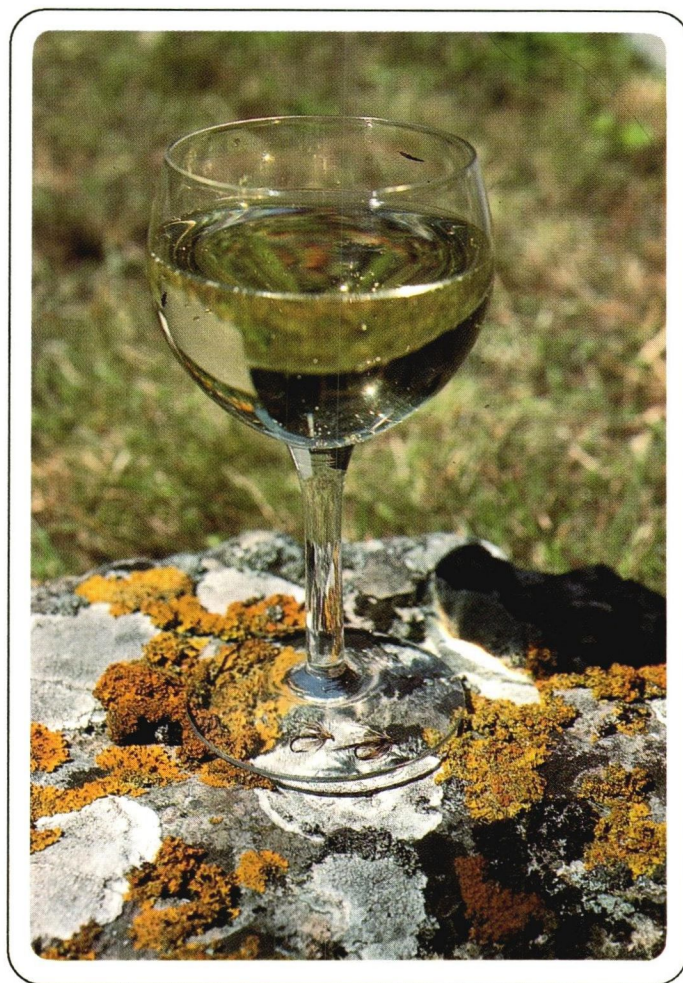
En kort ström avlöst av större sel såg lockande ut och då, alldeles intill, en höjdsträckning utgjorde en förnämlig lägerplats, slog vi upp våra tält.

Vi tände en brasa, kokade té och kaffe i avvaktan på "the evening rise".

Johans, min sons, skarpa öga får plötsligt syn på något ovanligt vid några ripbärskvistar. Det är en vingpenna från den fria rymdens seglare – kungsörnen.

Här skulle skapas de vindpinade fjällviddernas egen kreation. En fluga i klassisk brittisk våtflugetradition från W C Stewarts North Country strömmar, men med material och känsla från vår egen fjällfauna.

Fältbindarutrustningen tas fram. Ett par bistrålar från

kungsörnens bruna vingpenna utgör kroppen, som dessutom får en liten förtjockning alldeles bakom hacklet genom ett par extra varv. Fjällripans nackfjäder får bilda hackel och stjärtspröt. Jag binder på en Partridge-krok nr 12. Tycker om dess något korta krokskaft, som ger ett lite fylligare utseende.

Nu är det dags att gå ned i strömmen. Alldeles vid den stora stenen i baksuget stod harren och väntade. Den steg och tog utan prut. Linan stramar till och så rusar fisken rakt ned i strömmen. Johan får följa den 20–30 meter nedströms innan han kan landa den i ett litet bakvatten. Den vägde litet över halvkilot.

Då blir det dags för festmåltid.

Foliebakad harr, endast kryddad med lite salt, citronpeppar och några blad från fjällbjörken. Väl smörat potatismos och så i ett glas på hög fot ett torrt vitt vin som hertigen till Harrens hertigdöme, Lars-Åke, lockat fram ur sin alltid lika outgrundligt rymliga ryggsäck. Till efterrättens varma hjortronsylt och vispad grädde döps så flugan till "Grouse and Eagle".

I väster färgas himlen allt rödare av den nedåtgående solen.

HUGO SVEDBERGS HEMLIGHET

Hugo Svedberg har flugfiskat i mer än 30 år. Han har byggt många av sina spön själv.

Nuförtiden fiskar han för det mesta med Pateke Morton:

– De ger känslan av splitkane, med både ryggrad och känsla. Pateke Morton är ett av marknadens bästa flugspö.

Hugo Svedberg, Örebro, var med och grundade föreningen "Laxfiskarna" för 12 år sedan. Han är en av 12 personer i laxfiskets inre krets.

PATEKE MORTON

RÄTT SPÖ FÖR BÅDE PROFFS OCH NYBÖRJARE

Pateke Morton – Made by Borex – engelskbyggda flug- och haspelspön av utsökt kvalitet och med fulländad spänst i aktionen. Fullgratit. Gör det lätt att vara nybörjare och roligt att vara proffs. Pateke Morton har allt från det lättaste flugfisket till det tyngsta laxfisket. Spöbyggarkänsla med elegans och tradition av engelskt märke – under svensk ledning.

PATEKE MORTON
18 CARBON SALMON 10/12

Made in England

BODEX HAR YTERLIGARE TVÅ SPÖSORTIMENT AV HÖG KLAS: • TERRIER – FÖR FLUGA. SAMMA FULLGRAFITKLINGA SOM PATEKE MORTON, MEN MED ENKLARE FINISH. • STEVEN SPECIAL – FÖR HASPEL OCH SPINN. 70 PROCENT GRAFIT. BODEX HAR ETT BRETT SORTIMENT AV FISKEUTRUSTNING, MED EGEN TILLVERKNING AV FLUGLINOR, FLUGOR OCH FLÅTAD TAFSAR. KONTAKTA BODEX FÖR UPPGIFT OM NÄRMASTE ÅTERFÖRSÄLJARE.

 BODEX

Box 73 · 444 21 STENUNGSUND · Tel. 0303/733 05

Tankar på strandkanten

Den kilde jeg har drukket av...

Søloskimrende stor og kraftfull ligger den vakre fisken i gresset foran meg. Min første ville og yre glede over fighten og den flotte laksen viker etter hvert plass for en mere drømmende tilstand. Nesten som på film, med sekvenser i repetisjon og sakte bevegelser. Lent mot en granlegg blir jeg sittende ved bredden og ser utover elva. Samtidig som jeg prøver og trekke essensen av det jeg nettopp hadde fått lov å være med på, som deltager.

Dypt vadende langt ut i elva, så jeg først virvelen i vannet da laksen tok flua godt over mot den andre siden. Så det harde draget i snøret som forplantet seg med tunge støt ned i fluestanga. Da fisken for avgårde i et langt utras, tok jeg meg i å kikke på stangtuppen for liksom å sjekke hvor hardt det gikk og kanskje få en pekepinn på fiskens størrelse.

Men ord blir lett fattige når følelsene som farer igjennom en skal beskrives. En lang vinter og vår har man ventet, og endelig var stunden kommet. Ja selve sannhetens øyeblikk for en fluefisker. Og denne gang var lykken helt på min side. Den føltes ikke dårligere ved at laksen tok på en selvbundet flue her i denne stålblå elva omkranset av grønne lier og fjell i syningom, og fanget på et vanlig kort-sonevall til 125 kroner døgnet.

"Smaker det, så koster det" uttalte en fisker til et fluefiskerblad. Helt Uenig! For kan egentlig lykke, fiskelykke måles i penger? Nei og atter nei! Jeg snur på det ordtakets og mener at "koster det for mye, smaker det flaut".

Hva f... er det for slags utfordring å fiske i en høl hvor prisen for en uke er 50 000 kroner og fisken som regel står i kø? Nei den dagen grådigheten og rekordjakten har smittet alle våre lakseførende vassdrag, vil jeg grave ned mine store fluer og vandre till fjells såfremt vannet ikke er forsuret. Selv da skulle jeg nok overleve uten fiskestanga, men til hvilket liv?

Måtte alle gode makter stå oss sportsfiskere bi. Måtte også våre etterkommere få oppleve gleden over naturen og kjenne beruselsen etter en vellykket fangst. Tross alt handler ikke livet kun om å eksistere. Måten å leve på er med å gi det innhold.

Kall meg gjerne romantiker, dagdrømmer eller naturfantast. Jeg vet bare at i mitt 45 årige liv, så har fisket og kontakten med naturen vært den kilden jeg har drukket av. Det har gitt meg overskudd til også å være en vanlig samfunnsborger med dets plikter og ansvar.

To andre fiskere har vadet seg forbi og jeg venter enda en stund før jeg selv går i og danner baktropp.

Fremdeles er det håp i hengende snøre...

Erving Olsey

Lidman-Sällskapetets årsmöte

Hans Lidman-Sällskapet har haft ett intressant och innehållsrikt år. Man har till exempel redan fått ut sin första årsbok, vilken FiN återkommer till i ett kommande nummer.

Nu är det dags för årsmöte den 11 november. Det äger rum i hörsalen på Edsbyns bibliotek. I anslutning till mötet kommer Lars-Åke Olsson och Leif Milling att föreläsa över temat "Miljö och livskvalitet". Samtidigt kommer Hans Lidman-Stipendiet att delas ut för första gången.

Årsmötet följs av en supé på Alfta Gästis, där det också finns övernattningsmöjligheter. Intresserade FiN-läsare kan ringa 0271/229 14 eller 0278/126 89 för närmare information.

Red

Flugfiske i Norden

Nr 4 okt 1989
Årgång 11

Redaktör:
Gunnar Johnson

Ansvarig utgivare:
Nore Sundin

PRENUMERATIONER, BESTÄLLNINGAR, KASSA: Anne-Marie Skarp, Violgatan 7, 343 00 Älmhult, tel. 0476/16090.

REDAKTION: Gunnar Johnson, Box 22, 570 20 Bodafors, tel 0380/311 25.

KANSLI och ANNONSER: Bertil Ekholm-Erb, Box 64, S-291 21 Kristianstad, tel. 044/12 26 28. Fax 044/11 85 83.

Prenumerationspris: för 1989 Helår SEK 220 i Skandinavien, SEK 260 i Europa och SEK 300 i övriga världen. Vårt postgironummer är 10794-6.

Utländska betalningar per check ska ställas på: Sparbanken Kronan 8169-5, konto nr 713380278-0. Därmed tillkommer ingen extra debitering för bankavgift.

Payment from abroad by eurocheque or international money order in Swedish crowns payable to Flugfiske i Norden, Box 11062, S-250 11 Helsingborg, Sweden.

Zahlungen Aus der BRD auf Postgiro Nr 5993 12-205, Hamburg, Bankleitzahl 200 100 20.

GLÖM EJ ADRESSÄNDRA SKRIFTLIGT NÄR DU FLYTTAR. UPPGE OCKSÅ ALLTID GAMLA ADRESSEN.

Redaktionen tar gärna emot artiklar, reportage och bilder från läsarna. För ej beställt material ansvaras icke.

Eftertryck eller annat mångfaldigande av innehållet i denna tidning, helt eller delvis, är ej tillåtet enligt lagen om upphovsmannarätt.

Flugfiske i Norden utges av Förlagsaktiebolaget Flugfiske i Norden, Box 11062, 250 11 Helsingborg. Tidningen utkommer med sex nummer om året, fördelade på tre på våren och tre nr på hösten/förvintern.

Tryckt 1989 hos Abetryck, Helsingborg.

ISSN 0349-3849.

Nummer 5/6 av Flugfiske i Norden 1989 beräknas utkomma i dec.

ORVIS[®] FRAMTIDENS FLUGFISKEREDSKAP

För flugfiskarens fantastiska värld,
med känsla för traditioner och ny teknik.

Ring så berättar vi mer om ORVIS
– framtidens flugfiskeredskap med 25 års garanti.

Generalagent

Fiske & Fiskar

Köpenhamnsvägen 5, 217 43 Malmö.
Telefon 040-26 06 77, 26 68 47.

Återförsäljare välkomna

Framtidens spön redan nu från Hardy

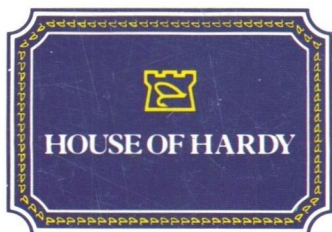

Den nya Sovereign-serien från House of Hardy är en utvald serie högfunktionella flugspön med progressiv aktion. För att uppnå önskemålen om absolut bästa funktion, föll valet på en nyutvecklad kolfiber med högre modul. Impregnerad med Hardy's beprövade, avancerade epoxysystem, ger materialet en kombination av förfinad aktion, styrka och hållbarhet.

Till den progressiva aktionen kommer en ultrakänslig topp, som ger hög linhastighet, långa kast och utsökt precision vid presentation av flugan. I utomordentligt läcker bronsfärg med handdrivet rullfäste i nickelsilver och äkta rosenträ. Djupbruna lindningar med röd avslutning.

Finns i följande längder: 8 ft 4—5, 8½ ft 5—6, 9 ft 6—7, 9½ ft 7—8.

Hardy Sovereign — spön i absolut världsklass

AUKTORISERADE HARDYSPECIALISTER

ALNÖN, Alnö Sport & Fritid • ARVIKA, Bergkvist Flugfiske • BODEN, Lasses Fiskeimport • BORLÄNGE, Olles Fiske • BORÅS, Wollmars Sportfiske • EKSJÖ, Fiske-Stig • ESKILSTUNA, Eskilstuna Sportmagasin • GISLAVED, Gipro • GÄVLE, Gävle Fiskeredskap • GÖTEBORG, RR Sport AB, Strömwalls Sportfiske • HAPARANDA, Kungsfiskaren • HUDIKSVALL, Fritidsvaruhuset • HUSKVARNA, Fly Dressing HÄRNÖSAND, Hellstrand • KARLSKOGA, Viktor Jansson Skog & Fritid AB • KIRUNA, Domus • KRAMFORS, C.A. Svenssons Järn & Sport LUDVIKA, Åkes Sport • LULEÅ, Järn & Sport • MALMÖ, Wobbler Sportfiske • MÖRRUM, Bringsens Flugfiske • NORRKÖPING, Fiske-experten • PITEÅ, Intersport • SKELLEFTEÅ, Intersport • SKINNSKATTEBERG, R. Österberg Cykel & Sport AB • STOCKHOLM, Fiskarnas Redskapshandel, Wilhelm Utter • STRÖMSNÄSBRUK, Skandinavisk Sportfiskecenter • UPPSALA, Husbergs Eftr. AB • VÄRNAME, GeWe • VÄSTERÅS, Husbergs Eftr. AB, Sportfiskarn HB, Willys Sportfiske • VÄXJÖ, AB Rydhs Cykel & Sport, Skandinavisk Sportfiskecenter UMEÅ, Blixt Sport • ÄNGELHOLM, Varuhallen Hobby • ÖRNSKÖLDSEVIK, Bosses Jakt & Fiskeshop • ÖSTERSUND, PA Landbys Eftr.

Nor[®]mark
Box 74, 782 00 Malung. Telefon 0280/125 65 växel